DZIŚ DODATKI » **Rozliczanie VAT** w najnowszych interpretacjach dyrektora KIS » **Zmiany dla przedsiębiorców w wyniku deregulacji przepisów**

UKAZUJE SIĘ W PONIEDZIAŁKI I CZWARTKI

GAZETA PODATKOWA

Nr 70 (2258)
1 września 2025 r.
7,90 zł (w tym 8% VAT)
www.gazetapodatkowa.pl

Indeks 350656 ISSN 1731-9447

Wydawnictwo Podatkowe GOFIN sp. z o.o.

PODATKI • UBEZPIECZENIA • RACHUNKOWOŚĆ • PRAWO PRACY • ORDYNACJA PODATKOWA • SPÓŁKI • DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA • UMOWY • PRAWO UE • PRAWNIK RADZI

MRPiPS wyjaśnia

Wynagrodzenie za nadgodziny w podstawie ekwiwalentu za urlop

Do podstawy ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wlicza się m.in. zmienne miesięczne składniki wynagrodzenia wypłacone w okresie 3 miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc nabycia prawa do ekwiwalentu – w średniej wysokości z tego okresu.

Jeżeli pracownik nie przepracował pełnego okresu 3 miesięcy, wynagrodzenie faktycznie wypłacone mu w tym okresie dzieli się przez liczbę dni pracy, za które przysługiwało to wynagrodzenie, a otrzymany wynik mnoży się przez liczbę dni, jakie pracownik przepracowałby w ramach normalnego czasu pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy. Jest to tzw. dopełnienie podstawy ekwiwalentu za urlop, o którym mowa w § 16 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego (…), zwanego rozporządzeniem urlopowym.

Do zmiennych składników miesięcznych należy m.in. wynagrodzenie za godziny nadliczbowe. Jednak praca w nadgodzinach zwiększa faktyczną liczbę przepracowanych godzin w danym miesiącu, a nie dni. W związku z tym powstało pytanie, czy – w celu dopełnienia podstawy ekwiwalentu – należy (lub nie) przepracowane godziny nadliczbowe przeliczyć na przepracowane dni.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, do którego nasze Wydawnictwo zwróciło się z zapytaniem w tej kwestii, w przesłanej odpowiedzi uznało, że wynagrodzenia za nadgodziny, przyjmowanego do podstawy ekwiwalentu, nie dopełnia się. Resort pracy wskazał, że: „(…) Jakkolwiek praca w godzinach nadliczbowych powstałych w danym miesiącu z powodu przekroczenia normy dobowej zwiększa faktyczną liczbę przepracowanych godzin, to przepisy rozporządzenia urlopowego, a w szczególności treść § 16 ust. 2 tego rozporządzenia, nie zawierają podstawy prawnej zobowiązującej pracodawcę do przeliczenia liczby godzin nadliczbowych na stosowną liczbę dni pracy w miesiącu. (…) Przepis § 16 ust. 2 rozporządzenia urlopowego nakazuje wynagrodzenie faktycznie wypłacone pracownikowi w niepełnym okresie podzielić przez liczbę dni pracy (a nie przez faktyczną liczbę godzin pracy), za które przysługiwało mu to wynagrodzenie. Jeżeli zatem, przykładowo, w czerwcu 2025 r. pracownik miał, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, przepracować 20 dni, jednakże w tym miesiącu przebywał przez 4 dni na urlopie wypoczynkowym – to wynagrodzenie faktycznie wypłacone należałoby podzielić przez 16 dni pracy. Indyferentną (obojętną – przyp. red.) w tym względzie pozostaje kwestia liczby godzin nadliczbowych, które zostały wypracowane w tych 16 dniach. (…)”.

A.B.

Skutki w VAT śmierci podatnika

Wśród okoliczności powodujących powstanie obowiązku sporządzenia spisu z natury nie wymienia się śmierci podatnika VAT. Tak wyjaśnił Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z dnia 31 lipca 2025 r., nr 0114-KDIP1-3.4012.404.2025.1.MKW.

Z wniosku o wydanie interpretacji wynikało, że w drodze spadku po zmarłym 11 kwietnia 2025 r. spadkodawcy (podatniku VAT) spadkobiercy, tj. żona oraz troje dzieci, nabyli środki trwałe z prowadzonej do dnia śmierci przez spadkodawcę działalności gospodarczej. Nie zamierzają oni kontynuować działalności gospodarczej prowadzonej przez spadkodawcę. Po śmierci spadkodawcy nie ustalono zarządu sukcesyjnego.

Od organu podatkowego oczekiwano odpowiedzi na pytanie, czy spadkobiercy są zobowiązani do sporządzenia spisu z natury.

Zdaniem spadkobierców, choć śmierć podatnika jest jedną z form zakończenia bytu prawnego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, a więc również zakończeniem występowania podmiotu w obrocie gospodarczym w charakterze podatnika VAT, to nie wiąże się jednak z obowiązkiem sporządzenia spisu z natury.

Dyrektor KIS w pierwszej kolejności wskazał, że ustawa o VAT nie precyzuje wprost skutków prawnych związanych ze śmiercią podatnika VAT, jednakże śmierć podatnika jest jedną z form zakończenia bytu prawnego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, a więc również zakończeniem występowania podmiotu w obrocie gospodarczym w charakterze podatnika VAT.

W omawianej interpretacji organ wyjaśnił konsekwencje śmierci podatnika VAT na gruncie Kodeksu cywilnego, a także przepisów Ordynacji podatkowej.

Ponadto Dyrektor KIS wyjaśnił, że do sporządzenia i złożenia spisu z natury obowiązani są podatnicy, którzy zaprzestali wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu w okolicznościach wymienionych w art. 14 ust. 1 i ust. 3 ustawy o VAT. Wśród wskazanych w tym przepisie okoliczności powodujących obowiązek sporządzenia spisu z natury nie wymienia się śmierci podatnika VAT. Wobec tego spadkobierca nie jest obowiązany do sporządzenia remanentu likwidacyjnego i tym samym odprowadzenia z tego tytułu podatku należnego. W analizowanej sprawie, zdaniem organu, spadkobiercy, którzy nie będą kontynuowali działalności gospodarczej po spadkodawcy i nie dokonają stosownego zgłoszenia o kontynuowaniu prowadzenia tej działalności, nie mają obowiązku sporządzenia spisu z natury przewidzianego w art. 14 ustawy o VAT i opodatkowania towarów objętych tym spisem.

Dyrektor KIS nadmienił, że w przypadku śmierci podatnika VAT naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podatnika z rejestru jako podatnika VAT.

M.S.

ISSN 1731-9447 36 >
9 771731 944512

Aptekarze mogą ubiegać się o wznowienie postępowań

W dniu 11 sierpnia 2025 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowany został wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 19 czerwca 2025 r., sygn. akt C-200/24. Orzeczono w nim, że art. 94a ust. 1 Prawa farmaceutycznego, który przewiduje zakaz reklamy aptek i punktów aptecznych oraz ich działalności, narusza art. 8 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE w zakresie, w jakim zakazuje wszelkich form handlowej komunikacji elektronicznej, w tym za pośrednictwem strony internetowej utworzonej przez farmaceutę pracującego w aptece lub punkcie aptecznym. W opinii Trybunału, polski przepis narusza też swobodę świadczenia usług oraz swobodę przedsiębiorczości (pisaliśmy o tym w GP nr 66 z 2025 r. na str. 18).

Co do zasady, wyroki TSUE automatycznie nie uchylają przepisów uznanych przez Trybunał za niezgodne z unijnym prawem. Ministerstwo Zdrowia zapowiedziało już nowelizację regulacji Prawa farmaceutycznego w tym zakresie.

Zgodnie z art. 145aa Kodeksu postępowania administracyjnego można żądać wznowienia postępowania w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które ma wpływ na treść wydanej decyzji. Zatem zakwestionowanie przez Trybunał przepisu art. 94a ust. 1 Prawa farmaceutycznego otworzyło drogę podmiotom prowadzącym apteki do możliwych roszczeń odszkodowawczych wobec Skarbu Państwa. W tej sytuacji skargę o wznowienie należy wnieść w terminie jednego miesiąca od dnia publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (tj. od dnia 11 sierpnia 2025 r.). Uchylenie rozstrzygnięcia nakładającego karę jest możliwe, jeżeli od dnia ogłoszenia decyzji o nałożeniu kary lub daty jej doręczenia nie minęło 5 lat. Tymczasem przepis zakazujący reklamy obowiązuje od 2012 r. Zatem aptekarze, którzy zostali ukarani w latach 2012–2020, mogą dochodzić swoich praw tylko na drodze cywilnoprawnej.

K.R.

PORADY EKSPERTÓW

Niezdolność do pracy w miesiącu korzystania z wakacji składkowych str. 4

Płatne dni zwolnienia na poszukiwanie pracy str. 7

Czy spółce grozi kara pieniężna za spóźnione założenie adresu do e-Doręczeń? str. 17

Druk ZUS ZWUA w razie umowy o pracę przedłużonej do dnia porodu str. 21

ARTYKUŁY TEMATYCZNE

VAT i akcyza

Rejestracja do procedury unijnej OSS w przypadku WSTO str. 6

Korzystanie przez polskiego podatnika dokonującego WSTO z procedury unijnej OSS daje mu możliwość niedokonywania rejestracji dla celów podatku VAT w państwach UE, w których znajduje się miejsce opodatkowania dostawy. Zamiast tego VAT należny z tytułu WSTO ma prawo zadeklarować i płacić w państwie członkowskim identyfikacji, tj. w Polsce.

Postępowanie przed fiskusem

Potencjalny nabywca może korzystać z Rejestru Zastawów Skarbowych str. 10

Urząd skarbowy może zabezpieczyć zapłatę podatku poprzez ustanowienie zastawu skarbowego na ruchomościach podatnika. Przed nabyciem rzeczy w obiegu wtórnym warto ją sprawdzić online w Rejestrze Zastawów Skarbowych.

WAŻNE TERMINY

5.09.2025 r. (piątek)
mija termin:
- wpłaty składek ZUS za sierpień 2025 r. – jednostki budżetowe i samorządowe zakłady budżetowe
- złożenia deklaracji VAT-14 o należnych kwotach podatku VAT w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw silnikowych za sierpień 2025 r.

8.09.2025 r. (poniedziałek)
mija termin
- wpłaty:
  – podatku dochodowego w formie karty podatkowej za sierpień 2025 r.
  – zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w sierpniu 2025 r. od należności wypłaconych zagranicznej osobie prawnej z tytułów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 3–6 (tu: wypłaconych na rzecz podmiotu mającego siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową), art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 ustawy o pdop
  – zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w sierpniu 2025 r. od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, a podatnikom przekazania informacji CIT-7
  – przez spółkę przejmującą zryczałtowanego podatku od dochodu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. m) tiret pierwsze ustawy o pdop powstałego w sierpniu 2025 r.

Więcej terminów w serwisie www.terminy.gofin.pl.

BIEŻĄCE
ZAWSZE POD RĘKĄ

Ubezpieczenie społeczne rolników

Miesięczna składka na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie za każdego ubezpieczonego w IV kwartale 2025 r. wyniesie **78 zł**.

(Mon. Pol. z 2025 r. poz. 811)

W NASTĘPNYM NUMERZE DODATEK

Leasing operacyjny samochodu osobowego w ujęciu podatkowo-księgowym

Portal o cenach na rynku mieszkaniowym

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 2025 r. przyjęła m.in. projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw.

Projekt nowelizacji przewiduje uruchomienie Portalu Danych o Obrocie Mieszkaniami, który zapewni otwarty i bezpłatny dostęp do wiarygodnych i aktualnych informacji o średnich cenach transakcyjnych nieruchomości mieszkaniowych. Użytkownicy będą mogli filtrować dane m.in. po lokalizacji, rodzaju nieruchomości, powierzchni użytkowej, liczbie pokoi, rynku pierwotnym/wtórnym.

Więcej na str. 18.

Zmiany w ustawie o rachunkowości co do podziału przez wyodrębnienie

Nowelizacja Kodeksu spółek handlowych z 2023 r. wprowadziła do polskiego systemu prawnego podział spółki przez wyodrębnienie i inne nowe typy reorganizacji korporacyjnych. Zmianie tej nie towarzyszyły modyfikacje dostosowawcze m.in. przepisów ustawy o rachunkowości czy o podatku dochodowym od osób prawnych. Usunięcie luk w prawie związanych z wprowadzeniem nowego podziału spółki przez wyodrębnienie ma nastąpić na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (na dzień oddania GP do druku ustawa oczekuje na publikację).

Zmiana w ustawie o rachunkowości – w art. 12 ust. 3a – polega na wprowadzeniu możliwości niezamykania ksiąg rachunkowych w przypadku podziału przez wyodrębnienie, co w myśl obecnie obowiązujących przepisów prawa jest niemożliwe i postrzegane jako zbędna formalność generująca dodatkowe koszty przy podziale. Przepis ten otrzyma brzmienie: „Można nie zamykać ksiąg rachunkowych, jeżeli podział jednostki następuje przez wydzielenie albo wyodrębnienie".

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Więcej kompetencji dla inspektorów pracy

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotowało projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz niektórych innych ustaw (druk nr UD283 z wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów). Projektowana ustawa wprowadza rozwiązania prawne zmierzające do wzmocnienia PIP w celu bardziej efektywnego i skutecznego egzekwowania przestrzegania przepisów prawa pracy, co ma doprowadzić do poprawy sytuacji osób wykonujących pracę zarobkową.

Kluczową zmianą jest przyznanie PIP kompetencji do stwierdzania istnienia stosunku pracy w sytuacji, kiedy zawarto umowę cywilnoprawną w warunkach, w których powinna być zawarta umowa o pracę. Oznacza to, że okręgowi inspektorzy pracy będą uprawnieni do wydawania decyzji o przekształceniu takiej umowy w umowę o pracę. Od decyzji będzie przysługiwało odwołanie do sądu pracy.

Projekt obejmuje także:
– wymianę informacji i danych między ZUS, PIP i KAS na potrzeby kontroli i analizy ryzyka,
– usprawnienie kontroli PIP poprzez wprowadzenie kontroli zdalnych i wykorzystania urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie czynności kontrolnych na odległość, wprowadzenie postaci elektronicznej dokumentacji sporządzanej podczas kontroli, w szczególności protokołów kontroli,
– sporządzanie przez GIP rocznych i wieloletnich programów kontroli opartych na analizie ryzyka,
– rozwiązania w zakresie wysokości kar grzywny za wykroczenia przeciwko prawom pracownika mające na celu zapewnienie skuteczniejszej ochrony pracowników i mające pełnić funkcję odstraszającą dla pracodawców nieprzestrzegających przepisów prawa pracy.

Planowane zmiany dotyczące staży osób bezrobotnych

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przygotował projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu i trybu organizowania stażu dla bezrobotnych (druk nr 60 z wykazu RCL).

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 124 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. W projekcie zachowano większość rozwiązań, określonych w obowiązującym obecnie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych. Jednak zostały uwzględnione zmiany związane z realizacją stażu wprowadzone na mocy wskazanej ustawy.

W nowym akcie uregulowane będą zagadnienia dotyczące:
1) wniosku o organizację stażu,
2) programu stażu,
3) umowy o organizację stażu,
4) skierowania do odbycia stażu,
5) wniosku o dodatek do stypendium dla uczestnika stażu oraz wniosku o premię dla organizatora stażu, a także rodzajów dołączanych do niego informacji, które stosowane są przy stażach, zakończonych egzaminem przeprowadzanym przez uprawnioną instytucję i uzyskaniem przez uczestnika stażu dokumentu potwierdzającego nabycie wiedzy i umiejętności,
6) zaświadczenia o odbyciu stażu.

NOWE PRAWO 2025

Nowelizacja Karty Nauczyciela

Od 1 września 2025 r. z pewnymi wyjątkami weszła w życie ustawa o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1160). Część przepisów w zakresie m.in. wysokości nagrody jubileuszowej i odpraw emerytalnych i rentowych wejdzie w życie 1 stycznia 2026 r.

Najważniejsze zmiany w Karcie Nauczyciela obejmują:
– podwyższenie nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy do 300% (obecnie 250%) wynagrodzenia,
– wprowadzenie nowej nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy w wysokości 400% wynagrodzenia,
– korzystniejsze stawki odpraw emerytalnych i rentowych, uzależnione od stażu pracy, po 10 latach pracy – w wysokości 2-miesięcznego wynagrodzenia, po 15 latach – 3-miesięcznego wynagrodzenia, a po 20 latach – 6-miesięcznego wynagrodzenia,
– prawo do odprawy także przy zatrudnieniu na wymiar niższy niż 1/2 etatu,
– ujednolicenie tygodniowego pensum dla nauczycieli przedmiotów teoretycznych i praktycznych w szkołach zawodowych (18 godzin),
– doprecyzowanie zasad rozliczania i wynagradzania za pracę w godzinach ponadwymiarowych i doraźne zastępstwa,
– wyeliminowanie nieprawidłowego przydzielania zastępstw w ramach pensum,
– możliwość skorzystania przez nauczycieli nabywających uprawnienia emerytalne z urlopu zdrowotnego w celu leczenia lub rehabilitacji uzdrowiskowej,
– skrócenie okresu zatrudnienia nauczyciela początkującego na czas określony z dwóch do jednego roku szkolnego,
– doprecyzowanie obowiązków mentora i zapewnienie jego udziału w postępowaniach związanych z awansem zawodowym,
– ustalenie jednolitych zasad ochrony przedemerytalnej dla nauczycieli mianowanych i zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

Nowelizacja ustawy wprowadziła również zmiany w innych ustawach. Dotyczą one m.in. rozszerzenia grupy nauczycieli uprawnionych do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, możliwości przedłużenia powierzenia stanowiska dyrektora szkoły na kolejną jedną kadencję bez konieczności przeprowadzania konkursu.

Źródło: www.gov.pl/web/edukacja

Mniejsza kwota zasiłku po ustaniu zatrudnienia

Świadczenia chorobowe jako pochodna wynagrodzenia w przypadku pracowników oraz przychodu w przypadku zleceniobiorców i podstawy składek w przypadku przedsiębiorców, mogą przysługiwać każdej z wymienionych grup ubezpieczonych również za okres przypadający po ustaniu ich tytułu do ubezpieczenia chorobowego. Świadczenia takie obliczane są od podstawy ich wymiaru ustalanej na zasadach przewidzianych w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwanej ustawą zasiłkową. Przy czym w przypadku zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego przysługujących za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, podstawa wymiaru świadczeń, służąca obliczeniu ich wysokości, nie może być wyższa niż kwota wynosząca 100% przeciętnego wynagrodzenia – co jednoznacznie wynika z art. 46–47 ustawy zasiłkowej. Zasada ta dotyczy zarówno ubezpieczonego będącego, jak i niebędącego pracownikiem.

Kwotę wynoszącą 100% przeciętnego wynagrodzenia ustala się miesięcznie, poczynając od 3. miesiąca kwartału kalendarzowego, na okres 3 miesięcy, na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłaszanego dla celów emerytalnych. Tym samym kwota wynosząca 100% przeciętnego wynagrodzenia stanowiąca górną granicę podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego ulega zmianie czterokrotnie w roku kalendarzowym, tj. 1 marca, 1 czerwca, 1 września i 1 grudnia.

Jeśli natomiast chodzi o wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłaszanego dla celów emerytalnych, to w każdym kwartale roku kalendarzowego ulega ona zmianie, a więc wzrasta albo maleje, co w odpowiedni sposób wpływa na ostateczną wysokość świadczeń chorobowych, jeśli ubezpieczonego dotyczy ograniczenie podstawy (patrz tabela).

Zatem w przypadku zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego przysługującego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, a więc:
– od 1 czerwca do 31 sierpnia 2025 r. podstawa ich wymiaru podlega ograniczeniu do kwoty 8.962,28 zł,
– od 1 września do 30 listopada 2025 r. podstawa ich wymiaru podlega ograniczeniu do kwoty 8.748,63 zł.

Ograniczenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego do 100% przeciętnego wynagrodzenia nie stosuje się do zasiłku:
– chorobowego pracownika, który był zatrudniony na podstawie więcej niż jednej umowy o pracę, a jedna z umów o pracę zakończyła się,
– macierzyńskiego przysługującego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Prawo do zasiłków należnych za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego ustala oraz wypłaca ZUS.

Kwota ograniczenia podstawy zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego po ustaniu ubezpieczenia

Okres obowiązywania	Kwota ograniczenia
od 1 marca do 31 maja 2025 r.	8.477,21 zł
od 1 czerwca do 31 sierpnia 2025 r.	8.962,28 zł
od 1 września do 30 listopada 2025 r.	8.748,63 zł

ODPOWIADAMY NA PYTANIA

Zerówka a prawo do 300+

Mój 6-letni syn w tym roku rozpoczyna naukę w zerówce. Czy z tego tytułu przysługuje mi na niego świadczenie 300+?

NIE. Świadczenie dobry start (300+) przyznawane jest m.in. rodzicom, raz w roku na dziecko, w związku z rozpoczęciem roku szkolnego, do ukończenia przez dziecko odpowiednio 20. lub 24. roku życia. Określające szczegółowe warunki realizacji programu „Dobry start" rozporządzenie RM wprost wskazuje, iż świadczenie to nie przysługuje na dziecko z tytułu rozpoczęcia rocznego przygotowania przedszkolnego.

Zwolnienie z raportowania

Duże przedsiębiorstwo nie jest podmiotem zainteresowania publicznego. Na jakiej podstawie duża firma nie musi raportować informacji na temat zrównoważonego rozwoju w sprawozdaniu za 2025 r.?

Do prawodawstwa krajowego wdrożono część unijnego pakietu Omnibus I poprzez ustawę zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o rachunkowości… (Dz. U. z 2025 r. poz. 1020). Na gruncie tych przepisów duży przedsiębiorca będzie miał obowiązek raportowania informacji na temat zrównoważonego rozwoju w 2028 r. za rok obrotowy 2027.

Odszkodowanie za zakaz konkurencji bez ZUS

Odszkodowanie z tytułu zakazu konkurencji wypłacone byłemu członkowi zarządu podlegającemu przepisom o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami nie podlega składkom ZUS. Tak stwierdził Oddział ZUS w Lublinie w interpretacji z dnia 10 lipca 2025 r., znak DI/200000/43/668/2025.

Spółka, która wystąpiła o interpretację, zatrudnia członka zarządu na podstawie umowy o świadczenie usług zarządzania podlegającej ustawie o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami. Zawarto z nim też umowę o zakazie konkurencji obowiązującą przez 6 miesięcy po ustaniu pełnienia funkcji, zgodnie z którą spółka wypłaca mu odszkodowanie w równych ratach miesięcznych. Spółka uważa, że świadczenie to korzysta ze zwolnienia składkowego na podstawie § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia MPiPS w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

ZUS uznał stanowisko spółki za prawidłowe. Wskazał, że zgodnie z § 5 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia, przepisy § 2–4 tego rozporządzenia stosuje się odpowiednio przy ustalaniu podstawy wymiaru składek osób wykonujących pracę m.in. na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Jak wynika z § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia, zwolnione ze składek są odszkodowania wypłacone byłym pracownikom po rozwiązaniu stosunku pracy, na podstawie umowy o zakazie konkurencji, o której mowa w art. 101^2 Kodeksu pracy. Zasadniczo przepis ten nie ma zastosowania do umów zlecenia czy innych umów o świadczenie usług regulowanych przepisami K.c. (traktowanych dla celów ZUS jak zlecenie). Jednak odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji wypłacane osobom świadczącym usługi zarządzania w oparciu o przepisy ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami zostały uregulowane w sposób szczególny – poprzez odesłanie do przepisów K.p. dotyczących zakazu konkurencji, a konkretnie do art. 101^1–101^4. Należy zatem przyjąć, że wartość odszkodowania wypłaconego z tytułu zawartej umowy o zakazie konkurencji dla osób wykonujących umowę o świadczenie usług, do których – tak jak w tej sytuacji – stosuje się przepisy ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń (…), podlega zwolnieniu ze składek.

Dorota Wyderska

JPK_KR_PD po połączeniu jednostek

W myśl art. 9 ust. 1c ustawy o pdop podatnicy są obowiązani prowadzić księgi rachunkowe komputerowo oraz przesyłać je elektronicznie do urzędu skarbowego w odpowiednim terminie w postaci plików JPK_KR_PD i JPK_ST_KR. Przepis ten ma zastosowanie po raz pierwszy za rok podatkowy rozpoczynający się po dniu:

– 31 grudnia 2024 r. – m.in. u podatników, u których wartość przychodu uzyskanego w poprzednim roku przekroczyła równowartość 50 mln euro,

– 31 grudnia 2025 r. – u podatników obowiązanych do przesyłania ewidencji JPK_VAT,

– 31 grudnia 2026 r. – u pozostałych podatników.

Wątpliwości z zastosowaniem tego przepisu mogą powstać w sytuacji, gdy w trakcie roku podatkowego doszło do przekształcenia czy połączenia jednostek.

W interpretacji indywidualnej z dnia 20 lutego 2025 r., nr 0111-KDIB1-3.4010.756.2024.1.ZK, Dyrektor KIS rozstrzygał problem spółki z o.o. (spółki przejmującej), która w styczniu 2025 r. dokonała przejęcia w drodze połączenia innej spółki (spółki przejmowanej), w której posiadała 100% udziałów. Obie spółki mają rok podatkowy równy kalendarzowemu. Połączenie to zostało przeprowadzone w sposób uproszczony, przewidziany przepisami art. 515^1 K.s.h. W oparciu o art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy o rachunkowości odbyło się bez zamykania ksiąg rachunkowych. W związku ze spełnieniem kryterium przychodowego spółka przejmowana ma obowiązek złożenia po raz pierwszy plików JPK_KR_PD i JPK_ST_KR za 2025 r. Obowiązek ten będzie realizowany przez spółkę przejmującą. Ze względów technicznych związanych z obsługą systemów finansowo-księgowych spółka przejmująca nie będzie w stanie złożyć jednego łącznego pliku JPK za cały rok podatkowy, obejmującego dane obydwu spółek (przejmującej i przejmowanej). Rozważa więc złożenie: jednego pliku JPK_KR_PD oraz JPK_ST_KR obejmującego wyłącznie dane spółki przejmującej od 1 stycznia 2025 r. do momentu połączenia i dane spółki przejmującej i spółki przejmowanej od momentu połączenia do końca 2025 r. oraz drugiego pliku JPK_KR_PD i JPK_ST_KR obejmującego dane spółki przejmowanej od 1 stycznia 2025 r. do daty połączenia.

Dyrektor KIS uznał takie postępowanie za prawidłowe. Pliki JPK mogą być generowane za dowolne okresy – istotne jest, by dane w nich zawarte były kompletne, rzetelne i by zachowana została ciągłość zapisów, a także, by pliki odpowiadały strukturze logicznej wskazanej przez MF.

Dorota Przybyszewska

AUTOPROMOCJA

NOWA OFERTA ! Prenumerata 2026

PEŁNY PAKIET POMOCY I KORZYŚCI !

Komplet promocyjny nr 1 z 34% rabatem (5 Czasopism + Gazeta Podatkowa)

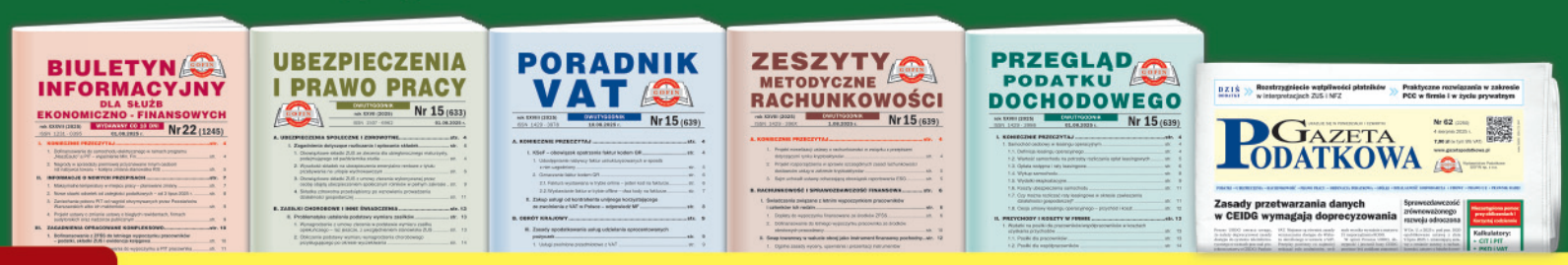

RABAT 34%

Z prenumeratą kpl. nr 1 przywilej korzystania z: SERWISU GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO i GAZETY PODATKOWEJ on-line + Pomocników Księgowego PREMIUM – pełny dostęp + Przewodników on-line (VAT, Księgowego, Kadrowego) + eWydań: on-line, off-line + Serwisu Schematy opodatkowania + Serwisu Plan Kont + Indeksu Księgowań FIRMA

Dla zamawiających komplet nr 1 DO WYBORU JEDNA Z NAGRÓD m.in.:

NOWOŚĆ !
Portfel damski
marki OCHNIK

NOWOŚĆ !
Ciśnieniomierz nadgarstkowy
marki NOVAMA

Opiekacz do kanapek
marki SENCOR

Koktajler Smoothie
marki SENCOR

Mikser ręczny
marki SENCOR

Cena kompletu nr 1 po 34% rabacie: 2048 zł (3124 zł) Najniższa cena od dnia rozpoczęcia sprzedaży: 2048 zł. 3124 zł to suma cen regularnych produktów w komplecie.

Więcej na: sklep.gofin.pl tel. 95 720 85 40 infolinia 800 162 732 e-mail: sklep@gofin.pl

ZASIŁKI I INNE ŚWIADCZENIA

Wyrównanie wynagrodzenia do kwoty minimalnej a podstawa wymiaru zasiłku

Pracownik przez 5 dni sierpnia 2025 r. sprawował opiekę nad chorym dzieckiem. Przy ustalaniu podstawy wymiaru należnego mu zasiłku opiekuńczego powinnam uwzględnić m.in. wynagrodzenie za kwiecień 2025 r., w którym pracownik chorował przez 7 dni. W jaki sposób uzupełnić to wynagrodzenie, jeśli oprócz stawki godzinowej i premii uznaniowej (przyznanej kwotowo w niewielkiej wysokości, według uznania pracodawcy, z uwagi na absencję chorobową), pracownik otrzymał także wyrównanie wynagrodzenia za przepracowaną część miesiąca do płacy minimalnej?

Ponieważ, jak wynika z pytania, pracownik wskutek nieobecności w pracy z przyczyn usprawiedliwionych nie osiągnął pełnego wynagrodzenia za miesiąc uwzględniany przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku opiekuńczego, ale przepracował w tym miesiącu co najmniej połowę obowiązującego go czasu pracy, wynagrodzenie za ten miesiąc, jak słusznie wskazała Czytelniczka, należy uwzględnić po stosownym uzupełnieniu.

Stanowi o tym art. 38 ust. 2 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501), zwanej ustawą zasiłkową, który w kwestii uzupełniania wynagrodzenia odsyła do zasad określonych w art. 37 ust. 2 tej ustawy, zróżnicowanych w zależności od tego, czy pracownik otrzymuje wynagrodzenie stałe czy zmienne (patrz ramka). Dodatkowych wyjaśnień w tym zakresie udziela organ rentowy w swoim komentarzu do ustawy zasiłkowej, dostępnym na stronie internetowej www.zus.pl, m.in. precyzując, iż:

– w przypadku gdy kwoty wynagrodzenia nie można ustalić według podstawowych zasad (określonych w art. 37 ust. 2 ustawy zasiłkowej) – do podstawy wymiaru zasiłku przyjmuje się minimalne wynagrodzenie za pracę przewidziane dla danego pracownika (odpowiednio do wymiaru czasu świadczonej pracy),

– wynagrodzenie określone w stawce godzinowej traktuje się jak wynagrodzenie stałe,

– składniki wynagrodzenia, pomniejszane na podstawie przepisów płacowych za okres usprawiedliwionej nieobecności w pracy, ale nie w sposób proporcjonalny do okresu tej nieobecności, podlegają uwzględnieniu w podstawie wymiaru zasiłku w kwocie faktycznej, bez uzupełniania – zasada ta ma zastosowanie także w przypadku, gdy przepisy płacowe nie zawierają wyraźnych postanowień o sposobie zmniejszania wysokości składnika wynagrodzenia za okres pobierania zasiłku, a pracownik nie zachowuje prawa do tego składnika za okres pobierania zasiłku.

Z powyższego wynika, że do ustalenia podstawy wymiaru zasiłku opiekuńczego należnego pracownikowi, o którym mowa w pytaniu, za kilka dni sierpnia 2025 r. należy przyjąć m.in. wynagrodzenie za kwiecień 2025 r. w wysokości odpowiedniej dla tego miesiąca stałej kwoty miesięcznej wynikającej z umowy o pracę, obliczonej poprzez pomnożenie stawki godzinowej przez liczbę godzin, jaka była do przepracowania w tym miesiącu, zsumowanej z premią uznaniową w kwocie faktycznie wypłaconej (nie podlega ona uzupełnieniu z uwagi na brak proporcjonalności przy jej zmniejszaniu).

W uzupełnionym wynagrodzeniu nie uwzględnia się wyrównania do płacy minimalnej, choć co do zasady (za miesiące niepodlegające uzupełnieniu) takie wyrównanie uwzględnia się w podstawie wymiaru zasiłku w kwocie faktycznie wypłaconej. Potwierdził to organ rentowy w piśmie z dnia 27 grudnia 2024 r., odpowiadając na pytanie naszego Wydawnictwa w analogicznej sprawie.

Przy czym należy pamiętać, iż:

– za wynagrodzenie, które jest uwzględnione w podstawie wymiaru zasiłku, uważa się przychód pracownika stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniu potrąconych przez pracodawcę składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe (art. 3 pkt 3 ustawy zasiłkowej) lub – jak w przypadku uzupełnionego stałego wynagrodzenie – odpowiedniej procentowej wartości tych składek (z reguły 13,71%),

– podstawa wymiaru zasiłku z tytułu pracy w pełnym wymiarze czasu pracy (wraz ze składnikami, do których pracownik zachowuje prawo w okresie pobierania zasiłku) nie może być niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, po pomniejszeniu o kwotę odpowiadającą 13,71% tego wynagrodzenia (art. 45 ustawy zasiłkowej) – w przypadku pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu kwoty te ulegają odpowiednio zmniejszeniu, proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

Gdyby więc ostatecznie ustalona kwota podstawy wymiaru zasiłku należnego pracownikowi pełnoetatowemu okazała się niższa od 4.026,29 zł (tj. 4.666 zł – 4.666 zł × 13,71%), należy ją podnieść do tej wartości (przykład).

Bożena Dziuba

Przykład

Załóżmy, że pracownik, o którym mowa w pytaniu, jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy od 1 kwietnia 2010 r., a podstawa wymiaru zasiłku opiekuńczego ustalona w oparciu o wynagrodzenie wypłacone mu za okres od sierpnia 2024 r. do lipca 2025 r., w tym za kwiecień 2025 r. po uzupełnieniu do pełnego miesiąca, wyniosła 4.010,82 zł.

Ponieważ ta faktyczna podstawa wymiaru zasiłku jest niższa od obowiązującej w 2025 r. najniższej podstawy wymiaru zasiłku (4.010,82 zł < 4.026,29 zł), została ona podniesiona do tej gwarantowanej wysokości (tj. do 4.026,29 zł).

Zasady uzupełniania wynagrodzenia do pełnego miesiąca

Za uzupełnione do pełnego miesiąca przyjmuje się odpowiednio:

– wynagrodzenie miesięczne określone w umowie o pracę lub w innym akcie, na podstawie którego powstał stosunek pracy – jeżeli wynagrodzenie przysługuje w stałej miesięcznej wysokości,

– wynagrodzenie miesięczne obliczone przez podzielenie wynagrodzenia osiągniętego za przepracowane dni robocze przez liczbę dni przepracowanych i pomnożenie przez liczbę dni, które ubezpieczony będący pracownikiem był obowiązany przepracować w tym miesiącu – jeśli pracownik otrzymuje wynagrodzenie zmienne i przepracował choćby jeden dzień,

– kwotę zmiennych składników wynagrodzenia w przeciętnej miesięcznej wysokości, wypłaconą za miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, pracownikom zatrudnionym na takim samym lub podobnym stanowisku pracy u pracodawcy, u którego przysługuje zasiłek chorobowy – jeżeli ubezpieczony będący pracownikiem z wynagrodzeniem zmiennym nie osiągnął żadnego wynagrodzenia.

Niezdolność do pracy w miesiącu korzystania z wakacji składkowych

Prowadzę pozarolniczą działalność gospodarczą. Złożyłem wniosek o wakacje składkowe za sierpień 2025 r. Od 18 sierpnia 2025 r. jestem jednak niezdolny do pracy. Ponieważ podlegam dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dawna i nie posiadam w ZUS zaległości, to wystąpiłem o zasiłek chorobowy. Czy zachorowanie w sierpniu 2025 r., a więc w miesiącu, za który wystąpiłem o tzw. wakacje składkowe, może pozbawić mnie prawa do zasiłku chorobowego?

NIE. Przedsiębiorca nabywa prawo do zasiłku chorobowego na zasadach przewidzianych w art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy zasiłkowej, a więc po upływie 90 dni nieprzerwanego okresu ubezpieczenia chorobowego, do którego można wliczyć poprzednie okresy tego ubezpieczenia. Równie ważną okolicznością dla przedsiębiorcy przy ustalaniu prawa do zasiłku jest stan zadłużenia składkowego wobec ZUS. Zgodnie z art. 2a ustawy zasiłkowej nie nabędzie on prawa m.in. do zasiłku chorobowego w razie wystąpienia, w dniu powstania prawa do zasiłku, zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, do czasu spłaty całości zadłużenia. Prawo do świadczeń z art. 2 pkt 1, pkt 2, pkt 5 i pkt 6 ustawy zasiłkowej przedawnia się, jeżeli wymienione zadłużenie nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia powstania prawa do świadczenia.

Prawo do zasiłku przedsiębiorca, jak i osoba z nim współpracująca, nabywają pod warunkiem:

– podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu,

– upływu stosownego okresu wyczekiwania i

– braku zadłużenia wobec ZUS w kwocie przekraczającej dopuszczalny limit.

Co jednak ważne, skorzystanie ze zwolnienia z opłacenia należnych składek przez przedsiębiorcę nie wpływa negatywnie na ustalanie prawa do zasiłku i pozostałych świadczeń krótkoterminowych. Skoro zatem Czytelnik:

– podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (jak podaje) od dawna, to należy przyjąć, że legitymuje się stosownym, co najmniej 90-dniowym okresem wyczekiwania,

– nie zalega z opłatą składek w ZUS,

to uzyska prawo do zasiłku chorobowego począwszy od pierwszego dnia powstania niezdolności do pracy, mimo iż dzień ten przypada w miesiącu, w którym skorzystał z tzw. wakacji składkowych (sierpień 2025 r.).

Przedsiębiorcy powinni jednak wziąć pod uwagę, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za miesiąc kalendarzowy objęty zwolnieniem z opłacenia składek stanowi najniższa obowiązująca danego ubezpieczonego podstawa wymiaru składek, o której mowa w art. 18 ust. 8, art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350 ze zm.) lub podstawa wymiaru ustalona zgodnie z art. 18c ust. 1 i ust. 2 tej ustawy. Ta regulacja może mieć znaczenie dla wysokości należnych świadczeń.

Honorata Urbaniak

Renta rodzinna bez zmniejszenia w związku z osiąganym przychodem

Jako wdowa wraz z córką pobieram rentę rodzinną w wysokości 90% świadczenia. Dostajemy rentę po połowie, przy czym renta w związku z osiąganiem przeze mnie przychodu powyżej 70% przeciętnego wynagrodzenia jest zmniejszana co miesiąc. Czy jeżeli zdecyduję się na wyłączenie mnie z kręgu osób uprawnionych do renty i będzie ona przysługiwała tylko córce, to ZUS nadal będzie potrącał z tej renty kwotę w związku z osiąganiem przeze mnie przychodu?

NIE. Wysokość renty rodzinnej, przysługującej więcej niż jednej osobie, ulega zmniejszeniu w przypadku, gdy osoba uprawniona do części renty osiąga przychód w kwocie wyższej niż 70% przeciętnego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa GUS, nie wyższej jednak niż 130% tej kwoty miesięcznie. Zmniejszenie renty rodzinnej następuje poprzez zmniejszenie części renty przysługującej osobie osiągającej przychód o kwotę przekroczenia, nie więcej jednak niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia odpowiednio obliczoną. Tak wynika z art. 105 ust. 1 i ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 ze zm.), zwanej ustawą emerytalną. Natomiast na zasadach przewidzianych w art. 107a ust. 1 ustawy emerytalnej, jeżeli do renty rodzinnej uprawnionych jest więcej niż jedna osoba i jedna lub kilka z nich zgłosi wniosek o wyłączenie z kręgu osób uprawnionych do renty, prawo do renty rodzinnej ulegnie ponownemu ustaleniu z pominięciem tej osoby (osób).

Jak zatem wynika z przywołanych przepisów, renta rodzinna Czytelniczki ulega zmniejszeniu, bowiem jako osoba uprawniona do części renty osiąga ona przychód w kwocie przekraczającej tzw. dolną granicę. W przypadku wniosku Czytelniczki o wyłączenie jej z kręgu osób uprawnionych do renty, prawo do renty rodzinnej ulegnie ponownemu ustaleniu z pominięciem Czytelniczki. Spowoduje to, że nie będzie już ona uprawniona do renty rodzinnej i osiągany przez nią przychód nie będzie miał znaczenia.

H.U.

Zaliczki na poczet zysku w spółce komandytowej

Sensem funkcjonowania spółki komandytowej jest osiąganie przez nią zysku. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, wspólnik może żądać podziału i wypłaty całości zysku z końcem każdego roku obrotowego. Zazwyczaj jednak wspólnicy tak długo czekać nie chcą i już w trakcie roku pobierają zaliczki na poczet przyszłego dodatniego wyniku finansowego spółki. Od czasu, gdy spółka komandytowa została objęta reżimem ustawy o pdop, kwestia opodatkowania zaliczek, które przypadają komplementariuszom, stanowi kość niezgody pomiędzy fiskusem a podatnikami i popierającymi ich sądami administracyjnymi.

Zaliczka jako przychód

Zaliczka na poczet zysku osiągniętego przez spółkę komandytową, analogicznie jak sam zysk, stanowi dla wspólnika będącego osobą fizyczną przychód z kapitałów pieniężnych, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy o pdof (Dz. U. z 2025 r. poz. 163 ze zm.). W myśl art. 30a ust. 1 pkt 4 ustawy o pdof, od uzyskanych dochodów (przychodów) z dywidend i innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych pobiera się 19% zryczałtowany podatek dochodowy. Otrzymany przez wspólnika spółki komandytowej udział w zysku stanowi świadczenie analogiczne do dywidendy w spółce z o.o., gdyż pojęcie udziału w zysku tej spółki zostało zrównane przez ustawodawcę z udziałem w zyskach osób prawnych (art. 5a pkt 31 ustawy o pdof). Przychód z tego tytułu jest ustalany bez pomniejszania przychodu o koszty jego uzyskania, a rolę płatnika tej daniny pełni spółka.

Również dla komplementariuszy opodatkowanych CIT wypłata udziału w zysku stanowi przychód (z zysków kapitałowych) objęty 19% podatkiem dochodowym (art. 22 ust. 1 ustawy o pdop – Dz. U. z 2025 r. poz. 278 ze zm.).

Zaliczka dla komplementariusza

Rozliczenie zysku otrzymanego przez komplementariusza będącego osobą fizyczną wymaga zastosowania specyficznego mechanizmu określonego w art. 30a ust. 6a–6e ustawy o pdof. Polega on na pomniejszeniu 19% zryczałtowanego podatku dochodowego o kwotę odpowiadającą iloczynowi procentowego udziału komplementariusza w zysku spółki i podatku należnego od dochodu tej spółki, przy czym kwota odliczenia nie może przekroczyć kwoty obliczonego podatku. Analogiczny mechanizm – w stosunku do komplementariuszy objętych CIT – przewiduje art. 22 ust. 1a ustawy o pdop. W zgodnej opinii organów podatkowych oraz sądów administracyjnych, z odliczenia tego nie można jednak skorzystać przy wypłacie zaliczek na poczet zysku, gdyż nie jest znana ostateczna kwota podatku dochodowego od osób prawnych należnego od dochodów spółki komandytowej za rok podatkowy, w którym uzyskany został zysk dzielony między wspólników. Niestety wnioski płynące z tej konstatacji nie są już tożsame.

Fiskus konsekwentnie stoi na stanowisku, że wobec tej przeszkody, zaliczka na poczet zysku jest opodatkowana 19% stawką podatku dochodowego, bez pomniejszeń. Dopiero złożenie przez spółkę komandytową rocznego zeznania CIT-8 daje komplementariuszowi możliwość wystąpienia o zwrot nadpłaconego podatku, z powołaniem się na nieskonsumowane odliczenie. Taką wykładnię przepisów zastosował Dyrektor KIS w licznych interpretacjach indywidualnych, np. z dnia 17 września 2024 r., nr 0115-KDIT1.4011.505.2024.1.JG, oraz z dnia 7 lipca 2025 r., nr 0115-KDIT1.4011.407.2025.1.DB.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Baza interpretacji podatkowych dostępna w serwisie *www.interpretacje.gofin.pl*

Stanowisko sądów

Innego zdania, ale równie konsekwentnie artykułowanego, są sądy administracyjne. Według judykatury pobór podatku dochodowego od wypłacanego zysku lub zaliczki na jego poczet powinien nastąpić zawsze z uwzględnieniem zasad określonych w art. 30a ust. 6a ustawy o pdof lub art. 22 ust. 1a ustawy o pdop. Tylko takie zachowanie płatnika jest zgodne z dyspozycją ustawodawcy. Skoro w przewidzianym mechanizmie obliczania daniny pojawia się element niewiadomy (tj. podatek należny od spółki komandytowej, obliczony stosownie do treści art. 19 ustawy o pdop, za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany), to znaczy, że procedury obliczania podatku nie można zastosować na etapie wypłaty zaliczki. Wypłacając komplementariuszom w trakcie roku podatkowego zaliczki na poczet zysku, spółka komandytowa nie ma zatem obowiązku pobierania 19% podatku dochodowego, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 4 ustawy o pdof albo art. 22 ust. 1 ustawy o pdop. Obowiązek podatkowy komplementariusza powstały z chwilą otrzymania omawianego świadczenia przekształci się w zobowiązanie podatkowe dopiero w momencie obliczenia dochodu spółki komandytowej, gdyż wtedy znana będzie wysokość podatku do zapłaty przez wspólnika. W tym też momencie płatnik będzie mógł podatek ten pobrać, a w dalszej kolejności wpłacić do właściwego urzędu skarbowego. Taki pogląd wyraziły m.in. WSA we Wrocławiu (wyrok z dnia 2 lutego 2023 r., sygn. akt I SA/Wr 394/22 orzeczenie nieprawomocne), WSA w Gdańsku (wyrok z dnia 12 lipca 2023 r., sygn. akt I SA/Gd 291/23 orzeczenie nieprawomocne) oraz NSA (wyroki: z dnia 9 maja 2023 r., sygn. akt II FSK 1326/22, z dnia 26 stycznia 2024 r., sygn. akt II FSK 968/23, z dnia 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt II FSK 1935/23, z dnia 9 stycznia 2025 r., sygn. akt II FSK 446/22).

Zaliczka dla komandytariusza

Co do zasady zaliczka na poczet zysku wypłacona komandytariuszowi (zarówno osobie fizycznej, jak i prawnej) podlega opodatkowaniu 19% podatkiem dochodowym. W tym przypadku nie występują kontrowersje dotyczące tej daniny, gdyż komandytariusze nie mają sposobności skorzystania z odliczenia analogicznego do tego, które przysługuje komplementariuszom.

Jednak komandytariusze, po spełnieniu warunków określonych w art. 21 ust. 40 ustawy o pdof albo art. 22 ust. 4f ustawy o pdop, mogą być objęci zwolnieniem podatkowym. Dotyczy ono kwoty stanowiącej 50% przychodów uzyskanych przez komandytariusza z tytułu udziału w zyskach spółki komandytowej, nie więcej jednak niż 60.000 zł w roku podatkowym (art. 21 ust. 1 pkt 51a ustawy o pdof oraz art. 22 ust. 4e ustawy o pdop).

Ponadto komandytariuszom będącym podatnikami CIT przysługuje specjalna preferencja, czyli tzw. zwolnienie dywidendowe, uregulowane w art. 22 ust. 4 ustawy o pdop, które umożliwia uniknięcie podatku zarówno od zaliczki na poczet zysku, jak i od samego zysku.

Małgorzata Marek

AUTOPROMOCJA

NOWA OFERTA ! Prenumerata 2026 O podatku PIT i CIT – kompleksowo i przystępnie !

Główne działy tematyczne Przeglądu:
• Koniecznie przeczytaj
• Przychody i koszty w firmie
• Rozliczanie podatku przez płatnika
• Majątek trwały
• Vademecum przedsiębiorcy
• Opodatkowanie dochodów uzyskanych za granicą
• Ulgi, odliczenia, zwolnienia podatkowe
• Inne zagadnienia podatkowe
• Czytelnicy pytają
• Terminarz podatnika i płatnika

+ liczne dodatki merytoryczne i z przepisami prawnymi
+ stały kwartalny dodatek: Wskaźniki i stawki
+ pozostałe dodatki: Pomocniki Podatnika, Ściągi

oraz przywilej korzystania z:
• wersji internetowej
• licznych Pomocników Księgowego PREMIUM (zgodnie z ofertą) - pomocnikiksiegowego.gofin.pl
• eWydania (on-line, off-line, w aplikacjach mobilnych)

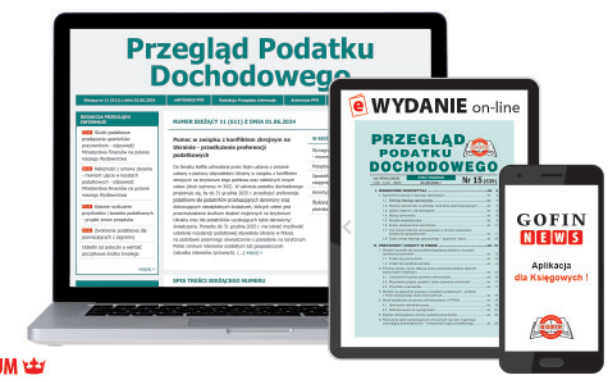

czasopismaksiegowych.pl/ppd

DWUTYGODNIK (1. i 20. dnia miesiąca) | sklep.gofin.pl | Cena prenumeraty na cały 2026 r.: brutto 414 zł (z VAT)

Skutki sprzedaży budynku mieszkalnego wycofanego z firmy

W latach 2016–2022 prowadziłem działalność gospodarczą w budynku mieszkalnym, będącym moją własnością. W tym czasie budynek był zaewidencjonowany jako środek trwały. Na początku 2023 r. został on wycofany z firmy. Obecnie planuję jego sprzedaż. Czy uzyskana z tego tytułu kwota będzie przychodem z działalności gospodarczej?

NIE. Opisana transakcja nie wygeneruje żadnych przychodów.

Status środków trwałych przysługuje m.in. firmowym budynkom (zarówno mieszkalnym, jak i użytkowym), jeżeli:

– są przedmiotem własności lub współwłasności podatnika,

– zostały nabyte lub wytworzone we własnym zakresie,

– są kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania,

– przewidywany okres ich używania jest dłuższy niż rok,

– będą wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo zostaną oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu (art. 22a ust. 1 pkt 1 ustawy o pdof).

Co do zasady, podlegają one amortyzacji, z wyjątkiem budynków lub lokali o charakterze mieszkalnym. Ograniczenie wynikające z art. 22c pkt 2 ustawy o pdof obowiązuje od 1 stycznia 2023 r.

Jak wynika z art. 14 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy o pdof, do przychodów z działalności gospodarczej zalicza się przychody z odpłatnego zbycia wykorzystywanych na potrzeby związane z działalnością gospodarczą składników majątku będących środkami trwałymi podlegającymi ujęciu w stosownej ewidencji. Przychód ten może jednak nie wystąpić, jeżeli środki trwałe zostały uprzednio wycofane z działalności gospodarczej, a między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym to nastąpiło i dniem ich odpłatnego zbycia upłynęło 6 lat (art. 10 ust. 2 pkt 3 ustawy o pdof).

Przedstawione regulacje nie dotyczą jednak sprzedaży budynków mieszkalnych (także lokali mieszkalnych), wykorzystywanych w działalności gospodarczej (w tym posiadających status środków trwałych). Stanowi o tym wprost przepis art. 14 ust. 2c ustawy o pdof. Wycofanie budynku/lokalu mieszkalnego z działalności gospodarczej nie ma więc żadnego wpływu na późniejszą kwalifikację przychodów uzyskanych ze zbycia tych aktywów. Ich sprzedaż przypisana będzie do źródła przychodów, jakim jest odpłatne zbycie nieruchomości (art. 10 ust. 1 pkt 8 i ust. 3 ustawy o pdof), a podatkowe skutki transakcji wystąpią tylko wówczas, gdy nie nastąpi ona w wykonaniu działalności gospodarczej i zostanie dokonana przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie przedmiotu transakcji.

Sądząc z opisu zawartego w pytaniu, podatnik jest właścicielem budynku od co najmniej 9 lat, a jego sprzedaż odbędzie się poza działalnością gospodarczą. Okoliczności te przesądzają o neutralności podatkowej w pdof planowanej sprzedaży.

Przedstawione stanowisko spotyka się z pełną aprobatą fiskusa, czego potwierdzeniem jest m.in. interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 2 stycznia 2025 r., nr 0113-KDIPT2-1.4011.783.2024.2.KD.

M.M.

Rejestracja do procedury unijnej OSS w przypadku WSTO

Korzystanie przez polskiego podatnika dokonującego WSTO z procedury unijnej OSS daje mu możliwość niedokonywania rejestracji dla celów podatku VAT w państwach UE, w których znajduje się miejsce opodatkowania dostawy. Zamiast tego VAT należny z tytułu WSTO ma prawo zadeklarować i płacić w państwie członkowskim identyfikacji, tj. w Polsce.

W celu dokonania rejestracji do procedury unijnej OSS należy:

- wypełnić zgłoszenie VIU-R – Zgłoszenie informujące w zakresie unijnej procedury szczególnej rozliczania VAT, zaznaczając cel zgłoszenia: Rejestracja,
- przesłać zgłoszenie – za pomocą systemu e-Deklaracje – do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście,
- złożyć oryginał pełnomocnictwa PPS-1 – w przypadku działania przez pełnomocnika.

WSTO

Jak wynika z art. 22 ust. 1 pkt 1a ustawy o VAT, miejscem dostawy towarów w przypadku WSTO jest miejsce, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu do nabywcy. Jednak przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

1) dostawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, a w razie braku takiej siedziby – stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu tylko na terytorium jednego państwa UE,

2) towary są wysyłane lub transportowane na terytorium państwa UE inne niż terytorium państwa UE, o którym mowa w pkt 1,

3) suma całkowitej wartości dostaw towarów wysyłanych lub transportowanych na terytorium państwa UE, o którym mowa w pkt 2, oraz całkowitej wartości usług, o których mowa w art. 28k ust. 1 ustawy o VAT, świadczonych na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 28k ust. 2 pkt 2 tej ustawy, pomniejszona o kwotę VAT lub podatku od wartości dodanej, nie przekroczyła w trakcie roku podatkowego ani w poprzednim roku podatkowym kwoty 10.000 euro lub jej równowartości wyrażonej w walucie krajowej państwa UE, o którym mowa w pkt 1, przy czym w przypadku dostawcy posiadającego siedzibę działalności gospodarczej, a w razie braku takiej siedziby – stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, tylko na terytorium kraju, wyrażona w złotych równowartość kwoty w euro wynosi 42.000 zł.

Oznacza to, że miejscem dostawy w przypadku WSTO jest kraj, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu do nabywcy, czyli kraj konsumenta, jednakże gdy są spełnione wskazane wcześniej warunki, za miejsce opodatkowania dostawy towarów uznaje się kraj rozpoczęcia wysyłki (transportu) towarów.

W sytuacji gdy próg 42.000 zł zostanie przekroczony w trakcie roku podatkowego, zasada ogólna opodatkowania WSTO w miejscu zakończenia wysyłki lub transportu towarów znajdzie zastosowanie począwszy od dostawy, w związku z którą przekroczono tę kwotę (art. 22a ust. 2 ustawy). Oznacza to, że miejscem opodatkowania WSTO będą odpowiednio terytoria państw członkowskich, w których towary znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do nabywcy. W takim przypadku podatnik może zdecydować się na:

– rejestrację do celów podatku VAT na terenie tych państw UE i składać tam deklaracje VAT oraz płacić podatek VAT w tych państwach (w takiej sytuacji będzie on zobowiązany wystawiać faktury zgodnie z przepisami dotyczącymi fakturowania obowiązującymi w tych państwach) lub

– korzystanie z procedury OSS.

Podstawa prawna
Ustawa z dnia 11.03.2004 r. o VAT (Dz. U. z 2025 r. poz. 775)

Procedura OSS

Gdy polski podatnik dokonujący WSTO zdecyduje się na skorzystanie z procedury OSS, będzie miał możliwość rozliczania VAT z tytułu WSTO państwom UE konsumpcji za pośrednictwem tzw. państwa członkowskiego identyfikacji. Dla polskich podatników państwem identyfikacji jest Polska.

Aby skorzystać z procedury unijnej, podatnik musi dokonać stosownej rejestracji na druku VIU-R do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście. Organ ten dokonuje identyfikacji podatnika na potrzeby procedury unijnej i potwierdza zgłoszenie.

Podatnik rejestrujący się do procedury unijnej OSS wykorzystuje swój NIP. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, w związku z dokonywaniem rozliczeń za pośrednictwem OSS, nie nadaje zatem nowego identyfikatora. Naczelnik ten, w przypadku spełnienia przesłanek do zarejestrowania się do procedury unijnej, potwierdza zgłoszenie wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres e-mail podany w zgłoszeniu rejestracyjnym.

Rejestracja jest skuteczna od pierwszego dnia kwartału kalendarzowego następującego po kwartale, w którym podatnik złożył zgłoszenie rejestracyjne. Jednak, w sytuacji gdy podatnik rozpoczął świadczenie usług lub dokonywanie dostaw przed tą datą, ich rozliczanie w ramach wybranej procedury zacznie obowiązywać od pierwszego dnia świadczenia usług lub dostawy towarów, pod warunkiem że podatnik zgłosi ten fakt do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym po raz pierwszy wykonał te czynności.

Druk VIU-R (OSS) dostępny w programie DRUKI Gofin w dziale Podatek VAT

Deklaracje

Podatnik, który został zidentyfikowany na potrzeby procedury unijnej przez Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście obowiązany jest składać do tego urzędu, za pomocą systemu e-Deklaracje, deklaracje VIU-DO, w których rozliczane będzie WSTO. Kwoty wykazane w tej deklaracji wyrażane są w euro i nie podlegają zaokrągleniu.

Deklarację tę składa się za okresy kwartalne do końca miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale, niezależnie od tego, czy WSTO miała miejsce. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną w trakcie okresu rozliczeniowego nie dokonał żadnych czynności objętych tą procedurą oraz nie dokonał korekt odnoszących się do poprzednich deklaracji, wówczas składa zerową deklarację.

Podatnik nie może złożyć deklaracji VIU-DO przed zakończeniem okresu rozliczeniowego. Oznacza to, że najwcześniej składa ją elektronicznie pierwszego dnia po zakończeniu kwartału.

Należy także pamiętać, że termin złożenia tej deklaracji obowiązuje również w przypadku, gdy dzień złożenia deklaracji przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy. Nie dotyczy to jednak dokonywania płatności podatku VAT (jako dokonana w terminie liczy się również płatność zrealizowana następnego dnia roboczego po upływie miesiąca następującego po kwartale, jeżeli ten ostatni dzień przypada na święto lub dzień wolny od pracy).

Każdej złożonej deklaracji VIU-DO zostanie przypisany jednostkowy, unikatowy numer referencyjny (UNR). Podatnik, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, zostanie poinformowany o nadaniu tego numeru. Numer ten należy zawsze podawać podczas dokonywania płatności (bez numeru referencyjnego nie można skutecznie dokonać płatności). Unikatowy numer referencyjny dla procedury unijnej składa się z: kodu państwa członkowskiego identyfikacji, numeru VAT i okresu (kwartał/rok), za który składane jest rozliczenie np. PL/PLXXXXXXX/Q3.2025.

Podatnik ma obowiązek wpłacić całą kwotę podatku należnego wynikającą z deklaracji najpóźniej do końca miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale na rachunek bankowy Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście. Wpłaty powinny być dokonywane w euro. Podziału płatności na poszczególne państwa członkowskie konsumpcji dokonuje Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

Trzeba podkreślić, że deklaracja na potrzeby OSS ma charakter dodatkowy i nie zastępuje deklaracji VAT. W pliku JPK_VAT nie uwzględnia się ponadto wartości dostaw towarów dokonywanych w ramach WSTO, rozliczanych w procedurze OSS. Oprócz tego podatnik korzystający z procedury OSS ma obowiązek prowadzenia w postaci elektronicznej ewidencji transakcji objętych tą procedurą, zgodnie z wymogami art. 63c rozporządzenia 282/2011 i udostępniać ją drogą elektroniczną na każde żądanie państwa członkowskiego identyfikacji i konsumpcji.

Aleksandra Węgielska

AUTOPROMOCJA

ABONAMENT IX-XII 2025

SERWIS GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO

sgk.gofin.pl (komplet czasopism on-line)

Księgowi wybierają ten Serwis !

Niezwykle bogaty, uporządkowany tematycznie zbiór informacji z zakresu **podatków, rachunkowości** i **prawa pracy**. Główną zaletą Serwisu jest jego **aktualność, kompleksowość** oraz obszerny **zbiór porad**.

Przywilej korzystania z:
pełnego dostępu do Pomocników Księgowego PREMIUM
+ Przewodników on-line (VAT, Księgowego, Kadrowego)
+ eWydań: on-line, off-line
+ Serwisu Schematy opodatkowania
+ Serwisu Plan Kont
+ Aplikacji mobilnej GOFIN SGK – pobierz z Google Play lub App Store

Działy tematyczne Serwisu:
- Podatek Dochodowy
- Podatek VAT
- Rachunkowość
- Ubezpieczenia i Prawo Pracy
- Biuletyn Informacyjny

Cena abonamentu na IX-XII 2025 r.: brutto 499 zł (z VAT)

UWAGA ! Niższe ceny na dodatkowe stanowiska komputerowe do tego samego serwisu !

tel. 95 720 85 40
infolinia 800 162 732
sklep@gofin.pl
sklep.gofin.pl

Dobrowolny mechanizm podzielonej płatności

Wśród dokumentów zakupu mam fakturę na kwotę brutto 4.500 zł z oznaczeniem „mechanizm podzielonej płatności". Faktura dokumentuje towar niewymieniony w załączniku nr 15 do ustawy o VAT. Czy w tej sytuacji mam obowiązek dokonania płatności w MPP?

NIE. Przy dokonywaniu płatności za nabyte towary lub usługi wymienione w załączniku nr 15 do ustawy o VAT, udokumentowane fakturą, w której kwota należności ogółem przekracza kwotę 15.000 zł lub jej równowartość wyrażoną w walucie obcej, podatnicy są obowiązani zastosować MPP.

W sytuacji gdy dana transakcja nie spełnia warunków dla zastosowania obligatoryjnego MPP (np. wartość faktury jest poniżej 15.000 zł lub nie dotyczy ona towarów bądź usług wymienionych w załączniku nr 15), to transakcja taka podlega rozliczaniu na ogólnych zasadach. W zakresie takich transakcji nabywca może, ale nie musi zastosować MPP. Dotyczy to oczywiście faktur z wykazaną kwotą podatku VAT. Ustawodawca w art. 108a ust. 1 ustawy o VAT wskazał bowiem, że podatnicy, którzy otrzymali fakturę z wykazaną kwotą VAT, przy dokonywaniu płatności kwoty należności wynikającej z tej faktury mogą zastosować MPP.

Oznaczenia wskazane na fakturze w postaci wyrazów „mechanizm podzielonej płatności" stanowi dla nabywcy informację, że dana faktura powinna zostać zapłacona w ramach MPP. Takiego oznaczenia nie zamieszcza się na fakturach w przypadku dobrowolnego MPP, aczkolwiek zdarza się, że sprzedawcy towarów i usług podlegających opodatkowaniu VAT wszystkie transakcje dokumentują fakturami oznaczonymi wyrazami „mechanizm podzielonej płatności", niezależnie od tego, czy w świetle przepisów ustawy o VAT transakcje te podlegają obowiązkowemu MPP, czy nie.

W omawianym przypadku, jeżeli Czytelnik otrzymał fakturę z oznaczeniem „mechanizm podzielonej płatności" dokumentującą transakcję, która nie podlega obowiązkowemu MPP, nie ma obowiązku regulowania jej w MPP.

Małgorzata Smolnik

Płatne dni zwolnienia na poszukiwanie pracy

Pracownik zatrudniony na pełny etat na podstawie umowy na czas nieokreślony świadczy pracę w podstawowej organizacji od poniedziałku do piątku po 8 godzin na dobę. Z przyczyn ekonomicznych w sierpniu 2025 r. otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę, które upłynie 30 września 2025 r. (obowiązuje go 1-miesięczne wypowiedzenie). Wystąpił do pracodawcy o 2 dni zwolnienia na poszukiwanie pracy w terminie od 4 do 5 września 2025 r. Przysługuje mu stałe miesięczne wynagrodzenie w wysokości 5.400 zł oraz zmienna premia miesięczna. Jak obliczyć wynagrodzenie za dni zwolnienia na poszukiwanie pracy?

Wypowiedzenie umowy o pracę przez pracodawcę uprawnia pracownika do skorzystania ze zwolnienia na poszukiwanie pracy. Zwolnienie to uregulowane zostało w art. 37 § 1 K.p. Powołany przepis stanowi, że w okresie co najmniej dwutygodniowego wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego przez pracodawcę pracownikowi przysługuje zwolnienie na poszukiwanie pracy, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Wymiar tego zwolnienia wynosi:

– 2 dni robocze – w okresie dwutygodniowego i jednomiesięcznego wypowiedzenia,

– 3 dni robocze – w okresie trzymiesięcznego wypowiedzenia, także w przypadku jego skrócenia na podstawie art. 36^1 § 1 K.p.

Zasady obliczania wynagrodzenia za zwolnienie od pracy, gdy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, określa § 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę… (Dz. U. z 2017 r. poz. 927). Przepis ten wskazuje, że w celu ustalenia wynagrodzenia za czas m.in. zwolnienia od pracy, gdy przepisy przewidują zachowanie przez pracownika prawa do wynagrodzenia, stosuje się zasady obowiązujące przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop. Przy czym składniki ustalane w wysokości przeciętnej oblicza się z miesiąca, w którym przypadło zwolnienie od pracy.

Na mocy tej regulacji, ustalając wynagrodzenie pracownika za czas zwolnienia na poszukiwanie pracy, stałe składniki wynagrodzenia przyjmuje się w wysokości należnej pracownikowi w miesiącu, w którym miało miejsce zwolnienie. Tak samo jest ze składnikami obliczanymi w wysokości przeciętnej – również je uwzględnia się z miesiąca, w którym przypadło zwolnienie od pracy.

Stawkę godzinową wynagrodzenia za czas zwolnienia na poszukiwanie pracy oblicza się, dzieląc podstawę ustaloną ze składników zmiennych przez liczbę godzin pracy wykonywanej przez pracownika w okresie, z którego podstawa ta została ustalona. W przypadku zwolnienia na poszukiwanie pracy przyjmuje się liczbę godzin z miesiąca korzystania z tego zwolnienia. Otrzymaną kwotę mnoży się przez liczbę godzin przypadających do przepracowania w dniach zwolnienia od pracy, zgodnie z rozkładem danego pracownika.

Przykład

W okresie 1-miesięcznego wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę pracownik będzie korzystał w dniach od 4 do 5 września 2025 r. ze zwolnienia na poszukiwanie pracy. Jest on zatrudniony na pełny etat od poniedziałku do piątku po 8 godzin na dobę. Przysługuje mu stałe miesięczne wynagrodzenie w wysokości 5.400 zł oraz zmienna premia miesięczna. Przyjmujemy, że za wrzesień br. pracownik otrzyma premię w wysokości 550 zł i pozostałe dni w tym miesiącu w pełni przepracuje. Wymiar czasu obowiązujący we wrześniu br. wynosi 176 godzin, jednak pracownik faktycznie przepracuje 160 godz., tj. 176 godz. – (2 dni zwolnienia na poszukiwanie pracy × 8 godz.) = 160 godz.

Za wrzesień 2025 r., za czas zwolnienia na poszukiwanie pracy, pracownikowi będzie przysługiwało wynagrodzenie ze składników zmiennych w kwocie 55,04 zł, tj. 550 zł : 160 godz. = 3,44 zł; 3,44 zł × 16 godz. = 55,04 zł.

Ewa Madejek-Nowakowska

Długość okresu wypowiedzenia przy zatrudnieniu równoległym

Pracownik jest równolegle zatrudniony na czas określony w dwóch zakładach pracy. W pierwszym jego staż pracy wynosi 12 miesięcy, a w drugim 3 miesiące. Obydwie te umowy pracownik zamierza wypowiedzieć. Czy dla ustalenia długości okresu wypowiedzenia każdej z tych umów należy sumować okresy zatrudnienia w obydwu zakładach, czy też należy brać pod uwagę wyłącznie staż zakładowy?

W sytuacji, o której mowa w pytaniu, do ustalenia długości okresu wypowiedzenia każdej z tych umów bierze się pod uwagę wyłącznie staż pracy w danym zakładzie.

Równoległa praca w dwóch lub więcej zakładach jest dopuszczalna. W takim przypadku pracownik ma prawo do określonych uprawnień pracowniczych odrębnie we wszystkich stosunkach pracy.

Zawierając umowę o pracę z danym pracodawcą, pracownik nabywa prawo m.in. do wynagrodzenia za pracę, urlopu, a także innych świadczeń pracowniczych. Jednakże każdy pracodawca ustala je w swoim zakładzie odrębnie.

Niektóre uprawnienia pracownicze zależą od ogólnego stażu pracy, co powoduje, że należy rozstrzygnąć kwestię zaliczania okresów zatrudnienia u innych pracodawców, w tym zatrudnienia równoległego. Dotyczy to np. urlopu wypoczynkowego. Każdy pracodawca odrębnie ustala wymiar urlopu wypoczynkowego należnego pracownikowi u niego w zakładzie. Jednak przy ustalaniu stażu urlopowego pracodawca bierze pod uwagę także okresy pracy u innych pracodawców. Zgodnie bowiem z art. 154^1 § 2 K.p. w przypadku jednoczesnego pozostawania w dwóch lub więcej stosunkach pracy wliczeniu do stażu urlopowego podlega także okres niezakończonego zatrudnienia w części przypadającej przed nawiązaniem drugiego lub kolejnego stosunku pracy.

Natomiast ustalenie długości okresu wypowiedzenia zależy wyłącznie od stażu pracy u danego pracodawcy. Jak przewiduje art. 36 § 1 K.p., okres wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony i na czas określony jest uzależniony od okresu zatrudnienia u danego pracodawcy i wynosi:

– 2 tygodnie, gdy pracownik był zatrudniony krócej niż 6 miesięcy,

– miesiąc, jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 6 miesięcy,

– 3 miesiące, gdy pracownik był zatrudniony co najmniej 3 lata.

Zatem staż pracy w równoległym zatrudnieniu u innego pracodawcy nie powiększa stażu zakładowego ustalonego dla potrzeb wypowiedzenia. Liczy się wyłącznie okres pracy u danego pracodawcy.

W omawianej sytuacji przy zatrudnieniu równoległym dla umowy na czas określony trwającej 12 miesięcy okres wypowiedzenia wynosi miesiąc, a w drugim zakładzie dla umowy trwającej 3 miesiące okres ten wynosi 2 tygodnie.

E.M-N.

Prawo do odprawy ekonomicznej w przypadku braku przesłanek do zwolnień grupowych

Pracodawca (spółka) zatrudnia 45 pracowników. W ciągu najbliższych kilku miesięcy zamierza wypowiadać umowy 5–6 pracownikom na miesiąc, w związku z reorganizacją firmy i likwidacją etatów. Czy w ten sposób uniknie zwolnień grupowych i wypłaty odprawy z tytułu tych zwolnień? Jeżeli trzeba będzie wypłacić odprawę, to jak to zapisać w świadectwie pracy?

W sytuacji przedstawionej w pytaniu pracodawca może uniknąć zwolnień grupowych, jednak prawdopodobnie nie zwolni go to z obowiązku wypłaty odprawy.

Pracodawca zatrudniający co najmniej 20 pracowników podlega ustawie o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2025 r. poz. 570). Potocznie jest ona zwana ustawą o zwolnieniach grupowych, ponieważ reguluje m.in. tryb przeprowadzania takich zwolnień. Mają one miejsce, gdy w okresie do 30 dni następuje rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron, a zwolnienie obejmuje m.in. co najmniej 10 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia mniej niż 100 pracowników.

Do wskazanych wartości liczbowych zalicza się również pracowników, z którymi pracodawca rozwiązał stosunki pracy na mocy porozumienia stron, o ile zawarto co najmniej 5 porozumień z inicjatywy pracodawcy.

Przez wspomniany w przepisie okres 30 dni (liczony od dokonania pierwszego wypowiedzenia lub zawarcia pierwszego porozumienia) należy rozumieć okres, w którym dochodzi do złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu (porozumieniu) umowy – nie jest wymagane zakończenie w ciągu tego miesiąca całego procesu zwolnienia pracownika. Przy takim rozumieniu tego okresu pracodawca, o którym mowa w pytaniu, zwalniając w granicach miesiąca poniżej 10 pracowników, nie zakwalifikuje się do zwolnień grupowych.

Trzeba jednak mieć na uwadze, że ustawa o zwolnieniach grupowych reguluje też tzw. zwolnienia indywidualne, unormowane w jej art. 10. Występują one wtedy, gdy w okresie nieprzekraczającym 30 dni jest zwalniana mniejsza liczba pracowników niż przy zwolnieniach grupowych, określonych w art. 1 tej ustawy.

Przy takich zwolnieniach również występuje prawo do odprawy, pod warunkiem, że przyczyna rozwiązania umowy niedotycząca pracownika stanowi wyłączny powód zwolnienia pracownika. W przedstawionej sprawie warunek ten raczej zostanie spełniony.

Rozwiązanie stosunku pracy w oparciu o ustawę o zwolnieniach grupowych powinno znaleźć odzwierciedlenie w świadectwie pracy (patrz ramka). Nie podaje się natomiast w tym świadectwie informacji o wypłacie odprawy przewidzianej w ww. ustawie.

Przykład

Przyjmujemy stan faktyczny przedstawiony w pytaniu, z tym uzupełnieniem, że z kilkoma pracownikami rozwiązano umowę za porozumieniem stron.

W takiej sytuacji pracodawca w ust. 4 lit. a) świadectwa pracy powinien wskazać tryb i podstawę rozwiązania stosunku pracy:

– dla pracowników zwolnionych za porozumieniem stron: „na mocy porozumienia stron z przyczyn niedotyczących pracownika – art. 30 § 1 pkt 1 K.p. w związku z art. 10 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2025 r. poz. 570)”,

– dla pracowników zwolnionych za wypowiedzeniem: „przez pracodawcę za wypowiedzeniem z przyczyn niedotyczących pracownika – art. 30 § 1 pkt 2 K.p. w związku z art. 10 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach (…)”.

Agata Barczewska

Praca na urlopie dziekańskim a staż urlopowy pracownika

Pracownik został zatrudniony 1 marca 2024 r., a w maju 2025 r. skończył studia. W trakcie urlopu dziekańskiego świadczył pracę. Czy przy obliczaniu stażu urlopowego należy uwzględnić okres zatrudnienia na dziekance, czy też zaliczyć okres ukończonej nauki?

Wymiar urlopu jest zależny od stażu urlopowego i zgodnie z art. 154 Kodeksu pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277) wynosi:

– 20 dni – jeżeli pracownik jest zatrudniony krócej niż 10 lat,

– 26 dni – jeśli pracownik jest zatrudniony co najmniej 10 lat.

Przy obliczaniu stażu urlopowego uwzględnia się okresy nauki, zgodnie z art. 155 K.p. Nauka musi być zakończona i fakt ten powinien być udokumentowany świadectwem lub dyplomem ukończenia szkoły, zgodnie z obowiązującymi w szkolnictwie przepisami. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu, wlicza się z tytułu ukończenia:

– zasadniczej lub innej równorzędnej szkoły zawodowej – przewidziany programem nauczania czas trwania nauki, nie więcej jednak niż 3 lata,

– średniej szkoły zawodowej – przewidziany programem nauczania czas trwania nauki, nie więcej jednak niż 5 lat,

– średniej szkoły zawodowej dla absolwentów zasadniczych (równorzędnych) szkół zawodowych – 5 lat,

– średniej szkoły ogólnokształcącej – 4 lata,

– szkoły policealnej – 6 lat,

– szkoły wyższej – 8 lat.

Okresy nauki, o których mowa powyżej, nie podlegają sumowaniu. Jeżeli pracownik ukończył kolejno kilka szkół, zawsze bierze się pod uwagę jedną szkołę najwyżej stojącą w hierarchii, której ukończenie daje pracownikowi wyższy okres stażu urlopowego. Sumowaniu nie podlega także ukończenie więcej niż jednej szkoły takiego samego typu, np. uzyskanie dyplomu dwóch szkół wyższych. Okresy nauki, które nie zostały ukończone, nie są wliczane do stażu urlopowego.

W przypadku ukończenia studiów wyższych do stażu urlopowego wlicza się 8 lat. Jeżeli pracownik pobierał naukę w czasie zatrudnienia, przy obliczaniu stażu urlopowego zalicza się bądź okres zatrudnienia, bądź okres, który przysługuje zatrudnionemu z tytułu pobierania nauki. W takiej sytuacji należy rozważyć, co jest bardziej korzystne dla pracownika.

W stanie faktycznym przedstawionym w pytaniu trzeba uznać, iż urlop dziekański wliczany jest do okresu studiów. Jest to urlop od zajęć, w trakcie którego pracownik nadal posiada status studenta. Pracodawca powinien w związku z tym uwzględnić przy obliczaniu stażu urlopowego okres wynikający z ukończenia studiów wyższych, tj. 8 lat. Jest to bowiem rozwiązanie korzystniejsze dla pracownika.

Iga Rój

Istotne sprawy dla płatników wyjaśnione przez ZUS

Niejednokrotnie wielu płatników ma wątpliwości przy stosowaniu przepisów dotyczących ubezpieczeń i składek w ZUS. O zajęcie stanowiska często występują do organu rentowego. Ten wyjaśnia w wydanych przez siebie interpretacjach nurtujące ich kwestie, wskazując na odpowiednie przepisy.

Spółka zawarła umowę z firmą medyczną, w ramach której umożliwiła m.in. członkom zarządu pełniącym w niej odpłatnie funkcje na podstawie powołania (i podlegającym z tego tytułu ubezpieczeniu zdrowotnemu) zakup świadczeń medycznych. Część miesięcznej składki z tego tytułu finansuje spółka, a pozostałą jej część członek zarządu. Odpowiednie zapisy w tej kwestii wprowadzono do regulaminu wynagradzania. Czy wartość tego świadczenia w części finansowanej przez spółkę będzie podlegała składce zdrowotnej?

TAK. Świadczenie, o którym mowa w pytaniu, przekazane członkom zarządu spółki będzie podlegało składce zdrowotnej.

Z podstawy wymiaru składek ZUS wyłączone są m.in. korzyści materialne wynikające z układów zbiorowych pracy, regulaminów wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu, a polegające na uprawnieniu do zakupu po cenach niższych niż detaliczne niektórych artykułów, przedmiotów lub usług. Wynika to z § 2 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia MPiPS w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 316), zwanego rozporządzeniem składkowym.

Oddział ZUS w Gdańsku w interpretacji z dnia 30 czerwca 2025 r., znak DI/100000/43/441/2025, przypomniał, że odpłatne pełnienie funkcji członka zarządu w spółce na podstawie powołania nie stanowi tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Osoby sprawującej taką funkcję nie zgłasza się więc do tych ubezpieczeń. Osoby powołane do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania, które z tego tytułu pobierają wynagrodzenie, podlegają tylko obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, co wynika z art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146 ze zm.).

ZUS zwrócił uwagę, że w stosunku do ww. osób nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia składkowego. Brak jest zatem podstaw prawnych do stosowania przepisów zawartych w tym akcie w sytuacji, gdy dana osoba nie mieści się w katalogu podmiotów uprawnionych do skorzystania z wyłączenia składkowego w nim przewidzianego.

Pracodawca w ramach zawartego porozumienia planuje wypłacić pracownikowi dobrowolną odprawę niewynikającą z przepisów prawa ani regulaminu wynagradzania obowiązującego w jego firmie. Jej wypłata będzie miała ścisły związek z ustaniem stosunku pracy i będzie rekompensować pracownikowi utratę zatrudnienia. Czy będzie ona zwolniona ze składek na podstawie § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia składkowego?

TAK. Jeśli pracodawca dobrowolnie wypłaci pracownikowi odprawę z tytułu rozwiązania z nim stosunku pracy, to nie uwzględni mu takiego świadczenia w podstawie wymiaru składek.

Podstawy wymiaru składek ZUS nie stanowią m.in. odprawy, odszkodowania i rekompensaty wypłacane pracownikom z tytułu wygaśnięcia lub rozwiązania stosunku pracy, w tym z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę. Zwolnienie ze składek wymienionych świadczeń określa § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia składkowego.

W interpretacji z dnia 9 lipca 2025 r., znak DI/100000/43/502/2025, Oddział ZUS w Gdańsku wyjaśnił, że omawiane zwolnienie składkowe zostało skonstruowane w sposób ogólny bez wskazywania konkretnych przepisów prawa pracy przyznających określone prawo do takich świadczeń. Jedynie przykładowo wymieniono w nim, że chodzi o ww. świadczenia. Należy więc przyjąć, że katalog takich świadczeń ma charakter otwarty, a wskazane w nim wyłączenie dotyczy nie tylko odpraw czy odszkodowań przysługujących na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących, ale również wynikających z porozumień negocjowanych ze związkami zawodowymi na poziomie zakładu pracy lub indywidualnych porozumień zawieranych ze zwalnianymi pracownikami w ramach obowiązującej zasady swobody umów. Jednakże ww. przepis znajduje zastosowanie tylko w przypadku, gdy wypłata np. odprawy pozostaje w bezpośrednim oraz nierozerwalnym związku z faktem wygaśnięcia lub rozwiązania stosunku pracy, a ten warunek zostanie tu spełniony.

Osoba małoletnia rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej. Do dnia 18. urodzin nie będzie z firmy opłacała składek ZUS. Czy prawidłowo?

TAK. Osoba posiadająca wpis do CEIDG, będąca przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców, podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Jednak, zgodnie z art. 15 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071), małoletni, którzy ukończyli 13 lat, mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych. Do ważności czynności prawnej, jak wynika z art. 17 K.c., przez którą osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych zaciąga zobowiązanie lub rozporządza swoim prawem, potrzebna jest zgoda jej przedstawiciela ustawowego.

Oddział ZUS w Lublinie w interpretacji z dnia 4 lipca 2025 r., znak DI/200000/43/628/2025, wskazał, że pełną zdolność do czynności prawnych posiada osoba pełnoletnia. Przepisy Kodeksu cywilnego regulujące zdolność do czynności prawnych mają znaczenie dla oceny, czy osoba nieposiadająca pełnej zdolności prawnej może uzyskać status przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów Prawa przedsiębiorców. Powyższe znajduje potwierdzenie m.in. w wyroku SA w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2009 r., sygn. akt VI Ca 1083/08 SA, z którego wynika, iż prowadzenie działalności gospodarczej we własnym imieniu przez przedsiębiorcę wiąże się z dokonywaniem czynności prawnych przekraczających zakres wynikający z art. 14 § 2 K.c. i wymaga posiadania przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną pełnej zdolności do czynności prawnych.

Oznacza to, że od momentu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej do dnia uzyskania pełnoletności małoletni przedsiębiorca nie podlega ubezpieczeniom społecznym i nie ciąży na nim obowiązek opłacania na nie składek.

Aneta Dąbrowska

Rozliczenie w ZUS wypłat dokonanych po śmierci pracownika

Pracownik zmarł 21 sierpnia 2025 r. Do 6 sierpnia 2025 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, za okres którego przysługiwało mu wynagrodzenie chorobowe, które wraz z sierpniową pensją wypłacimy na koniec września 2025 r. żonie zmarłego pracownika. W jaki sposób powinniśmy rozliczyć te wypłaty w dokumentach rozliczeniowych sporządzonych do ZUS? Czy od tych świadczeń należy naliczyć składki ZUS?

W przypadku, o którym mowa w pytaniu, pracodawca nie powinien naliczać składek ubezpieczeniowych od żadnych z wypłaconych świadczeń ani wykazywać tych wypłat w raportach ZUS.

Niewypłacone do dnia śmierci pracownika należności wynikające z tytułu stosunku pracy (tu: wynagrodzenie za pracę i wynagrodzenie chorobowe) przechodzą po jego śmierci (jako prawa majątkowe wynikające z tego stosunku) w równych częściach na małżonka oraz inne osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Tak wynika z art. 63^1 § 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277).

Świadczenia należne pracownikowi, ale uzyskane przez osoby uprawnione do ich otrzymania po jego śmierci stanowią przychód tych osób.

Wynagrodzenie za pracę wlicza się co prawda do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, ale jeżeli nie zostanie wypłacone pracownikowi, tylko – po jego śmierci – jego rodzinie (tu: żonie), to pracodawca nie nalicza od takiej wypłaty żadnych składek. Tym samym nie należy go wykazywać w dokumentach rozliczeniowych składanych do ZUS. Ta sama zasada dotyczy wynagrodzenia chorobowego, które zasadniczo stanowi podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne, ale jeśli zostanie wypłacone rodzinie pracownika po jego śmierci, to takiej wypłaty nie należy uwzględniać w podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Dorota Wyderska

Zgłoszenie w ZUS spółki z o.o. oraz jej jedynego wspólnika

Założyłem jednoosobową spółkę z o.o., która zatrudniła dwóch pracowników. Czy już teraz powinienem zgłosić się do ubezpieczeń w ZUS? W jaki sposób zgłosić siebie oraz spółkę w ZUS?

Dla celów ubezpieczeń w ZUS wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. jest traktowany jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność, więc podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) oraz zdrowotnemu. Jest nimi objęty od dnia wpisania spółki do KRS albo od dnia nabycia udziałów w spółce do dnia wykreślenia spółki z KRS albo zbycia wszystkich udziałów w spółce, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności przez spółkę zostało zawieszone. Wspólnik takiej spółki powinien zgłosić się w ZUS na odpowiednich drukach (ZUS ZUA lub ZUS ZZA) do właściwych ubezpieczeń (społecznych i/lub zdrowotnego) z kodem tytułu ubezpieczenia 05 43 X X oraz jako płatnik składek (ZUS ZFA), w terminie 7 dni od daty wpisania spółki do KRS. Jako dane identyfikacyjne w tych dokumentach wspólnik wpisuje własne dane identyfikacyjne, tj.: NIP i PESEL lub NIP i REGON (jeżeli prowadzi też działalność gospodarczą inną niż działalność w formie spółki z o.o.). Składki ZUS za dany miesiąc powinien rozliczać i opłacać za siebie do 20. dnia następnego miesiąca. W przekazywanej za siebie deklaracji ZUS DRA, jako termin składania dokumentów rozliczeniowych oraz opłacania składek, wspólnik wpisuje w bloku I. w polu 01. cyfrę 6.

Ponieważ spółka z o.o. zatrudnia pracowników, powinna być zgłoszona w ZUS jako płatnik składek. W przypadku spółki z o.o. zgłoszenia dokonuje się poprzez złożenie w urzędzie skarbowym zgłoszenia identyfikacyjnego/aktualizacyjnego w zakresie danych uzupełniających (składa się je na druku NIP-8). Obowiązującym spółkę z o.o. terminem płatności składek za dany miesiąc za zatrudnione osoby jest 15. dzień następnego miesiąca.

D.W.

Ubezpieczenie w ZUS zleceniobiorcy skreślonego z listy uczniów

Osoba, z którą mamy zawartą umowę zlecenia, nie ma ukończonych 26 lat. Obecnie nie jest zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń w ZUS, ponieważ w momencie zawarcia umowy złożyła oświadczenie, że jest uczniem szkoły policealnej. Obecnie otrzymaliśmy od niej informację, że z dniem 25 lutego 2025 r. została skreślona z listy uczniów. Czy zgłoszenia tej osoby do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z umowy zlecenia powinniśmy dokonać od 1 września 2025 r., ponieważ do 31 sierpnia 2025 r. posiadała ona status ucznia?

NIE. Osobę wykonującą umowę zlecenia, która nie ukończyła 26 lat, zleceniodawca powinien był zgłosić do obowiązkowych ubezpieczeń w ZUS oraz rozliczać i opłacać za nią składki po skreśleniu z listy uczniów.

Osoby fizyczne, które na obszarze RP są osobami wykonującymi umowę zlecenia, podlegają z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu. Z obowiązku tego wyłączeni są zleceniobiorcy będący uczniami szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26. roku życia, co wynika z art. 6 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350 ze zm.) oraz art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e) ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Status ucznia przysługuje osobie, która uczy się w jednej ze szkół wymienionych w ustawie Prawo oświatowe (m.in. policealnej). Za ucznia – dla celów ubezpieczeń społecznych – uznaje się do 31 sierpnia osobę, która:

– kontynuuje naukę w tej samej szkole,

– ukończyła szkołę i rozpoczyna naukę w szkole, w której rok szkolny rozpoczyna się 1 września,

– ukończyła szkołę i nie kontynuuje nauki.

Natomiast do 30 września za ucznia uznaje się osobę, która przedstawi zaświadczenie o przyjęciu na studia wyższe.

Status ucznia traci się w wyniku ukończenia szkoły lub – tak jak w sytuacji, o której mowa w pytaniu – skreślenia z listy uczniów/słuchaczy. W tym drugim przypadku dana osoba nie zachowuje statusu ucznia/słuchacza do końca roku szkolnego (tu: 31 sierpnia), lecz traci go z dniem skreślenia z listy uczniów/słuchaczy. Tym samym od następnego dnia (tu: od 26 lutego 2025 r.) zostaje objęta obowiązkiem ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywanej umowy zlecenia. Takie też stanowisko zajął Oddział ZUS w Gdańsku w interpretacji indywidualnej z dnia 26 lipca 2024 r., znak DI/100000/43/597/2024.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Zbiór indywidualnych interpretacji ZUS dostępny w serwisie *www.interpretacje.gofin.pl*

D.W.

NOWE PRAWO 2025

Zasiłek pogrzebowy po poronieniu

Zasiłek pogrzebowy to jedno ze świadczeń przysługujących z ubezpieczenia rentowego. Z dniem 6 sierpnia 2025 r. weszły w życie przepisy, które umożliwiają ustalenie daty zgonu do celów nabycia prawa do zasiłku pogrzebowego na podstawie karty zgonu albo zaświadczenia odpowiedniego lekarza lub położnej o martwym urodzeniu.

Uprawnieni do zasiłku

Zasiłek pogrzebowy przysługuje w razie śmierci:

– ubezpieczonego,

– osoby pobierającej emeryturę lub rentę,

– osoby, która w dniu śmierci nie miała ustalonego prawa do emerytury lub renty, lecz spełniała warunki do jej uzyskania i pobierania,

– członka rodziny ubezpieczonego albo osoby pobierającej emeryturę lub rentę,

– ubezpieczonego po ustaniu ubezpieczenia, jeżeli śmierć nastąpiła w okresie pobierania zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub zasiłku macierzyńskiego.

Przy czym członkami rodziny ubezpieczonego albo osoby pobierającej emeryturę lub rentę są: małżonek (wdowa i wdowiec), rodzice, ojczym, macocha oraz osoby przysposabiające, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka, dzieci przysposobione i dzieci umieszczone w rodzinie zastępczej, przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności inne dzieci niż wymienione wcześniej, rodzeństwo, dziadkowie, wnuki, oraz osoby, nad którymi została ustanowiona opieka prawna.

Tak wynika z art. 77 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 ze zm.), zwanej ustawą emerytalną.

Zasiłek pogrzebowy przysługuje tylko z jednego tytułu.

Nie pozostawiając wątpliwości ustawodawca wskazał, że zasiłek pogrzebowy przysługuje osobie, która pokryła koszty pogrzebu, jak również pracodawcy, domowi pomocy społecznej, gminie, powiatowi, osobie prawnej kościoła lub związku wyznaniowego, jeżeli pokryły koszty pogrzebu. Natomiast w razie poniesienia kosztów pogrzebu przez:

– więcej niż jedną osobę lub wskazany podmiot, zasiłek pogrzebowy ulega podziałowi między te osoby lub podmioty – proporcjonalnie do poniesionych kosztów pogrzebu,

– inną osobę niż wymieniona w art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, pracodawcę, dom pomocy społecznej, gminę, powiat, osobę prawną kościoła lub związku wyznaniowego, zasiłek pogrzebowy przysługuje w wysokości udokumentowanych kosztów pogrzebu, nie wyższej jednak niż określona w art. 80 tej ustawy, który z dniem 1 stycznia 2026 r. ulegnie zmianie.

Przypomnijmy, że od 1 marca 2011 r. zasiłek pogrzebowy wynosi 4.000 zł, a od 1 stycznia 2026 r. nastąpi jego podwyżka do kwoty 7.000 zł. Przy czym na zasiłek w wysokości 7.000 zł (lub więcej, bo zwaloryzowanej) będą mogły liczyć osoby, które poniosły koszty związane z pochówkiem osoby zmarłej po 31 grudnia 2025 r.

Jeżeli pogrzeb organizowany był na koszt Państwa, organizacji politycznej lub społecznej, lecz osoby, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, poniosły również część jego kosztów, przysługuje im zasiłek w wysokości określonej w art. 80 ustawy emerytalnej.

Dokumentowanie prawa

Do wniosku o zasiłek pogrzebowy trzeba dołączyć odpis skrócony aktu zgonu albo odpis zupełny aktu urodzenia dziecka z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe.

Z dniem 6 sierpnia 2025 r. za sprawą rozporządzenia MRPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 968), w przypadku gdy nie został sporządzony akt urodzenia dziecka, do wniosku o zasiłek pogrzebowy można również dołączyć – kartę zgonu lub jej kopię albo zaświadczenie lekarza posiadającego tytuł specjalisty w dziedzinie położnictwa i ginekologii lub lekarza w trakcie odbywania specjalizacji w tej dziedzinie albo położnej o martwym urodzeniu, bez względu na czas trwania ciąży, wydane na podstawie dokumentacji medycznej.

Oprócz wymienionych wcześniej dokumentów nadal wymagane są odpowiednie dokumenty wskazane w § 16 pkt 2–8 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. nr 237, poz. 1412 ze zm.), tj.:

– rachunki poniesionych kosztów pogrzebu, a jeżeli rachunki zostały złożone w banku – kopie rachunków, potwierdzone przez bank za zgodność z oryginałem,

– dokumenty potwierdzające pokrewieństwo lub powinowactwo zgłaszającego wniosek z osobą zmarłą albo dokument potwierdzający umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej,

– zaświadczenie płatnika składek o podleganiu ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym,

– oświadczenie o pokryciu kosztów pogrzebu w całości lub w części,

– oświadczenie o niepobraniu zasiłku pogrzebowego z innego tytułu,

– dokument stwierdzający prawo zmarłego do świadczenia, jeżeli świadczenie to było wypłacane przez inny organ rentowy,

– informacja o numerze posiadanego rachunku bankowego, jeżeli wypłata zasiłku ma być dokonana na rachunek bankowy.

Jeśli chodzi o potwierdzanie daty zgonu, to ustala się ją na podstawie odpisu aktu stanu cywilnego, a od 6 sierpnia 2025 r. w przypadku gdy nie został sporządzony akt urodzenia dziecka, na potrzeby ustalenia prawa do zasiłku pogrzebowego datę zgonu ustala się na podstawie karty zgonu albo zaświadczenia lekarza posiadającego tytuł specjalisty w dziedzinie położnictwa i ginekologii lub lekarza w trakcie odbywania specjalizacji w tej dziedzinie albo położnej o martwym urodzeniu, bez względu na czas trwania ciąży, wydanego na podstawie dokumentacji medycznej.

Przy czym, w sprawach o przyznanie zasiłku pogrzebowego z tytułu martwego urodzenia bez względu na czas trwania ciąży wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego (a więc przed dniem 6 sierpnia 2025 r.), stosuje się przepisy rozporządzenia w brzmieniu nadanym rozporządzeniem zmieniającym.

W przypadku nadesłania wniosku w sprawie świadczenia za pośrednictwem przedsiębiorcy uprawnionego do wykonywania działalności pocztowej w obrocie krajowym lub zagranicznym zainteresowany powinien dołączyć niezbędne odpisy aktów stanu cywilnego, które podlegają zwrotowi po sporządzeniu kopii lub notatki.

Honorata Urbaniak

Wynagrodzenie tzw. powodziowe zwiększy podstawę wymiaru świadczeń chorobowych, z uwzględnieniem opinii ZUS

Pracownik pełnoetatowy wynagradzany stawką godzinową otrzymuje też premię zmniejszaną nieproporcjonalnie za czas usprawiedliwionych nieobecności w pracy. W lipcu 2025 r. przez kilka dni chorował. Do podstawy wymiaru wynagrodzenia chorobowego należało wliczyć m.in. wynagrodzenie za wrzesień 2024 r., w którym przez 3 dni chorował i przez 4 dni był nieobecny w pracy w związku z powodzią, oraz za październik 2024 r., w którym przez 4 dni był nieobecny w pracy w związku z powodzią i przez 4 dni korzystał ze zwolnienia od pracy na usuwanie skutków powodzi. W jakiej wysokości należało je wliczyć do podstawy wymiaru?

(…) W związku z powodzią na terytorium Polski, która miała miejsce jesienią 2024 r. (…) pracownikowi:

– będącemu poszkodowanym przysługiwało (…) zwolnienie od pracy, w wymiarze do 20 dni, w celu usuwania skutków powodzi (…) pracownik zachowywał prawo do wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu (…),

– za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu faktycznej niemożności świadczenia pracy w związku z powodzią przysługiwało prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę (…).

(…) Podstawę wymiaru świadczeń chorobowych (wynagrodzenia i zasiłków z ubezpieczeń społecznych) stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone co do zasady za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. Jeśli w tym okresie pracownik nie osiągnął wynagrodzenia wskutek nieobecności w pracy z przyczyn usprawiedliwionych, przy ustalaniu tej podstawy:

– wyłącza się wynagrodzenie za miesiące, w których przepracował mniej niż połowę obowiązującego go czasu pracy,

– przyjmuje się, po uzupełnieniu (…), wynagrodzenie z miesięcy, w których przepracował co najmniej połowę obowiązującego go czasu pracy.

Na podstawie art. 37 ust. 2 ustawy zasiłkowej, jako uzupełnione do podstawy wymiaru świadczenia chorobowego wlicza się więc wynagrodzenie miesięczne:

– określone w umowie o pracę lub w innym akcie, na podstawie którego powstał stosunek pracy, jeżeli przysługuje ono w stałej miesięcznej wysokości; dotyczy to też wynagrodzenia określonego w stawce godzinowej, które traktuje się jak wynagrodzenie stałe (…),

– obliczone przez podzielenie wynagrodzenia osiągniętego za przepracowane dni robocze przez liczbę dni przepracowanych i pomnożenie przez liczbę dni, które ubezpieczony będący pracownikiem był obowiązany przepracować w tym miesiącu, jeżeli pracownik otrzymuje wynagrodzenie zmienne.

Ważne: W przypadku gdy wynagrodzenie pracownika składa się ze składników stałych i zmiennych, zmniejszanych proporcjonalnie do okresu nieobecności w pracy, a w miesiącu, który wymaga uzupełnienia, pracownik otrzymał także wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, wówczas całość wynagrodzenia, w tym także składniki stałe, należy przy uzupełnianiu potraktować jako składniki zmienne.

Ustawodawca nie wprowadził szczegółowych rozwiązań w przypadku przyjmowania do podstawy wymiaru świadczeń chorobowych wynagrodzenia pracownika, który nie przepracował pełnego miesiąca z powodu usprawiedliwionej nieobecności w pracy w związku z niemożnością świadczenia pracy z powodu powodzi. Jeśli więc pracownik przepracował w tym miesiącu mniej niż połowę obowiązującego go czasu pracy (np. z powodu choroby oraz w związku z niemożnością świadczenia pracy z powodu powodzi), przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia chorobowego należy wyłączyć wynagrodzenie za ten miesiąc. Natomiast jeżeli mimo ww. usprawiedliwionych nieobecności przepracował co najmniej połowę obowiązującego go czasu pracy, wówczas do podstawy wymiaru należy przyjąć wynagrodzenie miesięczne po uzupełnieniu według zasad określonych w art. 37 ust. 2 ustawy zasiłkowej. Takie stanowisko zajął ZUS w piśmie z 15 listopada 2024 r., stanowiącym odpowiedź na pytanie naszego Wydawnictwa.

W powołanym piśmie ZUS odniósł się jedynie do kwestii uzupełniania wynagrodzenia, gdy zostało zmniejszone za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu powodzi (…). Nie wskazał natomiast zasad dokonywania uzupełnienia, gdy w danym miesiącu wystąpiło zwolnienie od pracy w celu usuwania skutków powodzi (…). Stąd też nasze Wydawnictwo wystąpiło do ZUS z pytaniem, w jaki sposób dokonać uzupełnienia wynagrodzenia w okolicznościach wskazanych przez Czytelnika. W odpowiedzi otrzymanej 30 lipca 2025 r. czytamy, że w przypadku uzupełnienia wynagrodzenia:

– za wrzesień 2024 r., „(…) wynagrodzenie określone w stawce godzinowej należy potraktować jako wynagrodzenie stałe (…)”, zatem jako uzupełnione należy przyjąć wynagrodzenie obliczone przez pomnożenie stawki godzinowej (25 zł) przez nominalny wymiar czasu pracy we wrześniu (168 godz.),

– za październik 2024 r., w związku z tym, że: „(…) za 4 dni pracownik otrzymał wynagrodzenie ustalone według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego (na podstawie art. 7a ust. 1 ustawy powodziowej), czyli uwzględniające zarówno stałe jak i zmienne składniki wynagrodzenia (…)”, przy uzupełnianiu całość wynagrodzenia za październik 2024 r. (z wyjątkiem premii) należy potraktować jako wynagrodzenie zmienne.

W kolejnych stanowiskach, odpowiednio z 5 i 6 sierpnia 2025 r., ZUS dodatkowo wyjaśnił, że: „(…) Jednym ze składników wynagrodzenia, które otrzymał pracownik (za październik 2024 r. – przyp. red.) było wynagrodzenie na mocy art. 7a ust. 1 ustawy powodziowej, które jest obliczane według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego. Zatem ten składnik wynagrodzenia otrzymanego przez pracownika należy potraktować jako zmienny składnik wynagrodzenia podlegający uzupełnieniu, co uzasadnia uzupełnienie wynagrodzenia za miesiąc październik w sposób przyjęty dla wynagrodzenia zmiennego (…)”. (…)

Wyjaśnień udzieliła redakcja Ubezpieczeń i Prawa Pracy

Potencjalny nabywca może korzystać z Rejestru Zastawów Skarbowych

Urząd skarbowy może zabezpieczyć zapłatę podatku poprzez ustanowienie zastawu skarbowego na ruchomościach podatnika. Przed nabyciem rzeczy w obiegu wtórnym warto ją sprawdzić online w Rejestrze Zastawów Skarbowych. Ponadto podatnik może uzyskać zaświadczenie o wpisie lub braku wpisu, a potencjalny nabywca – wypis z Rejestru Zastawów Skarbowych.

Forma zabezpieczenia

Zastaw skarbowy to forma zabezpieczenia wykonania zobowiązań i zaległości podatkowych podatników (także należności przypadających od płatników, następców prawnych oraz osób trzecich odpowiadających za cudze zaległości podatkowe).

Zastawem skarbowym mogą być obciążone rzeczy ruchome oraz zbywalne prawa majątkowe będące własnością podatnika oraz stanowiące współwłasność łączną jego i małżonka. Dany składnik majątkowy musi mieć w dniu ustanowienia takiego zabezpieczenia określoną minimalną wartość. W 2025 r. jest to co najmniej 18.200 zł. Zastawem skarbowym nie mogą być obciążone składniki majątku podatnika niepodlegające egzekucji (np. narzędzia niezbędne do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście, z wyłączeniem środków transportu) oraz mogące być przedmiotem hipoteki.

Rzecz lub zbywalne prawo majątkowe z zastawem skarbowym pozostaje „w rękach" dłużnika podatkowego. Może on je sprzedać. Zastaw skarbowy jest bowiem skuteczny wobec każdorazowego właściciela przedmiotu zastawu skarbowego i ma pierwszeństwo przed jego wierzycielami osobistymi. Zastaw skarbowy wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed zastawem skarbowym wpisanym później. W przypadku gdy rzecz ruchoma lub zbywalne prawo majątkowe zostały obciążone zastawem ujawnionym w innym rejestrze prowadzonym na podstawie odrębnych ustaw, np. zastawem rejestrowym, zastaw wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed wpisanym później. Jeżeli podatnik sprzeda składnik swojego mienia obciążony zastawem skarbowym, spłata zabezpieczonej kwoty może być dochodzona od nabywcy – z przedmiotu zastawu – w trybie administracyjnego postępowania egzekucyjnego, chyba że z ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego prowadzona jest egzekucja przez sądowy organ egzekucyjny. Aktualny właściciel przedmiotu zastawu skarbowego, aby uniknąć egzekucji, ma prawo uregulować zabezpieczony podatek za podatnika.

Rejestr online

Każdy, kto jest zainteresowany sytuacją prawną ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego, np. w związku z zamiarem ich nabycia, może fakt ustanowienia zastawu skarbowego sprawdzić w Rejestrze Zastawów Skarbowych.

Rejestr jest dostępny online. Wyszukiwanie w nim umożliwia aplikacja na stronie www.podatki.gov.pl/inne-narzedzia/rejestr-zastawow-skarbowych/. Dostęp do niej można uzyskać również z konta w e-Urzędzie Skarbowym. Wyszukiwanie odbywa się według kryterium przedmiotowego. Trzeba podać numer identyfikacyjny sprawdzanej ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego, np. w przypadku pojazdu może to być numer rejestracyjny czy VIN. Wyniki wyszukiwania zawierają dane przedmiotu zastawu skarbowego (numer identyfikacyjny, dodatkowy numer identyfikacyjny, nazwę, typ, charakterystykę) albo informację, że przedmiot o wskazanym identyfikatorze nie został odnaleziony w rejestrze. Po wskazaniu przedmiotu zastawu skarbowego prezentowane są dane wierzycieli, na rzecz których zostało ustanowione zabezpieczenie, tj. nazwa wierzyciela, numer wniosku o dokonanie wpisu zastawu skarbowego, data ustanowienia zastawu skarbowego, wysokość zabezpieczonej należności. Nie są podawane dane dłużnika podatkowego.

Dane prezentowane w Rejestrze Zastawów Skarbowych są aktualne na godzinę 24^{00} dnia poprzedniego. Ich wydruk nie ma mocy dokumentu urzędowego.

Wypis i zaświadczenie

Dokumentami urzędowymi są zaświadczenie dotyczące wpisu oraz wypis z Rejestru Zastawów Skarbowych. Można je otrzymać po złożeniu wniosku WW-1.

GOFIN
Druk WW-1 dostępny w programie DRUKI Gofin w dziale Ordynacja podatkowa

Wypis może uzyskać każdy zainteresowany, np. potencjalny kupiec. Zawiera on informacje w zakresie obciążenia ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego zastawem skarbowym (z wyłączeniem danych podatnika), a także o wysokości zabezpieczonego zobowiązania lub zaległości podatkowej, dacie powstania zastawu skarbowego oraz organie, na wniosek którego dokonano wpisu do rejestru i numerze jego wniosku o wpis. Precyzuje to art. 46c § 1 Ordynacji podatkowej. Zaświadczenie dotyczy natomiast ubiegającego się o jego wydanie. W ten sposób otrzymuje on potwierdzenie, że nie figuruje w rejestrze albo że jest wpisany jako właściciel ruchomości lub zbywalnego prawa majątkowego obciążonego zastawem skarbowym. W drugim przypadku zaświadczenie jest wydawane wraz z danymi dotyczącymi: przedmiotu zastawu skarbowego, wysokości zabezpieczonego zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej, organu, na wniosek którego wpisano zastaw skarbowy do rejestru i numeru tego wniosku, daty powstania zastawu skarbowego. Stanowi tak art. 46c § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Wniosek o wydanie wypisu lub zaświadczenia można złożyć w formie papierowej (składając w dowolnym urzędzie skarbowym lub przesyłając pocztą) albo w postaci elektronicznej (na skrzynkę podawczą urzędu skarbowego lub z konta w e-Urzędzie Skarbowym). Za wydanie wypisu lub zaświadczenia trzeba uiścić opłatę w wysokości 50 zł. Wpłaca się ją na mikrorachunek podatkowy. Dowód uregulowania opłaty należy dołączyć do wniosku. Jeżeli wniosek jest składany przez internet, za dowód zapłaty uznaje się także elektroniczną kopię dokumentu potwierdzającego uiszczenie opłaty.

Małgorzata Żujewska

Podstawa prawna
Ustawa z dnia 29.08.1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.)

Przesłanki wykreślenia zastawu skarbowego

Zastaw skarbowy wykreśla się z Rejestru Zastawów Skarbowych:
1) na wniosek organu uprawnionego do wystąpienia z wnioskiem o wpis zastawu skarbowego w przypadku stwierdzenia przez ten organ:
   – wygaśnięcia zastawu skarbowego z powodu wygaśnięcia zabezpieczonego w ten sposób zobowiązania podatkowego albo sprzedaży przedmiotu zastawu skarbowego w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym,
   – utraty zasadności istnienia zastawu skarbowego, w szczególności znacznego obniżenia wartości przedmiotu tego zastawu,
   – ustanowienia innego zabezpieczenia zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej zabezpieczonych uprzednio tym zastawem skarbowym,
2) na podstawie ostatecznej decyzji o wykreśleniu zastawu skarbowego organu, na wniosek którego ustanowiono zastaw skarbowy, wydanej na wniosek:
   – osoby powołującej się na swoje prawo własności ruchomości lub zbywalne prawo majątkowe, jeżeli ruchomość lub zbywalne prawo majątkowe obciążone zastawem skarbowym w dniu jego powstania nie stanowiły własności podatnika, płatnika, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za cudze zobowiązanie podatkowe lub zaległości podatkowe,
   – podatnika, płatnika, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za cudze zobowiązanie podatkowe lub zaległości podatkowe, którym w dniu powstania zastawu skarbowego nie przysługiwało prawo własności obciążonej zastawem skarbowym ruchomości lub zbywalne prawo majątkowe.

Korekta zeznania podatkowego na wezwanie urzędu skarbowego

Urząd skarbowy wezwał mnie w ramach prowadzonych czynności sprawdzających do złożenia korekty PIT-36 za 2024 r. Czy za odmowę dokonania korekty mogę otrzymać karę porządkową?

NIE. Podatnik nie może być ukarany karą porządkową za odmowę złożenia korekty zeznania podatkowego na wezwanie urzędu skarbowego wystosowane w ramach czynności sprawdzających.

Czynności sprawdzające pozwalają urzędowi skarbowemu zweryfikować złożone przez podatnika zeznanie podatkowe pod kątem poprawności formalnej i rachunkowej. Błędy wykryte w ramach tej procedury mogą być od razu poprawione. Korekty sprawdzanego zeznania podatkowego może dokonać urząd skarbowy lub podatnik. Urząd skarbowy ma prawo sporządzić korektę w ograniczonym zakresie. Wolno mu w tym trybie wyeliminować wyłącznie błędy rachunkowe, inne oczywiste omyłki oraz nieprawidłowości wynikające ze sporządzenia zeznania podatkowego niezgodnie z wymogami formalnymi, jeżeli w wyniku naniesionych poprawek lub uzupełnień zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty podatku lub straty nie przekracza 5.000 zł. Podatnik ma prawo wnieść sprzeciw na urzędową korektę zeznania podatkowego, a wniesienie go anuluje tę korektę. W przypadku gdy urząd skarbowy nie może usunąć stwierdzonych nieprawidłowości ze względu na ich charakter lub zakres, zwraca się do podatnika o złożenie niezbędnych wyjaśnień oraz korekty zeznania podatkowego. Podatnik może również z własnej inicjatywy – nie na wezwanie urzędu skarbowego – skorygować w czasie czynności sprawdzających weryfikowane zeznanie podatkowe.

Urząd skarbowy ma prawo w trakcie czynności sprawdzających stosować karę porządkową (która w 2025 r. może wynieść do 3.700 zł). Wynika to z odesłania zawartego w art. 280 Ordynacji podatkowej. Katalog czynów, za których popełnienie grozi kara porządkowa, jest jednak zamknięty. Wolno ją wymierzyć wyłącznie za działania i zaniechania określone w art. 262 Ordynacji podatkowej. Nie jest natomiast ona przewidziana za niezłożenie przez podatnika korekty deklaracji (zeznania podatkowego) na żądanie organu podatkowego.

Podatnik, który nie dokona korekty zeznania podatkowego na wezwanie urzędu skarbowego wystosowane w ramach czynności sprawdzających lub nie złoży wyjaśnień uzasadniających nienaniesienie poprawek, musi jednak liczyć się z wszczęciem kontroli lub postępowania podatkowego. Postępowanie podatkowe może zakończyć się decyzją określającą wysokość zobowiązania podatkowego, straty czy nadpłaty podatku.

M.Ż.

Przesłanki zastosowania obniżonych odsetek za zwłokę

Muszę złożyć korektę PIT-37 za 2024 r. Rozliczenie to już raz skorygowałem, a wykazaną wówczas zaległość podatkową uiściłem wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi według obniżonej stawki. Czy od zaległości wynikającej z drugiej korekty zeznania podatkowego również mogę naliczyć obniżone odsetki za zwłokę?

Podatnik może naliczyć obniżone odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej ujawnionej w wyniku kolejnej korekty zeznania podatkowego, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 56a Ordynacji podatkowej.

Dla Prenumeratorów GOFIN
Kalkulator odsetek od zaległości podatkowych dostępny w serwisie *www.kalkulatory.gofin.pl*

Przesłanki zastosowania obniżonych odsetek za zwłokę są następujące. Pierwszy wymóg to złożenie prawnie skutecznej korekty zeznania podatkowego. Trzeba ją złożyć nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu do złożenia zeznania podatkowego. Drugim warunkiem jest zapłata ujawnionej zaległości podatkowej w ciągu 7 dni od dnia złożenia korekty zeznania podatkowego. Po trzecie, korekta rozliczenia nie może być efektem działań organów podatkowych. Obniżonych odsetek podatkowych nie nalicza się, jeżeli korekta jest składana: w wyniku czynności sprawdzających, po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej lub po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, a w razie niestosowania zawiadomienia – po zakończeniu kontroli podatkowej.

Zeznanie podatkowe można skorygować wielokrotnie – z uwzględnieniem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, a także zawieszenia uprawnienia do złożenia korekty w czasie postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub celno-skarbowej, a ponadto z zastrzeżeniem zakazu dokonania korekty w zakresie objętym decyzją określającą wysokość zobowiązania podatkowego. Ograniczenia wynikają z art. 81b § 1 Ordynacji podatkowej oraz art. 62 ust. 4 i art. 82 ust. 3 ustawy o KAS (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131). Sam fakt dokonania ponownej korekty tego samego rozliczenia nie stanowi negatywnej przesłanki zastosowania obniżonych odsetek podatkowych. W omawianym przypadku podatnik może je naliczyć od zaległości podatkowej ujawnionej w wyniku kolejnej korekty PIT-37 za 2024 r., jeżeli korekta nie jest efektem czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub celno-skarbowej, zeznanie korygujące zostanie złożone do 30 października 2025 r., a zaległość podatkowa będzie uregulowana w terminie 7 dni od dnia złożenia zeznania korygującego.

M.Ż.

A-Z

Podatek VAT

Wynajem lokalu studentom a VAT

Jestem zarejestrowany jako podatnik VAT czynny. Na potrzeby działalności nabyłem budynek (hotelowo-usługowy). Zakup ten opodatkowany był 23% stawką VAT. Budynek ma być przeznaczony na wynajem pokoi studentom. Jaką stawką VAT będzie opodatkowany taki wynajem?

Jak wynika z art. 43 ust. 1 pkt 30 ustawy o VAT (Dz. U. z 2025 r. poz. 775), zwolnione z opodatkowania VAT są usługi zakwaterowania:

– w bursach i internatach świadczone na rzecz uczniów i wychowanków szkół prowadzących te bursy i internaty,

– w domach studenckich świadczone na rzecz studentów i doktorantów uczelni prowadzących te domy studenckie,

– świadczone na rzecz uczniów i wychowanków lub studentów i doktorantów przez podmioty inne niż wyżej wymienione, pod warunkiem że szkoły lub uczelnie mają z tymi podmiotami zawarte umowy dotyczące zakwaterowania swoich uczniów i wychowanków lub studentów i doktorantów.

Zdaniem Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej zaprezentowanym w wiążącej informacji stawkowej z dnia 24 marca 2021 r., nr 0112-KDSL1-1.450.1042.2020.6.AK, w przypadku zwolnienia przewidzianego w art. 43 ust. 1 pkt 30 ustawy o VAT, jeśli akademik nie będzie prowadzony przez szkołę/uczelnię, a usługi zakwaterowania nie będą świadczone na rzecz studentów uczelni prowadzącej akademik, to nie zostaną spełnione przesłanki, aby korzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 43 ust. 1 pkt 30 ustawy o VAT. W przypadku omawianym przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej podatnik prowadzący akademik nie zamierzał zawierać umów ze szkołami.

Tak więc w sytuacji wskazanej w pytaniu zastosowanie zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 30 ustawy o VAT nie jest możliwe.

Ponadto, jak przewiduje art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy o VAT, zwolnione z VAT są usługi w zakresie wynajmowania lub wydzierżawiania nieruchomości o charakterze mieszkalnym lub części nieruchomości, na własny rachunek, wyłącznie na cele mieszkaniowe lub na rzecz społecznych agencji najmu, o których mowa w art. 22a ust. 1 ustawy o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1440 ze zm.).

Zatem przesłanki do zastosowania zwolnienia na podstawie tego przepisu są następujące:

– świadczenie usługi na własny rachunek,

– charakter mieszkalny nieruchomości,

– mieszkaniowy cel najmu lub dzierżawy.

Jak wskazano w pytaniu, wynajmowana nieruchomość nie jest o charakterze mieszkalnym, zatem także ten przepis w omawianej sytuacji nie będzie miał zastosowania.

Oprócz tego, w załączniku nr 3 do ustawy o VAT, stanowiącym wykaz towarów i usług opodatkowanych stawką podatku w wysokości 8%, pod pozycją nr 47 wymienione zostały usługi sklasyfikowane pod symbolem PKWiU 55, tj. „Usługi związane z zakwaterowaniem".

Z objaśnień do PKWiU wynika, że dział 55 „Usługi związane z zakwaterowaniem" obejmuje:

– usługi w zakresie zapewnienia krótkotrwałego pobytu turystom i pozostałym podróżnym,

– usługi w zakresie zakwaterowania na dłuższy okres studentów, osób pracujących i pozostałych osób.

Dział ten jednak nie obejmuje usług w zakresie zapewnienia długotrwałego zakwaterowania, jako głównego miejsca pobytu w obiektach, takich jak: apartamenty, zazwyczaj w cyklu miesięcznym lub rocznym, sklasyfikowanego w odpowiednich grupowaniach sekcji L.

Należy pamiętać, że nie można utożsamiać usług krótkotrwałego zakwaterowania z usługami najmu lub usługami o podobnym charakterze przede wszystkim ze względu na ich istotę i czas trwania.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w wiążącej informacji stawkowej z dnia 27 maja 2024 r., nr 0112-KDSL1-1.450.1329.2020.4.AK, uznał, że usługa polegająca na wynajmie powierzchni lokalowych studentom/uczniom w budynku przez podatnika w celu ich zakwaterowania na pobyt czasowy (krótkotrwałego zakwaterowania), spełnia kryteria i posiada właściwości dla usług objętych działem PKWiU 55. Dla usługi, która mieści się w grupowaniu PKWiU 55 – „Usługi związane z zakwaterowaniem", ustawodawca przewidział preferencyjną stawkę podatku VAT w wysokości 8%, na podstawie art. 41 ust. 2 w zw. z poz. 47 załącznika nr 3 do ustawy o VAT.

Także Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w wiążącej informacji stawkowej z dnia 14 lipca 2023 r., nr 0112-KDSL2-1.440.163.2023.3.NR, wyjaśnił, że dział 55 „Usługi związane z zakwaterowaniem" obejmuje zakwaterowania na dłuższy okres studentom, osobom pracującym oraz pozostałym osobom.

W związku z tym, jeśli usługa świadczona przez Czytelnika będzie sklasyfikowana w PKWiU 55, to będzie podlegała opodatkowaniu 8% stawką VAT.

Aleksandra Węgielska

Odliczenie VAT poprzez korektę deklaracji

Biuro rachunkowe nie zaksięgowało wszystkich faktur zakupowych, pomimo że dokumenty te zostały mu dostarczone. Część dokumentów jest za lata 2014–2017 i dotyczą one także importu usług. Czy w tej sytuacji są możliwe korekty deklaracji za te lata z uwagi na import usług?

NIE. Podstawowe zasady dotyczące odliczania podatku naliczonego zostały wskazane w art. 86 ustawy o VAT. W myśl ust. 1 tego artykułu, w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi VAT przysługuje prawo do odliczenia VAT. Stosownie do art. 86 ust. 2 pkt 1 ustawy o VAT, kwotę podatku naliczonego stanowi:

– suma kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez podatnika z tytułu:

a) nabycia towarów i usług,

b) dokonania całości lub części zapłaty przed nabyciem towaru lub wykonaniem usługi,

– kwota podatku należnego z tytułu:

a) świadczenia usług, dla którego zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 4 podatnikiem jest ich usługobiorca,

b) dostawy towarów, dla której zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 podatnikiem jest ich nabywca.

Natomiast terminy odliczenia podatku VAT naliczonego z otrzymanych faktur zostały określone w art. 86 ust. 10–13 ustawy o VAT. Zgodnie z podstawową zasadą prawo do odliczenia VAT powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy. Odliczenia VAT można jednak dokonać nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzyma fakturę. Gdy podatnik nie dokona odliczenia VAT w tym terminie, to może to uczynić w deklaracji za jeden z trzech następnych okresów rozliczeniowych (gdy rozlicza VAT miesięcznie) lub za jeden z dwóch kolejnych okresów rozliczeniowych (gdy VAT rozlicza kwartalnie).

Stosownie zaś do art. 86 ust. 13 ustawy o VAT, jeżeli podatnik nie dokonał odliczenia VAT w tych terminach, może to uczynić przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej:

1) za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, albo

2) za jeden z trzech następnych okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika rozliczającego podatek VAT za okresy kwartalne, za jeden z dwóch następnych okresów rozliczeniowych, po okresie rozliczeniowym, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego – nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.

Jak podkreślił Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 29 stycznia 2024 r., nr 0112-KDIL3.4012.671.2023.2.NW, przepisy ustawy o VAT nie ograniczają w żadnej mierze czasu korekty podatku należnego. Jedynym ograniczeniem czasowym jest tu termin przedawnienia zobowiązania podatkowego. Dyrektor KIS potwierdził, że nierozliczony w okresie otrzymania faktury lub w jednym z trzech następnych okresów rozliczeniowych podatek naliczony może zostać rozliczony w okresie 5 lat, licząc od początku roku, w którym wystąpiło prawo do obniżenia podatku należnego. Odliczenie podatku, w świetle art. 86 ust. 13 ustawy o VAT, będzie możliwe poprzez korektę deklaracji za okres, w którym wystąpiło prawo do odliczenia podatku, bądź za jeden z trzech następnych okresów rozliczeniowych.

Obowiązek podatkowy w imporcie usług powstaje, co do zasady, z chwilą wykonania usługi przez kontrahenta zagranicznego. Zakładam, że usługi te były wykonane w latach 2014–2017.

W sytuacji, o której mowa w pytaniu, nie ma możliwości odliczenia VAT, bowiem minęło już 5 lat, licząc od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego. Ponadto nie ma także obowiązku rozliczenia podatku VAT należnego z uwagi na przekroczenie okresu przedawnienia zobowiązań podatkowych za te lata.

Dla Prenumeratorów GOFIN

§ Przepisy z zakresu podatku VAT dostępne w serwisie *www.przepisy.gofin.pl*

A.W.

Zwrot VAT w terminie 25 dni

W rozliczeniu za sierpień br. wychodzi mi nadwyżka VAT w kwocie 3.500 zł. Wartość należności wynikająca z faktur wykazanych w sierpniu wyniosła 45.000 zł. Z kwoty tej tylko jedna faktura o wartości 8.000 zł nie została opłacona. Czy mogę ubiegać się o zwrot nadwyżki w terminie 25 dni?

TAK. Jak wskazuje art. 87 ust. 6 ustawy o VAT, urząd skarbowy jest obowiązany dokonać zwrotu różnicy VAT w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia. Będzie tak w przypadku spełnienia łącznie następujących warunków:

1) VAT naliczony, wykazany w deklaracji VAT, z wyłączeniem VAT naliczonego lub różnicy podatku nierozliczonej w poprzednich okresach rozliczeniowych i wykazanej w deklaracji, wynikają z:

a) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone za pośrednictwem rachunku bankowego podatnika wskazanego w zgłoszeniu identyfikacyjnym,

b) faktur, innych niż wymienione w lit. a), dokumentujących należności, jeżeli łączna kwota tych należności nie przekracza 15.000 zł (przykład),

c) dokumentów celnych, deklaracji importowej oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2–3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,

d) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, WNT, świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest ich usługobiorca, lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji została wykazana kwota VAT należnego od tych transakcji,

2) kwota VAT z przeniesienia wykazana w deklaracji nie przekracza 3.000 zł,

3) podatnik złoży w urzędzie skarbowym, nie później niż w dniu złożenia deklaracji, potwierdzenie zapłaty należności, o których mowa w pkt 1 lit. a),

4) podatnik przez kolejne 12 miesięcy poprzedzających bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który występuje z wnioskiem o zwrot w terminie 25 dni, był zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, i składał za każdy okres rozliczeniowy deklaracje VAT.

A.W.

Przykład

Podatnik w deklaracji VAT za sierpień br. wykazał zwrot różnicy VAT na rachunek bankowy. Wartość należności wynikająca z faktur wykazanych w danym okresie wyniosła łącznie 45.000 zł. Z kwoty tej tylko jedna faktura o wartości 8.000 zł nie została opłacona. Podatnik złożył w urzędzie dokumenty bankowe potwierdzające zapłatę faktur z rachunku bankowego. Podatnik ma prawo do skorzystania ze zwrotu VAT w terminie 25 dni.

Księgowania dotyczące umorzenia udziałów własnych w spółce z o.o.

W spółce z o.o. umorzenie udziałów wspólnika może być dobrowolne lub przymusowe, tj. bez zgody udziałowca. Może ono zostać sfinansowane z czystego zysku lub ze środków pozyskanych z obniżenia kapitału zakładowego. Jak ująć w księgach operacje dotyczące umorzenia udziałów?

Nabycia udziałów własnych spółka z o.o. może dokonać tylko i wyłącznie w celu ich umorzenia. W innym przypadku ich nabycie nie jest możliwe. Zgodnie z art. 199 § 1 Kodeksu spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18) udział może być umorzony jedynie po wpisie spółki do rejestru i tylko w przypadku, gdy umowa spółki tak stanowi. Udział może być umorzony:

1) za zgodą wspólnika w drodze nabycia udziału przez spółkę (umorzenie dobrowolne), wtedy warunki udzielenia takiej zgody oraz wynagrodzenia za udziały ustalane są ze wspólnikiem, którego dotyczy umorzenie,

2) bez zgody wspólnika (umorzenie przymusowe) w przypadku wystąpienia przesłanek określonych w umowie spółki, umorzenie to następuje według trybu wskazanego w tej umowie; jednym z rodzajów przymusowego umorzenia jest umorzenie automatyczne (warunkowe), wtedy umowa spółki zawiera zapis, że udział ulega umorzeniu w przypadku wystąpienia określonego zdarzenia, np. śmierci wspólnika, bez powzięcia uchwały zgromadzenia wspólników.

Źródłem finansowania umorzenia udziałów mogą być:

1) czysty zysku (nie jest wymagane obniżenie kapitału zakładowego),

2) środki pozyskane z obniżenia kapitału zakładowego, co powoduje zmniejszenie wartości kapitału zakładowego.

Przy finansowaniu umorzenia z kapitału zakładowego umorzenie następuje z chwilą obniżenia kapitału zakładowego (por. art. 199 § 6–7 K.s.h.). W przypadku sfinansowania umorzenia udziałów z czystego zysku w K.s.h. nie wskazano jednoznacznie momentu ich umorzenia. Można wtedy przyjąć, że datą umorzenia jest moment przeprowadzenia ostatniej czynności niezbędnej do umorzenia udziałów. W związku z tym, gdy umorzenie jest dobrowolne, następuje ono w dacie nabycia udziałów przez spółkę, a przy przymusowym – w dacie podjęcia uchwały w tej sprawie przez wspólników.

Umorzenie przymusowe

Przy przymusowym umorzeniu udziałów własnych spółka ich de facto nie nabywa, dlatego takie umorzenie ujmuje się w księgach przez bezpośrednie obniżenie kapitału zakładowego lub kapitału rezerwowego. Można tego dokonać zapisem:

– Wn konto 80 „Kapitał zakładowy” lub konto 81-2 „Kapitał rezerwowy”,
– Ma konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Imienne konto wspólnika).

Nabycie udziałów własnych

W księgach rachunkowych udziały własne nabyte przez spółkę z o.o. w celu ich umorzenia ujmuje się jako krótkoterminowe aktywa finansowe, np. na koncie 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne). Wycenia się je w cenie nabycia wskazanej w uchwale wspólników. Wartość nabytych udziałów własnych stanowi zobowiązanie wobec wspólnika, którego dotyczy umorzenie udziałów. Ich wartość w cenie nabycia, w oparciu o podjętą uchwałę, można więc zaksięgować:

– Wn konto 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne),
– Ma konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Imienne konto wspólnika).

• Bez wynagrodzenia

W przypadku umorzenia dobrowolnego, gdy za zgodą udziałowca udziały własne spółka z o.o. nabyła bez wynagrodzenia, to wartości tych udziałów nie ujmuje w księgach rachunkowych. Spółka może ich wartość wpisać do ewidencji pozabilansowej. Odpowiedniego zapisu dotyczącego tego umorzenie trzeba jednak dokonać w księdze udziałów.

• Wynagrodzenie pieniężne

Jeżeli zobowiązanie wobec wspólnika z tytułu wynagrodzenia za umorzone udziały zostało uregulowane w formie pieniężnej, to w księgach jego zapłatę, na podstawie wyciągu bankowego, można ująć zapisem:

– Wn konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Imienne konto wspólnika),
– Ma konto 13-0 „Rachunek bieżący”.

• Wynagrodzenie rzeczowe

Wynagrodzenie za udziały może mieć formę rzeczową. Wtedy jego uregulowanie może nastąpić np. przez przekazanie przez spółkę wspólnikowi środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych, nieruchomości inwestycyjnych albo zapasów. Gdy uregulowanie wynagrodzenia dla wspólnika za udziały następuje poprzez przeniesienie na niego własności środka trwałego, to zapis księgowy, np. na podstawie dowodu „LT – Likwidacja środka trwałego”, może być następujący:

a) wartość początkowa środka trwałego
– Ma konto 01 „Środki trwałe”,

b) dotychczas dokonane odpisy amortyzacyjne
– Wn konto 07-1 „Odpisy umorzeniowe środków trwałych”,

c) nieumorzona wartość środka trwałego
– Wn konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Imienne konto wspólnika).

W takim przypadku bywa, że wartość bilansowa zapłaty różni się od wartości zobowiązania wobec wspólnika z tytułu umorzenia udziałów. Kwotę tej różnicy, np. między wartością bilansową środka trwałego a wartością wynagrodzenia, zalicza się odpowiednio do pozostałych przychodów lub kosztów operacyjnych. Zatem, gdy wartość bilansowa składnika aktywów jest niższa od wynagrodzenia, to różnicę księguje się:

– Wn konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Imienne konto wspólnika),
– Ma konto 76-0 „Pozostałe przychody operacyjne”.

Z kolei jeśli wartość bilansowa składnika aktywów jest wyższa od wynagrodzenia, to księgowanie jest następujące:

– Wn konto 76-1 „Pozostałe koszty operacyjne”,
– Ma konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Imienne konto wspólnika).

Obniżenie kapitału zakładowego

W sytuacji gdy umorzenie udziałów następuje poprzez obniżenie kapitału zakładowego spółki z o.o., to księgowania dokonuje się na podstawie art. 36a ust. 3 ustawy o rachunkowości z uwzględnieniem art. 36a ust. 1–2 tej ustawy. Oznacza to, że jeśli umorzenie udziałów własnych następuje w drodze obniżenia kapitału zakładowego, dodatnią różnicę między ich wartością nominalną a ceną nabycia należy odnieść na kapitał zapasowy. Ujemną różnicę ujmuje się jako zmniejszenie kapitału zapasowego, a pozostałą część ujemnej różnicy, przewyższającą kapitał zapasowy, jako stratę z lat ubiegłych. Odpowiednie ujawnienie w tej sprawie trzeba zawrzeć w informacji dodatkowej w sprawozdaniu finansowym za rok, w którym nastąpiło obniżenie kapitału zakładowego. Przy finansowaniu umorzenia udziałów z kapitału zakładowego spółki z o.o., umorzenie udziałów nie może naruszać minimalnej wysokości kapitału zakładowego, który w spółce z o.o. zgodnie z art. 154 § 1 K.s.h. powinien wynosić co najmniej 5.000 zł.

Umorzenia nabytych udziałów własnych, w ich wartości nominalnej, dokonuje się w księgach rachunkowych, pod datą rejestracji obniżenia kapitału zakładowego w KRS, zapisem:

– Wn konto 80 „Kapitał zakładowy”,
– Ma konto 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne).

Gdy wartość nominalna umorzonych udziałów jest wyższa od ceny ich nabycia, występuje dodatnia różnica między wartością nominalną i ceną nabycia nabytych udziałów własnych, jej wartość można ująć następująco:

– Wn konto 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne),
– Ma konto 81-1 „Kapitał zapasowy”.

Z kolei jeśli cena nabycia przewyższa wartość nominalną umorzonych udziałów, wystąpi ujemna różnica (przykład). Jej kwotę można zaksięgować:

a) do wysokości kapitału zapasowego
– Wn konto 81-1 „Kapitał zapasowy”,
– Ma konto 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne),

b) różnica przewyższająca wartość kapitału zapasowego
– Wn konto 82 „Rozliczenie wyniku finansowego” (w analityce: Strata z lat ubiegłych),
– Ma konto 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne).

Umorzenie z czystego zysku

W przypadku umorzenia udziałów tylko z czystego zysku, jak już wspomniano, nie obniża się kapitału zakładowego, więc jego wielkość na koncie 80 „Kapitał zakładowy” nie ulega zmniejszeniu wskutek umorzenia udziałów, zmniejszeniu ulega wtedy jedynie liczba udziałów. Umorzenia z czystego zysku w księgach rachunkowych dokonuje się w cenie nabycia udziałów pod datą podjęcia uchwały w sprawie podziału zysku netto za dany rok obrotowy. Można tego dokonać następująco:

a) gdy zysk nie został jeszcze podzielony
– Wn konto 82 „Rozliczenie wyniku finansowego”,
– Ma konto 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne),

b) gdy utworzono w tym celu kapitał rezerwowy
– Wn konto 81-2 „Kapitał rezerwowy”,
– Ma konto 14 „Krótkoterminowe aktywa finansowe” (w analityce: Udziały własne).

Tak wynika z art. 36a ust. 3 ustawy o rachunkowości oraz art. 200 § 1–2 K.s.h.

Karolina Paszkowska

Przykład
Założenia

1. Kapitał zakładowy spółki z o.o. wynosi 200.000 zł i dzieli się na 400 udziałów o wartości nominalnej 500 zł. Udziały należą do 4 wspólników, każdy posiada 100 udziałów. Kapitał zapasowy spółki utworzony z zysków lat ubiegłych ma wartość 25.000 zł.

2. W sierpniu 2025 r. jeden ze wspólników wystąpił ze spółki. Wspólnicy podjęli uchwałę o nabyciu udziałów odchodzącego ze spółki wspólnika w celu ich umorzenia. Zdecydowali, że umorzenie nastąpi (zgodnie z umową spółki) poprzez obniżenie kapitału zakładowego. Od występującego wspólnika odkupiono jego 100 udziałów po cenie 1.100 zł za 1 udział, więc jego wynagrodzenie wyniosło 110.000 zł, tj. 100 udziałów × 1.100 zł za udział. Zatem nadwyżka ceny nabycia nad wartością nominalną udziałów wyniosła 60.000 zł, tj. (100 udziałów × 1.100 zł) – (100 udziałów × 500 zł).

3. W sierpniu 2025 r. na rachunek bankowy byłego wspólnika przekazano wynagrodzenie za udziały, tj. 110.000 zł.

4. Przyjmijmy, że rejestracja obniżenia kapitału zakładowego przez KRS nastąpiła we wrześniu 2025 r.

Dekretacja

Opis operacji	Kwota	Konto Wn	Konto Ma
Zapisy w sierpniu 2025 r.			
1. PK – nabycie udziałów w celu ich umorzenia (w cenie nabycia):	110.000 zł	**14**	**24**
2. WB – przekazanie wynagrodzenia na rachunek bankowy byłego wspólnika:	110.000 zł	**24**	**13-0**
Zapisy we wrześniu 2025 r.			
3. PK – umorzenie udziałów (w wartości nominalnej) pod datą rejestracji obniżenia kapitału zakładowego w KRS:	50.000 zł	**80**	**14**
4. PK – nadwyżka ceny nabycia nad wartością nominalną umorzonych udziałów:			
a) do wysokości kapitału zapasowego	25.000 zł	**81-1**	**14**
b) wartość przewyższająca kapitał zapasowy	35.000 zł	**82**	**14**

Księgowania

Konto 13-0
„Rachunek bieżący”

S.p.)	X	110.000	(2

Konto 14
„Krótkoterminowe aktywa finansowe”
(w analityce: Udziały własne)

1)	110.000	50.000	(3
		25.000	(4a
		35.000	(4b

Konto 24
„Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Imienne konto byłego wspólnika)

2)	110.000	110.000	(1

Konto 80
„Kapitał zakładowy”

3)	50.000	200.000	(S.p.

Konto 81-1
„Kapitał zapasowy”

4a)	25.000	25.000	(S.p.

Konto 82
„Rozliczenie wyniku finansowego”

4b)	35.000		

PODATKOWA KSIĘGA PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

Dokumentowanie kosztów działalności turystycznej w księdze w wyjaśnieniach KIS

Aby wydatek poniesiony w związku z prowadzoną działalnością mógł zostać wpisany do księgi podatkowej, powinien zostać właściwie udokumentowany. Bywa jednak, że podatnicy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie turystyki, podróżując po zagranicznych krajach, mają problem z uzyskiwaniem faktur czy rachunków na potwierdzenie poniesionych wydatków.

Rozporządzenie o dokumentowaniu zapisów w księdze

Przez właściwe udokumentowanie kosztów uzyskania przychodów w przypadku prowadzenia księgi podatkowej należy zasadniczo rozumieć udokumentowanie zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. z 2019 r. poz. 2544 ze zm.). Jak wynika z § 11 ust. 3 rozporządzenia, podstawę zapisów w księdze stanowią dowody księgowe, którymi są:

1) faktury, faktury VAT RR, rachunki oraz dokumenty celne lub

2) dokumenty określające zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów lub zwiększenie przychodów na podstawie art. 22p ustawy o pdof (Dz. U. z 2025 r. poz. 163 ze zm.), zawierające odpowiednie dane, lub

3) inne dowody wymienione w § 12 i § 13 rozporządzenia, stwierdzające fakt dokonania operacji gospodarczej zgodnie z jej rzeczywistym przebiegiem i zawierające co najmniej:

a) wiarygodne określenie wystawcy lub wskazanie stron (nazwy i adresy) uczestniczących w operacji, której dowód dotyczy,

b) datę wystawienia dowodu, datę lub okres dokonania operacji, której dowód dotyczy, z tym że jeżeli data dokonania operacji odpowiada dacie wystawienia dowodu, wystarcza podanie jednej daty,

c) przedmiot operacji i jego wartość oraz ilościowe określenie, jeżeli przedmiot operacji jest wymierny w jednostkach naturalnych,

d) podpisy osób uprawnionych do prawidłowego udokumentowania operacji,

e) oznaczenie numerem lub inne umożliwiające powiązanie dowodu z zapisami księgowymi dokonanymi na jego podstawie.

W myśl § 12 rozporządzenia za dowody księgowe uważa się również m.in. dowody opłat pocztowych i bankowych, a także inne dowody opłat, w tym dokonywanych na podstawie książeczek opłat, oraz dokumenty zawierające dane, o których mowa w § 11 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia (wymienione wcześniej w pkt a–e). Natomiast, zgodnie z § 13 rozporządzenia, na udokumentowanie zapisów w księdze w pewnych szczególnych przypadkach wymienionych w tym przepisie mogą zostać sporządzone dowody wewnętrzne. Dotyczyć to może m.in. wydatków związanych z parkowaniem samochodu w sytuacji, gdy są one poparte dokumentami niezawierającymi danych, o których mowa w § 11 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia. Podstawą wystawienia dowodu wewnętrznego jest wówczas bilet z parkometru, kupon, bilet jednorazowy załączony do sporządzonego dowodu.

Przepisy rozporządzenia ściśle więc określają, jakie dowody mogą stanowić podstawę ujęcia kosztu w księdze.

Interpretacje indywidualne Dyrektora KIS

Wątpliwości powstają w sytuacjach, gdy nie da się uzyskać prawidłowego dowodu księgowego. Interpretacja indywidualna z dnia 29 listopada 2024 r., nr 0114-KDIP3-1.4011.749.2024.3.EC, dotyczyła podatnika prowadzącego działalność turystyczną, który ponosił wydatki na nabycie usług obcych od podmiotów spoza UE, lecz nie mógł udokumentować ich fakturami czy rachunkami zawierającymi dane określone w rozporządzeniu. Podatnik w związku z organizacją wypraw turystycznych od podmiotów trzecich spoza UE uzyskiwał m.in. bilety wstępu, paragony lub rachunki zagraniczne pozaunijne, które nie zawierały pełnych danych nabywcy, np. paragony za noclegi, bilety wstępu na różne atrakcje, paragony od lokalnych przewodników wycieczek. Dyrektor KIS stwierdził, że uzyskiwane przez niego dowody nie mogą stanowić samodzielnie podstawy ewidencji nabycia tych usług obcych w kosztach uzyskania przychodów w księdze podatkowej, jako że nie spełniają warunków dla faktur wynikających z § 11 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia. Wskazał jednak, że mogą stanowić dowód poniesienia kosztu w prowadzonym przez uprawniony organ podatkowy czy kontrolny postępowaniu – na podstawie bowiem art. 180 § 1 Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.) jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W opinii Dyrektora KIS, jeżeli nawet dany dokument nie stanowi dowodu księgowego w rozumieniu przepisów rozporządzenia, nie oznacza to, że nie może on dokumentować poniesienia kosztu podatkowego.

Z kolei interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 20 grudnia 2024 r., nr 0115-KDIT3.4011.809.2024.2.JS, dotyczyła sytuacji, w której w ramach prowadzonej działalności podatnik w 2024 r. zorganizował kolonię na terenie Hiszpanii. Podczas podróży autokarem nabywał towary i usługi w innych krajach (Hiszpanii, Francji), spotykając się często z odmową wydania faktury dokumentującej sprzedaż. Wydatki te opłacał kartą lub przelewem. Były to wydatki m.in. na zakup:

– artykułów spożywczych dla uczestników kolonii w Hiszpanii (tj. bułek, bananów, chleba oraz wody), na udokumentowanie których otrzymał paragon,

– usługi gastronomicznej we Francji, na udokumentowanie której posiada potwierdzenie płatności kartą, ponadto do potwierdzenia zapłaty pracownik restauracji dołączył karteczkę, na której wypisał dane podatnika (firmę i adres, bez NIP), liczbę nabytych posiłków, ich cenę jednostkową brutto oraz wartość brutto, przybił pieczątkę sprzedawcy zawierającą jego nazwę, adres, numer telefonu i numer RCS identyfikujący przedsiębiorcę,

– biletów do metra we Francji i na dowód posiada paragon.

Ponadto podatnik poniósł opłatę za parking w Hiszpanii, za co otrzymał „fakturę uproszczoną" niezawierającą NIP nabywcy, lecz nie posiadał biletu z parkometru, kuponu ani biletu jednorazowego, oraz opłatę za wjazd do specjalnej strefy w A – tu jako dowód dokonanej transakcji posiada jedynie potwierdzenie płatności kartą, a także za wjazd do specjalnej strefy w B, co mógł udokumentować przepustką ze wskazaniem dnia, godziny jej wydania i dnia wjazdu, zapłaconej kwoty, numeru rejestracyjnego autokaru, którym podróżowano, nazwy wystawcy dokumentu i jego numeru identyfikacji podatkowej oraz potwierdzeniem płatności kartą.

Dyrektor KIS w przywołanej interpretacji stwierdził, że dokumenty, które podatnik opisał, dotyczące nabycia artykułów spożywczych dla uczestników kolonii w Hiszpanii, nabycia usługi gastronomicznej we Francji, zakupu biletów do metra we Francji oraz wjazdu do specjalnej strefy w A i B, w połączeniu z potwierdzeniem dokonania płatności kartą lub przelewem wygenerowanym z konta bankowego spełniają warunki określone w § 12 pkt 5 w związku z § 11 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia. Powinny jednak posiadać podpis osoby uprawnionej do prawidłowego udokumentowania operacji gospodarczej (podatnika). Podatnik może więc ująć je w kosztach w księdze podatkowej. Odnosząc się zaś do dokumentowania wydatku poniesionego na parking w Hiszpanii, wyjaśnił, że skoro podatnik nie posiada biletu z parkometru, kuponu ani biletu jednorazowego i nie może sporządzić dowodu wewnętrznego, jednocześnie otrzymana przez niego „faktura uproszczona" nie spełnia warunków dla faktury, nie może wpisać wydatku do księgi podatkowej. Dodał jednak, że dokument ten może stanowić dowód w prowadzonym przez uprawniony organ podatkowy czy kontrolny postępowaniu.

Dorota Przybyszewska

Pożyczka w złotówkach wpłacona na konto w euro

Spółka podpisała umowę pożyczki w złotówkach, lecz wpłynęła ona na rachunek walutowy. Jak powinien zostać zaksięgowany ten wpływ?

Pożyczkę ujmuje się w księgach rachunkowych w momencie jej otrzymania, czyli najczęściej wpływu na rachunek bankowy. W sytuacji opisanej w pytaniu pożyczka została wyrażona w złotówkach, jednak jej wpłaty – zapewne w złotych, jak wskazywała umowa – dokonano na rachunek walutowy prowadzony w euro. Bank prowadzący ten rachunek walutowy zamienił więc przelaną kwotę na euro, wyceniając to kursem sprzedaży z dnia jej wpływu. Kwota pożyczki w złotych pozostała bez zmian, natomiast jej równowartość znajduje się na rachunku walutowym, a nie złotowym (przykład).

Należy pamiętać, że w zależności od przeznaczenia pożyczki, odsetki od niej będą księgowane w kosztach finansowych (w przypadku pożyczki na cele bieżące, operacyjne) lub na zwiększenie wartości początkowej środka trwałego, środka trwałego w budowie czy wartości niematerialnej i prawnej (w przypadku gdy pożyczka finansuje nabycie lub wytworzenie tych środków czy wartości i odsetki poniesiono do momentu przyjęcia ich do używania).

D.P.

Przykład

Założenia

Sytuacja jak w pytaniu, dodatkowo przyjmijmy, że kwota pożyczki to 200.000 zł, a kurs sprzedaży banku z dnia wpływu pożyczki na rachunek walutowy to 4,3075 zł/euro. Bank przeliczył kwotę 200.000 zł po tym kursie na 46.430,64 euro.

Dekretacja

Opis operacji	Kwota	Konto	
		Wn	Ma
1. WB – wpływ pożyczki w złotych na rachunek w euro:	200.000 zł	13-1	24

Księgowania

Konto 13-1
„Rachunek walutowy"

1) 200.000 (46.430,64 euro × 4,3075 zł/euro)	

Konto 24
„Pozostałe rozrachunki"
(w analityce: Pożyczkodawca)

	200.000 (1

Czy rozchód produktów z magazynu trzeba dokumentować WZ?

Firma zajmująca się montażem stolarki budowlanej prowadzi pełną księgowość oraz magazyn produktów. Czy w takim przypadku istnieje obowiązek wystawiania i przekazywania kontrahentom dowodów WZ? Czy wystarczające jest wystawianie faktur sprzedaży? Czy sporządzanie dowodów WZ jest wymagane przepisami prawa, czy ma charakter dobrowolny?

Ustawa o rachunkowości nie precyzuje rodzaju dowodów magazynowych, które każda jednostka produkcyjna czy usługowa musi posiadać. W przypadku jednostki, która prowadzi magazyn produktów, uregulowania dotyczące dokumentowania obrotu magazynowego powinny się znaleźć w jej polityce rachunkowości opracowanej i aktualizowanej przez kierownika jednostki (np. w jej załączniku – instrukcji obiegu dokumentów). Zapisać tam należy w szczególności rodzaje dowodów księgowych, wzory tych dokumentów oraz wykaz osób upoważnionych do ich wystawiania, przyjmowania i kontroli.

Z art. 20 ustawy o rachunkowości wynika, że przedmiotem księgowania są pojedyncze operacje gospodarcze, które należy udokumentować oddzielnymi dowodami księgowymi. Jednostki prowadzące magazyn produktów powinny księgować zmniejszenie stanu zapasów pod datą wydania ich na zewnątrz. Jeżeli data wydania produktu z magazynu jest tożsama z datą wystawienia faktury sprzedaży, to dowodem stanowiącym podstawę ich wydania może być ta faktura. Jednak jeśli data wydania produktu z magazynu nie pokrywa się z datą wystawienia faktury, trzeba wydanie to udokumentować innym dowodem.

W praktyce dla udokumentowania rozchodu produktów na zewnątrz stosuje się dowód „WZ – Wydanie na zewnątrz". Jest to dowód zewnętrzny własny jednostki wystawiany w celu udokumentowania operacji gospodarczych realizowanych na podstawie umów z kontrahentami, przekazywany im w oryginale. Wydanie produktu z magazynu dokumentuje się dowodem WZ (jest on podstawą zapisu księgowego: Wn konto 70-1 „Koszt sprzedanych produktów", Ma konto 60-0 „Produkty gotowe"), a wystawioną fakturą potwierdza się dokonanie sprzedaży (zapis: Wn konto 20 „Rozrachunki z odbiorcami", Ma konto 22-1 „Rozrachunki z tytułu VAT należnego", Ma konto 70-0 „Sprzedaż produktów").

GOFIN
Wzór dowodu WZ dostępny w programie DRUKI Gofin w dziale Rachunkowość

Dozwolone jest również wprowadzanie własnych wzorów dowodów księgowych dokumentujących poszczególne operacje gospodarcze, pod warunkiem jednak, że będą one spełniać wymogi określone w art. 21–22 ustawy o rachunkowości i realizować zasadę wiernego i rzetelnego obrazu wynikającą z art. 4 ust. 1 tej ustawy.

D.P.

WIS jako sposób na potwierdzenie stawki VAT

Podatnicy mają możliwość wystąpienia z wnioskiem o wydanie Wiążącej Informacji Stawkowej. Decyzje te wydaje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. WIS to decyzja, która może dać podatnikom nie tylko pewność w stosowaniu przepisów o VAT, ale także ochronę przed ewentualnym sporem z organem podatkowym.

Co to jest WIS?

Wiążąca Informacja Stawkowa to decyzja administracyjna wydawana przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej. Głównym celem tej decyzji jest określenie prawidłowej stawki VAT dla wskazanego towaru lub usługi oraz klasyfikacja towaru lub usługi na potrzeby stosowania przepisów podatkowych – zgodnie z Nomenklaturą scaloną (CN) lub Polską Klasyfikacją Obiektów Budowlanych (PKOB), albo Polską Klasyfikacją Wyrobów i Usług (PKWiU 2015).

Kto może wystąpić o WIS?

WIS jest wydawana na wniosek:

1) podatnika posiadającego NIP,

2) podmiotu innego niż wymieniony w pkt 1, dokonującego lub zamierzającego dokonywać dostawy towarów, świadczenia usług, importu towarów czy WNT,

3) zamawiającego w rozumieniu ustawy – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.) – w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia ceny w związku z udzielanym zamówieniem publicznym,

4) podmiotu publicznego w rozumieniu ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1637) – w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia w związku z zawieraną umową o partnerstwie publiczno-prywatnym,

5) zamawiającego w rozumieniu ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 ze zm.) – w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia koncesjonariusza wraz z ewentualną płatnością od zamawiającego w związku z zawieraną umową koncesji na roboty budowlane lub usługi.

Do złożenia wniosku o wydanie WIS jest uprawniony wnioskodawca, który posiada konto w e-Urzędzie Skarbowym, na którym został podany aktualny adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

Wymóg podania aktualnego adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu na koncie w e-Urzędzie Skarbowym dotyczy również wnioskodawcy posiadającego siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium kraju, jeżeli działa przez pełnomocnika lub przedstawiciela.

Wniosek o WIS

Wniosek o wydanie WIS można złożyć wyłącznie w formie elektronicznej za pośrednictwem konta e-Urząd Skarbowy. Wnioski złożone w formie papierowej lub elektronicznie za pośrednictwem e-PUAP nie są rozpatrywane.

Do wniosku o wydanie WIS podatnik może dołączyć dokumenty odnoszące się do towaru albo usługi, w szczególności fotografie, plany, schematy, katalogi, atesty, instrukcje, informacje od producenta lub inne dostępne dokumenty umożliwiające organowi wydającemu WIS dokonanie właściwej klasyfikacji towaru albo usługi.

Na wezwanie organu wydającego WIS wnioskodawca jest obowiązany do dostarczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, dokumentów odnoszących się do towaru albo usługi, gdy jest to niezbędne do dokonania właściwej klasyfikacji towaru albo usługi albo towarów lub usług, które razem składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu. W przypadku niedostarczenia dokumentów w tym terminie organ wydający WIS wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.

Ponadto na wezwanie organu wydającego WIS wnioskodawca jest obowiązany do dostarczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, próbki towaru, w sytuacji gdy jest to niezbędne do dokonania właściwej klasyfikacji towaru. W przypadku niedostarczenia próbki towaru w tym terminie organ wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.

Organ podatkowy nie wyda WIS, jeżeli zakres przedmiotowy wniosku o wydanie WIS w dniu jego złożenia jest przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. WIS nie zostanie także wydana, jeżeli zakres przedmiotowy wniosku o wydanie WIS w dniu złożenia tego wniosku jest przedmiotem zawartego porozumienia inwestycyjnego, o którym mowa w art. 20zt pkt 4 Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.). W tych przypadkach organ wydaje postanowienie, na które służy zażalenie.

Opłata za WIS

Od 1 lipca 2023 r. wniosek o wydanie WIS nie podlega opłacie. Jedynie w sytuacji gdy do rozpatrzenia wniosku konieczne jest dokonanie dodatkowych badań lub analiz, podatnik jest zobowiązany uiścić zaliczkę na pokrycie opłaty z tego tytułu, w wysokości i terminie określonych w wezwaniu organu. Ostateczną wysokość opłaty i termin jej uiszczenia określi Dyrektor KIS w wydawanym na tę okoliczność postanowieniu. Zaliczkę na pokrycie opłaty oraz opłatę wnosi się na rachunek bankowy KIS NBP O/O Katowice 25 1010 1212 0064 6422 3100 0000.

Dodatkowo opłatę skarbową w wysokości 17 zł podatnik wnosi w sytuacji, gdy ustanowi pełnomocnika.

Termin wydania WIS

WIS wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 Ordynacji podatkowej, oraz dni, w których wystąpiła awaria e-Urzędu Skarbowego, w przypadku, o którym mowa w art. 35e ust. 4a ustawy o KAS (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131).

Korzyści wynikające z posiadania WIS

WIS ułatwia przyporządkowanie stawki VAT do towaru lub usługi albo prawidłową klasyfikację. WIS zapewnia ochronę, ponieważ wszystkie organy podatkowe są taką decyzją związane.

Jak wynika bowiem z art. 42c ust. 1 ustawy o VAT, WIS, co do zasady, wiąże organy podatkowe wobec podmiotów, o których mowa w art. 42b ust. 1 pkt 1 i pkt 2 (czyli podatnika posiadającego NIP oraz inny podmiot dokonujący lub zamierzający dokonywać dostawy towarów, świadczenia usług, importu towarów czy WNT), dla których została wydana, oraz te podmioty, w odniesieniu do:

1) towaru będącego przedmiotem dostawy, importu lub WNT dokonanych w okresie ważności WIS,

2) usługi, która została wykonana w okresie ważności WIS,

3) towarów lub usług, które razem składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu wykonaną w okresie ważności WIS.

W przypadku zmiany albo uchylenia WIS i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do WIS przed jej zmianą albo uchyleniem, przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio (czyli m.in. nie może to szkodzić wnioskodawcy).

Ważne jest także to, że z ochrony WIS korzysta nie tylko jej adresat. W sytuacji gdy podatnik zastosuje się do WIS wydanej dla innego podmiotu, ale dotyczącej identycznego towaru lub usługi, również jest objęty ochroną.

Jak wskazano w art. 42c ust. 3 ustawy o VAT, w przypadku:

1) czynności, o której mowa w art. 42a, dokonanej przez podmiot inny niż wnioskodawca, od dnia następującego po dniu, w którym WIS została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do dnia:

a) zamieszczenia w BIP na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych decyzji o zmianie WIS albo decyzji o uchyleniu WIS albo

b) poprzedzającego dzień, w którym WIS wygasła na podstawie art. 42h ust. 1, albo

c) upływu okresu, na jaki została wydana WIS

– w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej, przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Wygaśnięcie WIS

WIS wygasa z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku odnoszących się do towaru albo usługi, będących przedmiotem WIS, w wyniku której wskazana w WIS:

1) klasyfikacja towaru według działu, pozycji, podpozycji lub kodu Nomenklatury scalonej (CN) albo według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji PKWiU, albo według sekcji, działu, grupy lub klasy PKOB albo klasyfikacja usługi według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji PKWiU lub

2) stawka podatku właściwa dla towaru albo usługi, lub

3) podstawa prawna wskazanej w WIS stawki podatku

– staje się niezgodna z tymi przepisami, przy czym wygaśnięcie WIS następuje z dniem wejścia w życie przepisów, z którymi WIS stała się niezgodna.

Dyrektor KIS wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIS w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadku:

1) przyjęcia zmiany w Nomenklaturze scalonej (CN),

2) przyjęcia przez Komisję Europejską środków w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów,

3) utraty zgodności z interpretacją Nomenklatury scalonej (CN) wynikającej z:

a) not wyjaśniających, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej,

b) wyroku TSUE,

c) decyzji klasyfikacyjnych, opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do Nomenklatury Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, przyjętej przez organizację ustanowioną na podstawie Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, sporządzonej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.,

4) błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego,

5) istnienia w dniu jej wydania przesłanek odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania WIS, odmowy wydania WIS albo umorzenia postępowania,

6) wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 240 § 1 oraz art. 247 § 1 Ordynacji podatkowej.

Także Szef KAS może wystąpić do Dyrektora KIS z żądaniem wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIS w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 42h ust. 3 ustawy o VAT.

Ważność WIS

WIS jest wydawana na okres 5 lat i jest ważna od dnia następującego po dniu jej doręczenia. Ponadto WIS traci ważność przed upływem wyżej wymienionego okresu, z dniem następującym po dniu doręczenia decyzji o zmianie WIS albo decyzji o uchyleniu WIS, albo wygaśnięcia – w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej.

Aleksandra Węgielska

Wniosek o wydanie WIS zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego adres zamieszkania lub adres siedziby, numer identyfikacji podatkowej lub inny numer umożliwiający identyfikację wnioskodawcy oraz adres do doręczeń, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania lub adres siedziby,

2) imię, nazwisko i adres do doręczeń pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony, lub innych osób upoważnionych do kontaktu w sprawie wniosku,

3) wskazanie, którym z podmiotów, o których mowa w art. 42b ust. 1 ustawy o VAT, jest wnioskodawca,

4) określenie przedmiotu wniosku, w tym:

a) szczegółowy opis towaru lub usługi pozwalający na taką ich identyfikację, aby dokonać ich klasyfikacji zgodnej z Nomenklaturą scaloną (CN), PKWiU lub PKOB,

b) wskazanie przepisów ustawy lub przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie – w przypadku, o którym mowa w art. 42b ust. 4 ustawy o VAT,

5) wskazanie, czy wniosek dotyczy przypadku, o którym mowa w art. 42b ust. 4 ustawy o VAT.

W sytuacji gdy wniosek o wydanie WIS składany jest przez podatnika posiadającego NIP lub przez inny podmiot dokonujący lub zamierzający dokonywać dostawy towarów, świadczenia usług, importu towarów czy WNT, we wniosku o wydanie WIS składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że w dniu złożenia wniosku, w zakresie przedmiotowym wniosku, nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani kontrola celno-skarbowa oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego".

Treść oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. W razie złożenia fałszywego oświadczenia przepisu art. 42c ust. 1 ustawy o VAT nie stosuje się w związku z wydaniem tej WIS, czyli WIS nie wiąże organów podatkowych wobec takiego podatnika.

Podstawa prawna
Ustawa z dnia 11.03.2004 r. o VAT (Dz. U. z 2025 r. poz. 775)

Ustalanie stałego miesięcznego wynagrodzenia przy różnych nieobecnościach

Pracownik świadczy pracę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy. Zdarza się, że ze względu na różne absencje, jak choroba czy urlop bezpłatny, nie przepracuje w pełni obowiązującego go w danym miesiącu wymiaru czasu pracy. W przypadku gdy pracownik jest wynagradzany stałym miesięcznym wynagrodzeniem, w wymienionych sytuacjach jego wynagrodzenie należy obliczyć w odpowiedni sposób.

Absencja chorobowa

W razie nieobecności w pracy przez część miesiąca pracownika, który otrzymuje stałe miesięczne wynagrodzenie, zasady ustalania tego wynagrodzenia regulują przepisy rozporządzenia MPiPS w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy… (Dz. U. z 2017 r. poz. 927), zwanego rozporządzeniem wynagrodzeniowym. Rozporządzenie to określa sposób ustalania stałego miesięcznego wynagrodzenia zarówno w przypadku choroby pracownika, jak i innych nieobecności w pracy.

W razie choroby pracownika przez część miesiąca stosuje się § 11 rozporządzenia wynagrodzeniowego. Stanowi on, że w celu obliczenia wynagrodzenia, ustalonego w stawce miesięcznej w stałej wysokości, za przepracowaną część miesiąca, jeżeli pracownik za pozostałą część tego miesiąca otrzymał wynagrodzenie określone w art. 92 K.p. (Dz. U. z 2025 r. poz. 277), tj. wynagrodzenie chorobowe, należy:

– miesięczną stawkę wynagrodzenia podzielić przez 30,

– otrzymaną kwotę pomnożyć przez liczbę dni wskazanych w zaświadczeniu lekarskim o czasowej niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby,

– tak obliczoną kwotę wynagrodzenia odjąć od wynagrodzenia przysługującego za cały miesiąc (przykład 1).

Przepis ten stosuje się odpowiednio w przypadku nieobecności pracownika w pracy, w okresie której przysługuje mu zasiłek przewidziany w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa lub w przepisach o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Choroba a brak okresu wyczekiwania

Może się zdarzyć, że pracownik, podejmując zatrudnienie, nie posiada wymaganego okresu podlegania ubezpieczeniu chorobowemu, tzw. okresu wyczekiwania i w tym czasie zachoruje, co powoduje, że nie nabywa on wtedy prawa do świadczeń chorobowych. Przepisy z zakresu prawa pracy nie określają sposobu obliczania stałego miesięcznego wynagrodzenia w takim przypadku. Stanowisko w tej kwestii zajęło jednak Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w odpowiedzi z dnia 19 lipca 2017 r. na pytanie naszego Wydawnictwa, w którym uznało, że: „(…) w takim przypadku ma zastosowanie reguła określona w art. 80 Kodeksu pracy, w myśl której pracownikowi przysługuje wynagrodzenie za pracę wykonaną, a za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa tak stanowią. Tym samym pracownikowi, który przez część miesiąca nie świadczył pracy z powodu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą i za ten okres nie nabył prawa do wynagrodzenia/zasiłku chorobowego, przysługuje wynagrodzenie za pracę wykonywaną w pozostałe dni tego miesiąca.

(…) Obliczając natomiast wynagrodzenie pracownika, należy (…), kwotę miesięcznego wynagrodzenia pracownika określonego stawką miesięczną w stałej wysokości podzielić przez odpowiadającą wynagrodzeniu miesięcznemu liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu (tj. nominalny czas pracy) i ustalone w ten sposób wynagrodzenie za 1 godzinę pracy pomnożyć przez liczbę godzin przepracowanych przez pracownika. (…)”.

Inna nieobecność niż chorobowa

Nieobecność pracownika w pracy może wynikać z innych przyczyn niż choroba. Może on np. korzystać przez część miesiąca z urlopu bezpłatnego czy nie przyjść do pracy bez usprawiedliwienia (NN). W sytuacji gdy przysługuje mu stałe miesięczne wynagrodzenie i wystąpiła któraś z tych niepłatnych nieobecności, do obliczenia wynagrodzenia za dany miesiąc stosuje się § 12 rozporządzenia wynagrodzeniowego. Wskazuje on, że w celu obliczenia wynagrodzenia, ustalonego w stawce miesięcznej w stałej wysokości, za przepracowaną część miesiąca, jeżeli pracownik w tym miesiącu był nieobecny w pracy z innych przyczyn niż niezdolność do pracy spowodowana chorobą i za czas tej nieobecności nie zachowuje prawa do wynagrodzenia, należy:

– miesięczną stawkę wynagrodzenia podzielić przez liczbę godzin przypadających do przepracowania w danym miesiącu,

– otrzymaną kwotę pomnożyć przez liczbę godzin nieobecności pracownika w pracy z tych przyczyn,

– tak obliczoną kwotę wynagrodzenia odjąć od wynagrodzenia przysługującego za cały miesiąc (przykład 2).

Powołany przepis stosuje się także w przypadku obliczania wynagrodzenia, ustalonego w stawce miesięcznej w stałej wysokości, gdy okres pozostawania pracownika w stosunku pracy nie obejmuje pełnego miesiąca, czyli w razie podjęcia zatrudnienia lub rozwiązania umowy o pracę w trakcie miesiąca.

W wymienionej regulacji jest mowa o liczbie godzin przypadających do przepracowania w danym miesiącu. Wyjaśnienia, co należy rozumieć pod tym pojęciem, udzieliło MPiPS w odpowiedzi z dnia 24 października 2014 r., na pytanie naszego Wydawnictwa (patrz ramka).

Zbieg absencji

W przypadku gdy w jednym miesiącu wystąpiła np. absencja chorobowa i nieusprawiedliwiona nieobecność pracownika w pracy, należy dwukrotnie obniżyć wynagrodzenie pracownika ustalane w stałej miesięcznej wysokości. Stosuje się wówczas przepisy rozporządzenia wynagrodzeniowego. Wyodrębnia ono dwie metody wyliczania stałego miesięcznego wynagrodzenia za przepracowaną część miesiąca, które uwzględnia się w zależności od tego, czy za okres nieobecności w pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia czy też nie. I tak, za czas chorobowej niezdolności pracownika do pracy należy jego stałe miesięczne wynagrodzenie obniżyć zgodnie z § 11 wymienionego rozporządzenia, jeżeli za okres choroby zachował on prawo do wynagrodzenia chorobowego lub zasiłku, natomiast za czas nieobecności nieusprawiedliwionej wynagrodzenie pracownika należy obniżyć zgodnie z § 12 tego rozporządzenia (przykład 3).

Choroba przez 30 dni w 31-dniowym miesiącu

W sprawie ustalania wynagrodzenia za pracę w przypadku 30-dniowej choroby w miesiącu, który liczy 31 dni, zajmowano różne stanowiska. Kwestię tę rozstrzygnęły Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w piśmie z dnia 3 grudnia 2009 r. oraz Główny Inspektorat Pracy w piśmie GPP-87-4560-64/09/PE/RP. Zarówno resort pracy, jak i GIP stwierdzili, że pomimo obowiązującej w takiej sytuacji metody obliczania wynagrodzenia, która skutkuje tym, że należy potrącić całość wynagrodzenia, to w przypadku przepracowania 1 dnia pracownik, na podstawie art. 80 K.p., nabywa prawo do wynagrodzenia. Przy czym resort pracy uważa, że wynagrodzenie za ten dzień należy obliczyć według stawki godzinowej, którą uzyskuje się przez podzielenie stałego miesięcznego wynagrodzenia przez liczbę godzin przypadających do przepracowania w danym miesiącu, tzw. nominał (przykład 4).

Choroba przypadająca na dni wolne od pracy

W przypadku przepracowania przez pracownika wszystkich dni dla niego roboczych oraz choroby w dniach wolnych, pracownik ma prawo do pełnego wynagrodzenia za ten miesiąc, bowiem choroba w tym miesiącu przypadała jedynie na dni wolne od pracy. Tak też uznało MPiPS w piśmie z dnia 7 listopada 2013 r.: „(…) Jak wynika z tego przepisu (§ 11 rozporządzenia wynagrodzeniowego – przyp. red.) dotyczy on sytuacji, gdy pracownik przepracował tylko część miesiąca z powodu nieobecności w pracy spowodowanej zwolnieniem lekarskim. W opinii Departamentu zwrot »przepracowana część miesiąca« należy utożsamiać z sytuacją, w której pracownik przepracował tylko część obowiązującego go wymiaru czasu pracy w danym miesiącu z powodu korzystania ze zwolnienia lekarskiego (…)”.

Ewa Madejek-Nowakowska

Przykład 1

Pełnoetatowy pracownik otrzymuje tylko stałe miesięczne wynagrodzenie w wysokości 7.200 zł. Świadczy on pracę w podstawowej organizacji od poniedziałku do piątku po 8 godzin na dobę. W okresie od 4 do 15 sierpnia 2025 r. był niezdolny do pracy z powodu choroby. Za czas choroby przysługiwało mu prawo do wynagrodzenia chorobowego. Pozostałe dni w sierpniu br. w pełni przepracował.

Ustalenie wynagrodzenia za sierpień 2025 r.:
– 7.200 zł : 30 = 240 zł,
– 240 zł × 12 dni = 2.880 zł,
– 7.200 zł – 2.880 zł = 4.320 zł.

Ponadto za okres 12 dni zwolnienia chorobowego pracownikowi przysługiwało prawo do wynagrodzenia chorobowego.

Przykład 2

Pracownik zatrudniony na pełny etat korzystał w okresie od 1 do 14 sierpnia 2025 r. z urlopu bezpłatnego. Przysługuje mu tylko stałe miesięczne wynagrodzenie w wysokości 6.700 zł. Pracownik świadczy pracę w podstawowej organizacji czasu pracy od poniedziałku do piątku po 8 godzin. W sierpniu br. pracownik miał do przepracowania 160 godzin, ale ze względu na korzystanie z urlopu bezpłatnego nie przepracował w tym miesiącu 80 godzin. Wynagrodzenie pracownika za sierpień br. należało ustalić w następujący sposób:
– 6.700 zł : 160 godz. = 41,88 zł,
– 41,88 zł × 80 godz. nieprzepracowanych = 3.350,40 zł,
– 6.700 zł – 3.350,40 zł = 3.349,60 zł.

Przykład 3

Pracownik zatrudniony na pełny etat w podstawowej organizacji czasu pracy od poniedziałku do piątku po 8 godzin jest wynagradzany stałą stawką miesięczną w kwocie 5.600 zł. W dniach od 1 do 8 sierpnia 2025 r. przebywał na zwolnieniu chorobowym (8 dni), okres od 11 do 26 sierpnia 2025 r. przepracował, a od 27 do 29 sierpnia 2025 r. był nieobecny w pracy bez usprawiedliwienia. Za okres choroby pracownik miał prawo do zasiłku chorobowego.

Wyliczenie wynagrodzenia za pracę za sierpień 2025 r.:
1) kwota zmniejszenia za okres choroby:
– 5.600 zł : 30 = 186,67 zł,
– 186,67 zł × 8 dni (zwolnienia chorobowego) = 1.493,36 zł,
2) kwota zmniejszenia za okres nieobecności nieusprawiedliwionej:
– 5.600 zł : 160 godz. (nominalny wymiar czasu pracy w sierpniu 2025 r.) = 35 zł,
– 35 zł × (3 dni × 8 godz.) = 840 zł,
3) wynagrodzenie za sierpień 2025 r.:
– 5.600 zł – (1.493,36 zł + 840 zł) = 3.266,64 zł.

Za okres choroby pracownikowi przysługuje dodatkowo zasiłek chorobowy.

Przykład 4

Pracownik zatrudniony na pełny etat otrzymuje tylko stałe miesięczne wynagrodzenie w wysokości 7.200 zł. W dniu 1 sierpnia 2025 r. świadczył pracę przez 8 godzin, a od 2 do 31 sierpnia 2025 r. był niezdolny do pracy z powodu choroby. Za okres choroby miał prawo do świadczeń chorobowych. Zgodnie ze stanowiskiem resortu pracy z dnia 3 grudnia 2009 r. za 1 dzień przepracowany w sierpniu br. przysługiwało mu wynagrodzenie za pracę. Należało je ustalić następująco:
– 7.200 zł : 160 godz. = 45 zł,
– 45 zł × 8 godz. = 360 zł.

„(…) sformułowania »liczba godzin przypadających do przepracowania w danym miesiącu« użyte w § 12 rozporządzenia (wynagrodzeniowego – przyp. red.) oznaczają liczbę godzin, do przepracowania których pracownik zobowiązany jest zgodnie z wymiarem czasu pracy w tym miesiącu (a nie liczbę godzin do przepracowania w tym miesiącu zgodnie z rozkładem czasu pracy konkretnego pracownika). Oznacza to, że niezależnie od faktycznej długości okresu rozliczeniowego, w celu wyliczenia (…) wynagrodzenia za część miesiąca (jako – przyp. red.) »liczbę godzin przypadających do przepracowania w danym miesiącu« należy przyjąć miesięczny wymiar czasu pracy, obliczony w sposób przewidziany w art. 130 Kodeksu pracy (…)”.

Odpowiedź MPiPS z dnia 24 października 2014 r. na pytanie naszego Wydawnictwa

W kolejnym Przewodniku

Faktury ustrukturyzowane wystawiane w trybie offline, niedostępności i awarii systemu KSeF

Opodatkowanie pdof zatrzymanego zadatku

Otrzymany zadatek w momencie jego zachowania przez podatnika stanowi na gruncie pdof przychód z innych źródeł podlegający opodatkowaniu na zasadach ogólnych, zgodnie z art. 27 ustawy o pdof, czyli według skali podatkowej. Kwota tego zadatku powinna być przez podatnika wykazana w zeznaniu rocznym składanym za rok podatkowy, w którym ten zadatek zatrzymał i powinna zostać zsumowana z pozostałymi dochodami opodatkowanymi na tych samych zasadach, uzyskanymi przez niego w tym roku podatkowym. Zadatek ma bowiem wpływ na wysokość podstawy opodatkowania za ten rok podatkowy, a ewentualna zapłata należnego podatku z tytułu jego zatrzymania powinna nastąpić w terminie złożenia zeznania podatkowego za ten rok podatkowy.

O CO PYTAŁ PODATNIK?

W 2024 r. podatniczka wspólnie z małżonkiem zawarła umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości i otrzymała na poczet jej sprzedaży zadatek w wysokości 50.000 zł. Do finalizacji sprzedaży miało dojść z końcem sierpnia 2024 r., jednak transakcja nie doszła do skutku z winy kupującego, który nie uzyskał kredytu. Zgodnie z zapisami umowy zadatek został przez małżonków zatrzymany.

W opinii podatniczki zatrzymany zadatek nie stanowi dla niej realnego przysporzenia majątkowego, ponieważ został przeznaczony na spłatę bieżących zobowiązań – w tym kredytu hipotecznego. Mając jednak wątpliwości co do tej kwestii, podatniczka wystąpiła do Dyrektora KIS z pytaniem, czy zatrzymany przez nią zadatek podlega opodatkowaniu pdof.

ZDANIEM DYREKTORA KIS:

Dyrektor KIS w wydanej interpretacji przypomniał w pierwszej kolejności, że podstawową zasadą obowiązującą w ustawie o pdof jest zasada powszechności opodatkowania, która została wyrażona w art. 9 ust. 1 tej ustawy. Z przepisu tego wynika, że opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, art. 52, art. 52a i art. 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku. Opodatkowaniu pdof podlegają zatem wszelkie dochody osiągane przez podatnika, z wyjątkiem tych dochodów, które zostały enumeratywnie wymienione przez ustawodawcę jako zwolnione z podatku bądź od których zaniechano poboru podatku.

Następnie Dyrektor KIS wskazał, że zadatek jest instytucją prawa cywilnego. Zapłacenie zadatku ma służyć zabezpieczeniu wykonania świadczenia umownego. Może również stanowić rodzaj świadczenia odszkodowawczego na wypadek niewykonania zobowiązania. Z art. 394 § 1 Kodeksu cywilnego wynika, że w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron, druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego odstąpić od umowy i otrzymany zadatek zachować.

W związku z tym, że w analizowanej sprawie nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży z winy leżącej po stronie kupującego i podatniczka zachowała otrzymany zadatek, to jego kwota bez wątpienia stanowi przysporzenie majątkowe skutkujące powstaniem przychodu na gruncie pdof. Przychód ten jako mieszczący się w dyspozycji art. 20 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 9 ustawy o pdof podlega opodatkowaniu jako przychód z innych źródeł. Z przepisu tego wynika bowiem, że katalog przychodów z innych źródeł jest katalogiem otwartym, o czym przesądza użycie przez ustawodawcę sformułowania „w szczególności". Wyliczenie zawarte w art. 20 ust. 1 ustawy o pdof jest zatem jedynie wyliczeniem przykładowym, stąd zatrzymany zadatek mieści się w jego zakresie. Bez znaczenia dla powstania po stronie podatniczki przychodu z tytułu otrzymanego zadatku jest fakt, że zatrzymany zadatek został przeznaczony na spłatę innych jej zobowiązań.

(interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 27 maja 2025 r., nr 0115-KDIT3.4011.383.2025.1.JS)

Komentarz redakcji

Kategoria przychodów z innych źródeł jest kategorią pojemną i różnorodną. Obejmuje bowiem w szczególności m.in. kwoty wypłacone po śmierci członka ofe wskazanej przez niego osobie lub członkowi jego najbliższej rodziny, w rozumieniu przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, kwoty uzyskane z tytułu zwrotu z IKZE oraz wypłaty z IKZE, w tym także dokonane na rzecz osoby uprawnionej na wypadek śmierci oszczędzającego, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego, alimenty, stypendia, dotacje (subwencje) inne niż wymienione w art. 14 ustawy o pdof, dopłaty, nagrody i inne nieodpłatne świadczenia nienależące do przychodów określonych w art. 12–14 i art. 17 tej ustawy.

Powstanie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości

Sieć wybudowana i przekazana podmiotowi w użytkowanie na podstawie protokołu odbioru końcowego podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od dnia 1 stycznia roku kolejnego, jako budowla, której budowa została zakończona w danym roku kalendarzowym. Natomiast data zawarcia umowy nieodpłatnego użytkowania przedmiotowej sieci pozostaje bez znaczenia dla określenia momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości.

O CO PYTAŁ PODATNIK?

Wnioskodawca zamierza zawrzeć umowę, na podstawie której spółce zostanie przekazana w użytkowanie sieć. Została ona wybudowana w ramach projektu inwestycyjnego. Umowa przekazania zostanie zawarta w 2025 r. Zgodnie z zapisami projektu umowy przejęcie przedmiotu umowy w użytkowanie nastąpiło jeszcze w 2024 r. na podstawie podpisanego protokołu odbioru końcowego. Przedmiot umowy, jak wskazał wnioskodawca, sklasyfikowany jest jako środek trwały, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) do grupy KŚT 211 Rurociągi Sieci Rozdzielczej oraz Linie Telekomunikacyjne i Elektroenergetyczne, Rozdzielcze jako budowla.

Wnioskodawca powziął wątpliwości co do kwestii momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości za przedmiotową budowlę. Zwrócił się z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w celu określenia momentu powstania obowiązku podatkowego data zawarcia umowy nieodpłatnego użytkowania ma znaczenie.

Zdaniem wnioskodawcy, jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli, to obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowla została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie.

ZDANIEM PREZYDENTA MIASTA:

Prezydent Miasta Suwałki uznał stanowisko zaprezentowane przez wnioskodawcę za prawidłowe oraz zgodził się z argumentacją przez niego zaprezentowaną.

Zasady opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości regulowane są przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W myśl art. 6 ust. 1 tej ustawy obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy, jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem. Zatem, od dnia 1 stycznia 2025 r. podatek od nieruchomości trzeba było opłacać w odniesieniu do budynków i budowli, których m.in. budowa została zakończona w 2024 r. Znajduje to zastosowanie do przedmiotowej sieci. Kwestia nieodpłatnego jej przekazania pozostaje w tym przypadku bez znaczenia.

(interpretacja indywidualna Prezydenta Miasta Suwałki z dnia 15 maja 2025 r., nr PO.310.1.2025)

Odliczenie VAT z faktury VAT RR

Podatnik ma prawo do zwiększenia kwoty podatku naliczonego o zryczałtowany zwrot podatku wykazanego na fakturze VAT RR w sytuacji wpisania w tytule przelewu jedynie numeru faktury VAT RR, bez podania daty tej faktury.

O CO PYTAŁ PODATNIK?

Podatnik VAT (spółka z o.o.) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m.in. produkcji gotowej paszy dla zwierząt gospodarskich, sprzedaży hurtowej zboża, wytwarzania produktów przemiału zbóż. W ramach prowadzonej działalności spółka nabywa m.in. od rolników ryczałtowych produkty rolne. Spółka wystawia za rolników ryczałtowych w dwóch egzemplarzach faktury dokumentujące nabycie tych produktów. Oryginały faktur VAT RR są przekazywane dostawcom. Zapłata za nabyte produkty rolne następuje na wskazany przez rolnika ryczałtowego numer rachunku bankowego, w kwocie brutto zawierającej zryczałtowany zwrot podatku wynikający z faktury VAT RR. Spółka użytkuje program księgowy, który jednocześnie pozwala jej wystawiać faktury (w tym faktury VAT RR), księgować faktury oraz zlecać przelewy bankowe dotyczące faktur. Użytkowany obecnie program księgowy nie pozwala na automatyczne dodawanie informacji o dacie wystawienia faktury VAT RR do przelewu bankowego, a informację taką trzeba modyfikować poza programem, logując się na stronie banku. Ze względu na trudności z dostosowaniem programu księgowego, którym operuje spółka, tak, aby było możliwe podanie na dokumentach potwierdzających dokonanie zapłaty za produkty rolne numeru faktury VAT RR oraz daty wystawienia faktury, której dotyczy płatność, spółka planuje zrezygnować z podawania informacji o dacie wystawienia faktury (jako informacji sprawiającej największe trudności w dostosowaniu systemu księgowego do zleceń przelewów). Powiązanie płatności faktury VAT RR będzie możliwe na podstawie pozostałych informacji widniejących w obu dokumentach takich jak dane sprzedawcy i kwota należności.

Od organu podatkowego spółka oczekiwała odpowiedzi na pytanie, czy w przypadku podania w tytule przelewu jedynie numeru faktury VAT RR bez podania daty tej faktury będzie miała prawo do zwiększenia kwoty podatku naliczonego o zryczałtowany zwrot podatku wykazanego w fakturze VAT RR.

ZDANIEM DYREKTORA KIS:

Dyrektor KIS przypomniał, że w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. W myśl art. 86 ust. 2 pkt 3 ustawy o VAT, kwotę podatku naliczonego stanowi zryczałtowany zwrot podatku, o którym mowa w art. 116 ust. 6.

Zryczałtowany zwrot podatku zwiększa u nabywcy produktów rolnych kwotę podatku naliczonego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym dokonano zapłaty, pod warunkiem że:

1) nabycie produktów rolnych jest związane z dostawą opodatkowaną,

2) zapłata należności za produkty rolne, obejmująca również kwotę zryczałtowanego zwrotu podatku, nastąpiła na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego lub na jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem,

3) w dokumencie stwierdzającym dokonanie zapłaty należności za produkty rolne zostaną podane numer i data wystawienia faktury potwierdzającej nabycie produktów rolnych albo na fakturze potwierdzającej zakup produktów rolnych podano dane identyfikacyjne dokumentu stwierdzającego dokonanie zapłaty.

Organ zwrócił uwagę, że celem regulacji zawartej w powyższym przepisie jest powiązanie zapłaty dokonywanej przez podatnika VAT na rachunek rolnika ryczałtowego z konkretną transakcją zakupu produktów rolnych. Dla osiągnięcia tego celu wprowadzono wymóg, by w dokumencie stwierdzającym dokonanie zapłaty zostały podane numer i data wystawienia faktury potwierdzającej zakup produktów rolnych.

Skoro w tytule przelewu wpisywany jest numer faktury VAT RR, to, zdaniem Dyrektora KIS, można przyporządkować każdy dokonany przelew na rzecz rolnika ryczałtowego do konkretnej transakcji zakupu. Zatem brak spełnienia wymogu wskazania daty faktury VAT RR w przelewie nie pozbawia spółki prawa do odliczenia zryczałtowanego zwrotu podatku.

(interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 17 czerwca 2025 r., nr 0114-KDIP1-3.4012.285.2025.1.MPA)

Komentarz redakcji

Dyrektor KIS – zarówno w omawianej, jak i w innych interpretacjach indywidualnych – prezentuje pogląd, że brak daty faktury VAT RR w tytule przelewu nie stanowi przeszkody w odliczeniu zryczałtowanego zwrotu podatku. Według organu to numer faktury jest daną charakterystyczną, która wskazuje jasno dokument, na podstawie którego została uregulowana płatność.

Odwołanie z zarządu spółki z o.o.

Członek zarządu spółki z o.o., co do zasady, może zostać odwołany z pełnionej funkcji w każdym czasie. Wymaga to podjęcia uchwały lub złożenia oświadczenia przez uprawniony podmiot lub organ. Odwołanie może nastąpić niezależnie od długości kadencji zarządu określonej w umowie spółki.

Postanowienia umowy

Kwestie powoływania i odwoływania członków zarządu mogą być uregulowane w umowie spółki z o.o. Wspólnicy w umowie spółki mogą m.in. ustalić podmiot uprawniony do decydowania o obsadzie zarządu. Może to być w szczególności zgromadzenie wspólników albo rada nadzorcza. Nie jest wykluczone przyznanie poszczególnym wspólnikom przywileju polegającego na powoływaniu i odwoływaniu jednej z osób w zarządzie.

W umowie można również uregulować tryb podejmowania uchwał, np. zastrzec kwalifikowaną większość głosów wymaganą dla powołania czy odwołania członka zarządu albo przewidywać wymóg co do kworum (zob. art. 241 K.s.h.).

Z regulacji umownych mogą też wynikać ograniczenia dotyczące odwoływania członków zarządu np. poprzez zastrzeżenie klauzuli ważnych powodów albo określenie katalogu przyczyn mogących uzasadniać odwołanie.

Regulacje K.s.h.

Postanowienia umowy dotyczące kwestii powoływania i odwoływania członków zarządu, co do zasady, wyłączają regulacje Kodeksu spółek handlowych. Wynika to z art. 201 § 4 K.s.h. (Dz. U. z 2024 r. poz. 18), który przewiduje, że członek zarządu jest powoływany i odwoływany uchwałą wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Istotne znaczenie ma także art. 203 § 1 i § 2 K.s.h. przewidujący, że członek zarządu może być w każdym czasie odwołany uchwałą wspólników. Umowa spółki może zawierać inne postanowienia, w szczególności ograniczać prawo odwołania członka zarządu do ważnych powodów. Dlatego, nawet jeśli umowa spółki przewiduje, że członków zarządu powołuje i odwołuje rada nadzorcza, zgromadzenie wspólników nie może zostać w ten sposób pozbawione kompetencji do podjęcia uchwały o odwołaniu (ale już nie o powołaniu).

Regulacje kodeksowe są w niektórych przypadkach wyłączane przez przepisy szczególne. Dotyczy to m.in. spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego i spółek zależnych od tych spółek. W ich przypadku członków zarządu zawsze powołuje i odwołuje rada nadzorcza (art. 10a ust. 6 i art. 10b ustawy o gospodarce komunalnej – Dz. U. z 2021 r. poz. 679 ze zm.).

Tryb podjęcia uchwały

Jeśli umowa spółki nie modyfikuje kodeksowych zasad podejmowania uchwał, to do podjęcia uchwały w sprawie odwołania członka zarządu wystarczy bezwzględna większość głosów niezależnie od liczby reprezentowanych na zgromadzeniu udziałów (art. 241 i art. 245 K.s.h.). Gdy odwoływany jest jednocześnie udziałowcem spółki, to nie będzie wyłączony od głosowania w tej sprawie na podstawie art. 244 K.s.h. Dotyczy to również tych przypadków, gdy przyczyną odwołania są wspomniane w tym przepisie pociągnięcie do odpowiedzialności albo spór z członkiem zarządu. W wielu sytuacjach członek zarządu, wykonując swoje uprawnienia udziałowe, może więc blokować swoje odwołanie.

W przypadku gdy odwołanie leży w kompetencjach zgromadzenia wspólników, uchwała powinna zostać podjęta w głosowaniu tajnym.

Z kolei, jeśli uchwałę w sprawie odwołania ma podejmować rada nadzorcza, należy stosować się do wynikającego z umowy spółki trybu działania organu. Gdy umowa spółki tych kwestii nie reguluje, zastosowanie będą miały art. 221^1 i art. 222 K.s.h. Samo głosowanie w sprawie odwołania powinno odbywać się jawnie. Art. 222 § 4^1 K.s.h. przewiduje, że głosowania rady nadzorczej są jawne, chyba że umowa spółki lub regulamin rady nadzorczej stanowią inaczej.

Treść uchwały

Dla samego skutku ustania mandatu wystarczy, aby uchwała stanowiła, że odwołuje się członka zarządu.

W przypadkach przewidzianych umową spółki konieczne może być wskazanie przyczyny odwołania. W takich sytuacjach uchwała powinna być zredagowana szerzej, w szczególności posiadać uzasadnienie. Prawdziwość i zasadność podanej przyczyny może być badana w razie zaskarżenia uchwały.

W treści uchwały o odwołaniu można zastrzec przyszły termin ustania mandatu członka zarządu, np. poprzez wskazanie, że mandat ustaje z upływem ostatniego dnia miesiąca, w którym złożono oświadczenie o odwołaniu. Takie rozwiązanie może pozwolić np. przeprowadzić konkurs na następcę odwoływanego.

Złożenie oświadczenia

Przyjmuje się, że dla skuteczności odwołania z zarządu niezbędne jest, by uchwała czy oświadczenie o odwołaniu dotarło do zainteresowanego. Art. 61 § 1 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) wskazuje bowiem, że oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy dotarło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Dlatego należy zadbać, aby uchwała czy oświadczenie o odwołaniu zostało doręczone odwoływanemu, co ten powinien potwierdzić podpisem albo w inny sposób. Taki wymóg nie będzie konieczny, jeśli z okoliczności wynika, że oświadczenie dotarło do adresata, np. gdy on sam brał udział w zgromadzeniu wspólników, które podejmowało uchwałę o odwołaniu.

Zgłoszenie do KRS

Zmiana w zarządzie powinna zostać zgłoszona w terminie 7 dni do rejestru przedsiębiorców za pośrednictwem Portalu Rejestrów Sądowych. Do wniosku należy dołączyć uchwałę czy oświadczenie o odwołaniu. Jeśli odwołaniu towarzyszyło podjęcie uchwały o powołaniu następcy, obie zmiany mogą być zgłoszone jednocześnie.

W spółkach S24 (zawiązanych w trybie S24, których umowa nie została zmieniona w inny sposób niż przy wykorzystaniu wzorca) odwołanie członka zarządu można przeprowadzić poprzez system S24. W tym celu należy skorzystać z wzorca uchwały o zmianie składu zarządu spółki z o.o., a także przygotować i wysłać wniosek do KRS o zmianę wpisu.

Opłata za zgłoszenie zmiany za pośrednictwem PRS wynosi 350 zł, a za pośrednictwem S24 300 zł.

Wykreślenie danych z KRS ma charakter deklaratoryjny i nie jest warunkiem skuteczności odwołania z zarządu.

Paweł Cierkoński

Moment zajęcia udziałów przez komornika

Po złożeniu do Krajowego Rejestru Sądowego wniosku o wpis sprzedaży udziałów w spółce z o.o. okazało się, że kilka dni przed zawarciem umowy komornik złożył do akt KRS informację o zajęciu udziałów w postępowaniu egzekucyjnym. Czy zajęcie jest skuteczne wobec kupującego?

Zajęcie to pierwsza czynność, jaką komornik wykonuje w ramach egzekucji sądowej skierowanej do innych praw, w tym do udziałów w spółce z o.o. Przy zajęciu komornik zawiadamia wspólnika zajętych udziałów, że nie wolno mu nimi rozporządzać, obciążać ich ani realizować zajętego prawa, jak również nie wolno mu pobierać żadnego świadczenia przysługującego z zajętego prawa (art. 910 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego – Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 ze zm.). O zajęciu udziałów informowana jest również spółka i sąd rejestrowy, co wynika z art. 911^3 § 1 K.p.c. Ten ostatni obowiązek komornik realizuje, składając wniosek o przyjęcie do akt rejestrowych dokumentu w postaci postanowienia o zajęciu udziałów. Sąd następnie wydaje postanowienie o przyjęciu dokumentu do akt, które jest doręczane m.in. spółce.

Jednym z najważniejszych skutków zajęcia udziałów jest to, że sprzedaż (a szerzej – rozporządzenie) udziałami jest nieważne wobec wierzyciela, co wynika z art. 909 w zw. z art. 902 w zw. z art. 885 K.p.c. Prawo przechodzi więc na nabywcę, ale dla wierzyciela prowadzącego egzekucję skutek ten nie następuje. Dlatego, pomimo zbycia udziałów, egzekucja z nich może się nadal toczyć. Na rachunek komornika będą więc przelewane świadczenia przypadające z udziałów, a same udziały będą mogły być sprzedane celem zaspokojenia długów osoby, która zbyła udziały (patrz ramka).

Kwestię momentu zajęcia udziałów reguluje art. 910 § 2 K.p.c. Z przepisu tego wynika, że prawo jest zajęte z chwilą doręczenia zawiadomienia osobie, która z mocy zajętego prawa jest obciążona obowiązkiem wobec dłużnika. Jednakże, jeżeli zawiadomienie o zajęciu zostało doręczone dłużnikowi wcześniej, skutki zajęcia powstają wobec dłużnika z chwilą doręczenia mu zawiadomienia o zajęciu. Krótko mówiąc, zajęcie następuje z chwilą doręczenia zawiadomienia spółce, ale skutki zajęcia wobec samego dłużnika (tu: wspólnika) mogą wystąpić wcześniej, gdy ten wcześniej odebrał swoje zawiadomienie.

Ostatecznie to moment (wcześniejszy) odbioru zawiadomienia przez spółkę lub wspólnika będzie decydować o chwili zajęcia udziałów. Jeśli sprzedaż udziałów nastąpiła po tym momencie, to zajęcie będzie również skuteczne wobec kupującego. Decydować będą data zawarcia umowy sprzedaży (wynikająca z S24 albo z poświadczenia podpisów przez notariusza) i data odbioru przesyłek wysyłanych przez komornika.

Kwestia momentu złożenia przez komornika wniosku o przyjęcie do akt rejestrowych odpisu zajęcia udziałów nie ma znaczenia dla ustalenia chwili powstania skutków zajęcia. Choć po rozpoznaniu wniosku komornika o przyjęcie do akt postanowienia o zajęciu udziałów m.in. ten dokument jest ujawniany w powszechnie dostępnym w internecie repozytorium akt rejestrowych, to z tym faktem nie wiążą się żadne domniemania prawne. Takie domniemania są przewidziane w art. 15–17 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869) dla danych ujawnianych w samym KRS, ale nie dotyczą treści dokumentów przyjmowanych do akt rejestrowych na podstawie art. 9 ust. 2 tej ustawy.

Opisana sytuacja pokazuje, że osoba zainteresowana nabyciem udziałów powinna bezpośrednio przed transakcją zasięgać informacji dotyczących udziałów i spółki nie tylko od zbywcy, ale też od spółki. Zbadanie dokumentów w repozytorium KRS to również jedno z ważnych źródeł pozyskania informacji o spółce i o samych udziałach.

P.C.

Zaspokojenie wierzyciela z zajętego udziału dłużnika w spółce z o.o. następuje bowiem, co do zasady, z dochodu, jeżeli zajęty udział przynosi dochód, albo z realizacji lub sprzedaży udziału (art. 911^6 § 1 K.p.c.).
Z wyroku SO we Wrocławiu z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt X GC 456/15

Czy spółce grozi kara pieniężna za spóźnione założenie adresu do e-Doręczeń?

Prowadzimy działalność w ramach spółki jawnej. Czy powinniśmy już mieć adres do e-Doręczeń na spółkę? Jeśli tak, to czy spółce grozi kara pieniężna za brak takiego adresu?

Od 1 stycznia 2025 r. obowiązek korzystania z e-Doręczeń został nałożony na większość podmiotów publicznych oraz określone podmioty niepubliczne, tj. na określonych przedsiębiorców z KRS i CEIDG oraz przedstawicieli określonych zawodów zaufania publicznego. Od 1 stycznia 2025 r. obowiązkami związanymi z e-Doręczeniami zostali objęci m.in. nowo rejestrujący się przedsiębiorcy w KRS. Natomiast podmioty niepubliczne wpisane do rejestru przedsiębiorców KRS przed dniem 1 stycznia 2025 r. obowiązane były do uzyskania aktywnego adresu do e-Doręczeń w terminie 3 miesięcy od tego dnia, czyli najpóźniej 1 kwietnia 2025 r. Podmioty z rejestru przedsiębiorców KRS w świetle przepisów są, co do zasady, podmiotami niepublicznymi. Jest jednak wyjątek od tej reguły. Dotyczy on w szczególności spółek z większościowym udziałem Skarbu Państwa czy jednostek samorządu terytorialnego spełniających kryteria z art. 2 pkt 6 ustawy o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 ze zm.), które są zaliczane do podmiotów publicznych.

Obecnie każda spółka jawna powinna już mieć swój aktywny adres do e-Doręczeń, a zatem wpisany do publicznej bazy tych adresów. Co ważne, wpis adresu do e-Doręczeń (ADE) do bazy adresów elektronicznych (BAE) jest równoznaczny z żądaniem doręczania korespondencji przez podmioty publiczne na ten adres.

O tym, jak złożyć wniosek o adres do e-Doręczeń powiązany z publiczną (bezpłatną) usługą e-Doręczeń pisaliśmy w GP nr 19 z 2025 r., na str. 17, a o skutkach posiadania aktywnego adresu do e-Doręczeń w GP nr 46 z 2025 r., na str. 15.

Ustawa o doręczeniach elektronicznych w obecnym brzmieniu nie przewiduje kar (m.in. finansowych) za brak posiadania ADE przez przedsiębiorcę z KRS czy za jego uzyskanie w późniejszym terminie niż wynika to z ustawy. Nie ma też regulacji, które wiązałyby się z automatycznym przydzieleniem ADE dla przedsiębiorcy. W przyszłości naruszenie tej powinności może jednak utrudnić przedsiębiorcy jego komunikację z podmiotami publicznymi. Ustawodawca przesądził bowiem, że jest to podstawowa (choć nie jedyna) forma komunikacji stosowana przez podmioty publiczne (zob. m.in. art. 39 § 1 K.p.a. – Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm. i art. 144 § 1a Ordynacji podatkowej – Dz. U. z 2025 r. poz. 111 oraz art. 158 ustawy o doręczeniach elektronicznych). Docelowo usługa e-Doręczeń zastąpi tradycyjną, papierową korespondencję urzędową, a także korespondencję przez platformę ePUAP.

Ewelina Mentel-Wyrzychowska

NIERUCHOMOŚCI

Portal DOM rządowym źródłem danych o cenach mieszkań

Prace nad uruchomieniem Portalu DOM trwają od 2024 r. Nowelizacja ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym została przyjęta przez Radę Ministrów. Portal DOM ma powstać w celu zwiększenia przejrzystości rynku nieruchomości, a docelowo wzmocnić ochronę nabywców mieszkań.

Brak wiarygodnego źródła o cenach

Jak można przeczytać w uzasadnieniu do nowelizacji ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym (druk nr UD110 z wykazu RCL): „Osoby zainteresowane zakupem nieruchomości mieszkaniowych w Polsce nie mają dostępu do wiarygodnych i aktualnych danych o cenach transakcyjnych mieszkań. Ceny publikowane m.in. przez komercyjne portale ogłoszeniowe są najczęściej cenami ofertowymi, które mogą znacząco odbiegać od wartości rynkowych i mogą być też podatne na manipulacje. Aby ułatwić decyzje zakupowe, w oparciu o wiarygodne dane dotyczące cen transakcyjnych, niezbędne jest zbudowanie portalu o zasięgu ogólnokrajowym, aktualizowanego na bieżąco i z uwzględnieniem przeprowadzanych transakcji zarówno z rynku pierwotnego, jak i wtórnego. Dane transakcyjne podawane przez Narodowy Bank Polski są publikowane tylko dla największych miast. Dane z innych źródeł są natomiast publikowane z dużym opóźnieniem (dane GUS) lub nie są dostępne powszechnie i bezpłatnie". Problem braku dostępu do aktualnych, pełnych i wiarygodnych danych statystycznych dotyczy również organów administracji rządowej, w tym ministra właściwego w sprawach prowadzenia polityki mieszkaniowej państwa.

W ramach Portalu DOM mają być udostępniane obywatelom aktualne i wiarygodne statystyki przeciętnych cen transakcyjnych na rynku pierwotnym i wtórnym w przekrojach umożliwiających zaprezentowanie średniej ceny lub mediany zależnie od atrybutów nieruchomości, w szczególności rodzaju nieruchomości (lokal mieszkalny lub dom jednorodzinny) i lokalizacji inwestycji. Wiarygodna informacja o średnich cenach transakcyjnych w poszczególnych lokalizacjach może być również ułatwieniem dla podmiotów gospodarczych podejmujących np. decyzje inwestycyjne na rynku mieszkaniowym oraz dla instytucji publicznych odpowiedzialnych za wsparcie mieszkalnictwa.

Co będzie zawierał DOM?

W Portalu DOM będą gromadzone dane:

– z rynku pierwotnego dotyczące umów w zakresie mieszkań i domów jednorodzinnych objętych obowiązkiem prowadzenia mieszkaniowego rachunku powierniczego, pozyskiwane od podmiotów profesjonalnych obowiązanych do zgłaszania danych do Ewidencji Deweloperskiego Funduszu Gwarancyjnego,

– z rynku pierwotnego dotyczące umów sprzedaży nieruchomości mieszkaniowych nieobjętych obowiązkiem prowadzenia mieszkaniowego rachunku powierniczego, pozyskiwane od podmiotów profesjonalnych (głównie deweloperów) nieobjętych obowiązkiem zgłaszania danych do Ewidencji,

– z rynku pierwotnego i wtórnego przekazywane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w oparciu o informacje wynikające z aktów notarialnych zgłaszanych przez notariuszy.

Portal będzie miał zasięg ogólnokrajowy i będzie aktualizowany na bieżąco. Prowadzenie Portalu DOM powierzono Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (UFG), który prowadzi już Ewidencję Deweloperskiego Funduszu Gwarancyjnego. W Ewidencji są gromadzone dane i informacje, które częściowo będą mogły zasilić również portal DOM. Dane pozyskiwane z Ewidencji będą uzupełniane o dane dostarczane przez deweloperów (i inne podmioty profesjonalne), którzy dotychczas nie rejestrowali transakcji w Ewidencji. Dodatkowe dane z rynku pierwotnego oraz z rynku wtórnego będą dostarczane przez KAS, która gromadzi dane o transakcjach dotyczących nabywania nieruchomości dla celów podatkowych oraz w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

W ramach dostępu powszechnego w portalu DOM nie będą upubliczniane jednostkowe dane dotyczące poszczególnych nabywców ani dokonanych przez nich transakcji oraz nieruchomości objętych umowami, w tym nie będą upubliczniane jednostkowe dane osobowe. Portal DOM umożliwi powszechny dostęp do informacji statystycznych o cenach transakcyjnych lokali mieszkalnych i domów jednorodzinnych na rynku pierwotnym i wtórnym (średnich lub medianach), generowanych w oparciu o parametry wybrane przez użytkownika. Chodzi o parametry, takie jak: lokalizacja, okres, typ rynku, rodzaj nieruchomości, liczba pokoi, powierzchnia użytkowa, umiejscowienie na danej kondygnacji itp. Wynik zapytania użytkownika będzie generowany na podstawie co najmniej 6 transakcji.

Ze względu na czas niezbędny do stworzenia Portalu (zaprojektowanie systemu informatycznego, wybór wykonawcy przez UFG, testy rozwiązań itp.) Portal DOM rozpocznie funkcjonowanie z upływem 20 miesięcy od ogłoszenia ustawy.

Marta Stefanowicz-Wasilewska

Bezpieczeństwo danych:

➢ **według projektodawcy**

„Dane jednostkowe gromadzone w Portalu DOM będą objęte ochroną danych osobowych, dlatego nie będą udostępniane. Dane osobowe nabywcy (w tym PESEL), numer księgi wieczystej oraz dane identyfikujące akt, będą całkowicie usuwane z systemu z upływem 6 lat od ich przekazania. Nie będą usuwane jedynie możliwe do wygenerowania na podstawie numeru PESEL dane dotyczące roku urodzenia oraz płci nabywcy".

➢ **stanowisko PUODO opublikowane w uwagach do projektu nowelizacji**

„Analizy przeprowadzone w UODO nie wykazały niezbędności gromadzenia i przetwarzania numeru PESEL nabywców nieruchomości dla osiągnięcia celów projektowanej ustawy, tj. upublicznienia informacji statystycznych w Portalu DOM (informacji o liczbie oraz średnich cenach transakcyjnych lokali mieszkalnych albo domów jednorodzinnych) oraz opracowania i udostępnienia informacji statystycznych służących prowadzeniu polityki sprzyjającej zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli określonym podmiotom publicznym".

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Podatek od nieruchomości za linię galwaniczną

Podatnik posiada linię galwaniczną, która znajduje się wewnątrz budynku. Na linię składają się m.in. wanny galwaniczne, konstrukcja stalowa, system sterowania, przepompownie, wentylator. W jaki sposób opodatkować te obiekty podatkiem od nieruchomości?

Linia galwaniczna to zespół urządzeń służących do przeprowadzania procesu galwanizacji, czyli nakładania powłok metalowych na powierzchnię innych przedmiotów w procesie elektrolizy.

Obecnie budynek to obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach. Wyłączeniu z tej definicji podlega obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność (np. silosy). W definicji tej wyraźnie zastrzeżono, że znajdujące się w budynku instalacje, takie jak np.: instalacje elektroenergetyczne, wodociągowe, kanalizacyjne, cieplne znajdujące się wewnątrz budynku, należy traktować jako instalacje zapewniające możliwość użytkowania budynku zgodnie z przeznaczeniem, a takie nie stanowią odrębnego od budynku przedmiotu opodatkowania.

Obiekty, które nie należą do powyższych kategorii, znajdujące się w budynkach muszą być kwalifikowane odrębnie. Opodatkowaniu jak budowle, podlegają: urządzenie budowlane, które należy rozumieć jako przyłącze, oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem niebędącym budynkiem (wymienionym w załączniku nr 4 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – Dz. U. z 2025 r. poz. 707), niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Inne urządzenia techniczne niż wymienione w lit. a)–c) – patrz ramka, mogą być opodatkowane wyłącznie od ich części budowlanych.

Przede wszystkim trzeba więc będzie ustalić, które elementy linii galwanicznej mogą być uznane za budowle podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Jeżeli powstały w wyniku robót budowlanych, mogą być opodatkowane podatkiem od nieruchomości jako budowla. Kluczowe będzie też ustalenie, czy dane urządzenie techniczne jest urządzeniem budowlanym czy też innym technicznym i w rezultacie – czy może być opodatkowane korzystniej, jedynie od części budowlanych.

M.S-W.

Budowla to:

a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, magazyn energii, biogazownia, biogazownia rolnicza, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a), niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a)–c) – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
e) fundamenty pod maszyny oraz urządzenia techniczne jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

PKD

PKD dla usług autodetailingu

Osiemnastolatek uczący się w technikum planuje zająć się autodetailingiem (czyszczenie tapicerek, woskowanie, pełne czyszczenie zewnętrzne i wewnętrzne samochodów). Przedmiotem jego działalności ma być jedynie świadczenie usług, nie będzie prowadził żadnej sprzedaży. Jakie kody PKD powinien wybrać? Czy będzie potrzebować dodatkowych zezwoleń?

Obecnie, tj. od 1 stycznia br., obowiązuje nowa Polska Klasyfikacja Działalności (PKD 2025). Równocześnie ze stosowaniem klasyfikacji PKD 2025 w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej można dalej stosować klasyfikację PKD 2007, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2026 r. Nowi przedsiębiorcy podlegający wpisowi do CEIDG od razu korzystają z nowej klasyfikacji PKD 2025. Przedsiębiorca może wybrać dowolną liczbę kodów zgłaszanych w CEIDG. Przy czym zmiany kodów PKD można dokonać online bez wychodzenia z domu, a zgłoszenie zmiany jest bezpłatne.

Właściwymi kodami PKD 2025 dla prowadzonej działalności, o której mowa w pytaniu, mogą być:

– 95.31.C – Działalność usługowa detailingu pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli w tym: aplikacja folii ochronnych oraz winylowych, aplikacja powłok chroniących lakier, renowacja lakieru, czyszczenie, renowacja oraz zabezpieczanie wnętrza, mycie pojazdów,

– 5.31.B – Naprawa blacharsko-lakiernicza oraz konserwacja pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli – naprawa blacharsko-lakiernicza oraz konserwacja pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli; podklasa ta zawiera również mycie, polerowanie i tym podobne.

W przypadku autodetailingu, zwłaszcza związanego z myciem i czyszczeniem pojazdów, mogą być wymagane pozwolenia wodnoprawne na zrzut ścieków oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów, trzeba będzie również wpisać się do bazy BDO (wytwórców odpadów) oraz zabezpieczyć wywóz nieczystości, w szczególności tych płynnych. Decyzje te będą niezbędne, bowiem autodetailing wiąże się nierozerwalnie z koniecznością regularnego zrzucania ścieków. Taka działalność jest traktowana tak samo jak myjnia samochodowa. Musi posiadać odprowadzenie wody do kanalizacji miejskiej. Bez tego niemożliwe stanie się bezpieczne dla środowiska usuwanie brudnej wody, która często zawiera substancje ropopochodne.

Dla Prenumeratorów GOFIN

Wyszukiwarka aktualnych kodów PKD dostępna w serwisie *www.klasyfikacje.gofin.pl*

M.S-W.

FUNDUSZE EUROPEJSKIE DLA POLSKI WSCHODNIEJ

Start-up z dotacją na rozwój działalności biznesowej

Dofinansowanie na rozwinięcie działalności biznesowej start-upu w makroregionie Polski Wschodniej gotowego do wejścia na rynek z produktem wynosi do 600 tys. zł. Warunkiem dostępu do wsparcia jest zakończenie programu inkubacji nowego pomysłu biznesowego w Platformie startowej FEPW.

Raport z inkubacji

Dla początkujących przedsiębiorców z makroregionu Polski Wschodniej wsparcie na rozwój działalności ma charakter dwuetapowy z programu Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej. Pierwszy etap obejmuje tzw. inkubację, czyli wsparcie rozwoju pomysłu biznesowego od chwili rejestracji przedsiębiorcy do czasu zweryfikowania modelu biznesowego i opracowania produktu o minimalnej koniecznej funkcjonalności. Start-up musi zakończyć program inkubacji na platformie startowej nowych pomysłów, by ubiegać się o środki finansowe na rozwój swojej działalności. Dostęp do niej uwarunkowany jest posiadaniem raportu z inkubacji, który wydaje animator platformy startowej (ośrodek innowacji). Raport ten zawiera m.in. informacje na temat formy wsparcia (usługi podstawowe, usługi specjalistyczne, grant), zakresu i wartości wyświadczonego wsparcia przez animatora. Raport obejmuje także ocenę końcową start-upu na zakończenie programu inkubacji w zakresie: innowacji produktowej, modelu biznesowego, możliwości komercjalizacji produktu i jego sprzedaży, skalowania działalności. Ocena ta ma uwzględniać rekomendację dotyczącą stopnia gotowości start-upu do podjęcia działalności rynkowej wraz z uzasadnieniem biznesowym.

Start-up mikro lub mały

Start-up posiadający raport z inkubacji ma dostęp do wsparcia na rozwój swojej działalności w zakresie działania 1.1 Platformy dla nowych pomysłów programu Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej (FEPW), komponent IIa Wsparcie rozwoju działalności gospodarczej start-upu. Na potrzeby ubiegania się o dofinansowanie projektu start-up powinien mieć status mikro- lub małego przedsiębiorstwa i prowadzić działalność w formie spółki kapitałowej zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych.

Spółka kapitałowa kwalifikuje się do wsparcia na warunkach określonych w art. 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji 651/2014/UE. W ujęciu tego przepisu za kwalifikujące do wsparcia uznaje się każde mikro- lub małe przedsiębiorstwo nienotowane na giełdzie w okresie do 5 lat po jego rejestracji, pod warunkiem że takie przedsiębiorstwo spełnia łącznie następujące warunki:

– nie przejęło działalności innego przedsiębiorstwa, chyba że obrót z przejmowanej działalności stanowi mniej niż 10% obrotu kwalifikującego się przedsiębiorstwa w roku obrotowym poprzedzającym przejęcie,

– nie dokonało jeszcze podziału zysku,

– nie przejęło innego przedsiębiorstwa ani nie powstało w wyniku połączenia, chyba że obrót przejętego przedsiębiorstwa stanowi mniej niż 10% obrotu kwalifikującego się przedsiębiorstwa w roku obrotowym poprzedzającym przejęcie lub obrót przedsiębiorstwa powstałego w wyniku połączenia jest wyższy o mniej niż 10% od łącznego obrotu łączących się przedsiębiorstw w roku obrotowym poprzedzającym połączenie (przedsiębiorstwa utworzone w wyniku połączenia między przedsiębiorstwami kwalifikującymi się do pomocy również uznaje się za przedsiębiorstwa kwalifikujące się w okresie do 5 lat od daty rejestracji najstarszego przedsiębiorstwa uczestniczącego w połączeniu).

Koszty kwalifikowalne i poziom dofinansowania

Start-up jako przedsiębiorstwo stworzone w celu poszukiwania powtarzalnego, skalowalnego i rentownego modelu biznesowego może pozyskać dofinansowanie do 85% kosztów kwalifikowalnych projektu. Wynika to z § 18 ust. 2 rozporządzenia MFiPR w sprawie udzielania przez PARP pomocy finansowej w ramach Priorytetu 1 Przedsiębiorczość i Innowacje… (Dz. U. z 2024 r. poz. 1729). Procent dofinansowania wskazany w rozporządzeniu przesądza o minimalnym wkładzie własnym, jaki start-up jest zobowiązany wnieść do projektu. Wkład ten wynosi 15% wydatków kwalifikowalnych projektu. Ma do nich zastosowanie pomoc publiczna dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność, o której mowa w art. 22 ust. 3 lit. c) rozporządzenia 651/2014/UE.

VAT jest niekwalifikowalny w projekcie dla start-upu.

Maksymalna wartość dofinansowania kosztów kwalifikowalnych projektu wynosi 600 tys. zł. Na koszty te składają się koszty bezpośrednie oraz pośrednie. Koszty bezpośrednie dotyczą: środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych, usług zewnętrznych, wynagrodzeń personelu projektu oraz zakupu surowców lub materiałów. Kategoria kosztów dotycząca środków trwałych obejmuje w szczególności wydatki na zakup środków trwałych, z wyjątkiem nieruchomości. W tej kategorii kwalifikowalny jest też leasing finansowy, dla którego wydatkiem kwalifikującym się do współfinansowania jest kwota przypadająca na:

– część raty leasingowej wystawionej na rzecz beneficjenta związanej ze spłatą kapitału (raty kapitałowej) przedmiotu umowy leasingu zapłaconej w okresie kwalifikowalności wydatków wskazanym w umowie o dofinansowanie projektu, albo

– fakturę nabycia przedmiotu leasingu wystawionej na rzecz leasingodawcy, pod warunkiem, że we wniosku o dofinansowanie leasingodawca został wskazany jako podmiot upoważniony do poniesienia wydatku na zakup leasingowanego dobra.

Koszty pośrednie projektu obejmują koszty administracyjne związane z obsługą projektu. Zalicza się do nich również koszty wynajmu lub utrzymania budynków niezbędnych do realizacji projektu. W ramach kosztów pośrednich można też rozliczyć koszty podróży i delegacji rozliczanych na podstawie ryczałtów, ewidencji przebiegu pojazdu oraz materiały biurowe. Koszty pośrednie rozliczane są według stawki ryczałtowej w wysokości do 15% bezpośrednich kwalifikowalnych kosztów wynagrodzeń personelu projektu.

Start-up wniosek o dofinansowanie projektu składa elektronicznie w systemie LSI udostępnionym przez PARP (lsi.parp.gov.pl). Nabór wniosków w zakresie działania 1.1 FEPW (komponent IIa) potrwa do 30 września 2025 r. (do godz. 16^{00}).

Jolanta Białkowska

EUROPEJSKI FUNDUSZ SPOŁECZNY PLUS

Odsetki za nieterminowe złożenie wniosku o płatność

Przedsiębiorca realizuje projekt finansowany z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus w ramach regionalnego programu dla województwa. Ze względu na problemy związane z rozliczeniem zaliczki na projekt nie złoży wniosku o płatność w wymaganym terminie wynikającym z harmonogramu płatności. Czy beneficjent poniesie z tego tytułu konsekwencje finansowe w postaci naliczenia odsetek?

Kwestię nieterminowego złożenia wniosku o płatność reguluje ustawa o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 ze zm.). W świetle jej art. 189 ust. 3 w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę lub w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o których mowa w harmonogramie płatności, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki jak dla zaległości podatkowych. Liczone są one od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność lub do dnia zwrócenia niewykorzystanej części zaliczki.

Od tej reguły jest jednak wyjątek wskazany w § 3 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie zaliczek w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 2055). Powołanego przepisu dotyczącego naliczenia odsetek nie stosuje się do projektów rozliczanych w całości albo w części na podstawie art. 53 ust. 1 lit. b)–f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące EFRR, EFS+, FS, FST (…). Przepis dotyczący naliczania odsetek nie ma więc zastosowania do projektów rozliczanych przynajmniej w części na podstawie metod uproszczonych, tj. za pomocą stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych. Ma zastosowanie do projektów rozliczanych na podstawie rzeczywiście poniesionych wydatków.

J.B.

PROGRAM ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Ostateczny termin na rozliczenie operacji

Na podstawie umowy przyznano wsparcie na inwestycję dotyczącą rozwoju działalności pozarolniczej (działanie 6.4 PROW). Czy mogę wystąpić o wydłużenie terminu na złożenie wniosku o płatność końcową?

Pomoc na rozwinięcie działalności pozarolniczej mogła być przyznana pod warunkiem, że zakończenie operacji i złożenie wniosku o płatność końcową nastąpi nie później niż do dnia 1 września 2025 r. Mowa o tym w § 5 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia MRiRW w sprawie szczególnych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej na operacje typu „Rozwój przedsiębiorczości…" (Dz. U. z 2015 r. poz. 1843 ze zm.). Na gruncie § 24a powołanego rozporządzenia ARiMR, na uzasadnioną prośbę beneficjenta może wyrazić zgodę na wydłużenie terminu na zakończenie realizacji operacji i złożenie wniosku o płatność końcową w terminie do 1 września 2025 r. Oznacza to, że beneficjent nie ma już możliwości ubiegania się o wydłużenie terminu na złożenie wniosku o płatność końcową, gdyż 1 września 2025 r. jest ostatecznym terminem na jego złożenie. Konsekwencją niezłożenia wniosku o płatność końcową jest naruszenie warunków przyznania pomocy, co wiąże się z odmową jej wypłaty.

J.B.

REGIONALNY PROGRAM

Wsparcie na podniesienie kompetencji i umiejętności kadry

Stowarzyszenie ma zarejestrowaną działalność gospodarczą i świadczy usługi doradcze w zakresie innowacji dla przedsiębiorców, w szczególności z województwa lubelskiego. Dla swoich pracowników chce zakupić od podmiotu zewnętrznego usługi szkoleniowe w celu podniesienia ich kompetencji m.in. w obszarze sztucznej inteligencji. Czy istnieje możliwość dofinansowania usług szkoleniowych dla pracowników stowarzyszenia w zakresie projektu z regionalnego programu?

Wsparcie na podniesienie kompetencji i umiejętności kadry instytucji otoczenia biznesu w celu świadczenia usług doradczych i/lub szkoleniowych w zakresie innowacji na rzecz MŚP prowadzących działalność na terenie województwa lubelskiego jest dostępne z działania 1.6 programu Fundusze Europejskie dla Lubelskiego (FEL). Na potrzeby aplikowania o wsparcie instytucję otoczenia biznesu (IOB) traktuje się jako podmiot bez względu na formę prawną, prowadzący działalność na rzecz rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności, niedziałający dla zysku lub przeznaczający zysk na cele statutowe. Dla ubiegania się o wsparcie IOB musi mieć status przedsiębiorcy. Stowarzyszenie spełnia ten warunek, ponieważ prowadzi działalność gospodarczą.

Podniesienie kompetencji i umiejętności kadry IOB dotyczy innowacji, w tym w obszarze transformacji technologicznej gospodarki w kierunku przemysłu 4.0 i gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). Przez transformacje w kierunku przemysłu 4.0 rozumie się proces inteligentnych maszyn, systemów i sposobu wprowadzania zmian w procesach produkcyjnych. Proces ten polega na projektowaniu, testowaniu i wdrażaniu nowych, cyfrowych, zintegrowanych systemów w zakresie procesów, produktów lub modeli biznesowych, wykorzystujących np. sztuczną inteligencję.

W projekcie z działania 1.6 FEL kwalifikowalny jest zakup usług doradczych i/lub szkoleniowych w ramach innowacji, m.in.:

– doradztwo i szkolenia w zakresie transferu wiedzy, nabywania i ochrony wartości niematerialnych i prawnych lub korzystania z nich, lub korzystania z norm i regulacji, w których są one osadzone,

– doradztwo i/lub szkolenia w zakresie wprowadzania, stosowania i wykorzystania innowacyjnych technologii i rozwiązań, w szczególności technologii cyfrowych, Przemysłu 4.0 oraz technologii służących transformacji w kierunku gospodarki obiegu zamkniętego (GOZ).

Koszty kwalifikowalne usług doradczych i szkoleniowych dla kadry IOB są objęte pomocą de minimis. Intensywność wsparcia do nich wynosi 85%, co oznacza, że IOB jest zobowiązana wnieść wkład własny do projektu na poziomie nie mniejszym niż 15% wydatków kwalifikowalnych.

Wniosek o dofinansowanie projektu stowarzyszenie mające status IOB może złożyć do 30 września 2025 r. w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu CTS2021 w aplikacji WOD2021 (wod.cst2021.gov.pl). Instytucją Pośredniczącą dla działania 1.6 FEL jest Lubelska Agencja Wspierania Przedsiębiorczości w Lublinie.

J.B.

DZISIAJ

➢ CHOROBA PO UPŁYWIE ZASIŁKU CHOROBOWEGO
➢ KONSEKWENCJE DZIEDZICZENIA UDZIAŁÓW

Dopuszczalność rozwiązania umowy o pracę z powodu choroby w okresie oczekiwania na decyzję ZUS

Pracownikowi skończył się okres pobierania zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy w dniu 20 czerwca 2025 r. Po upływie tego terminu nadal na profil informacyjny pracodawcy wpływały wystawiane mu zwolnienia lekarskie. Ostatnie wpłynęło w dniu 27 sierpnia 2025 r. Pracodawca ma zamiar rozwiązać z zatrudnionym umowę o pracę w oparciu o art. 53 K.p. Jednak wczoraj pracownik stawił się w zakładzie i poprosił o wypełnienie wniosku o wypłatę świadczenia rehabilitacyjnego.

1) Co pracodawca powinien uczynić w takiej sytuacji?

Okres ochronny pracownika przed rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu niezdolności do pracy wywołanej chorobą został uregulowany w art. 53 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277). Okres ochronny zatrudnionego odpowiada m.in. łącznemu okresowi pobierania wynagrodzenia i zasiłku chorobowego oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące – gdy pracownik był zatrudniony co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo chorobą zawodową (art. 53 § 1 pkt 1 lit. b K.p.).

W kwestii sposobu ustalania wskazanego powyżej okresu wypowiedziało się Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej w odpowiedzi z dnia 5 maja 2022 r. udzielonej na zapytanie naszego Wydawnictwa. Resort pracy uznał w niej m.in., że okres ochronny zatrudnionego przewidziany w art. 53 § 1 pkt 1 lit. b) K.p. może wynosić nawet 272 dni, jeżeli zostanie mu przyznane świadczenie rehabilitacyjne. Zasadniczy okres ochrony pracownika obejmuje 182 dni pobierania wynagrodzenia i zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy i 90 dni otrzymywania świadczenia rehabilitacyjnego (przy gruźlicy 270 dni i 90 dni, czyli 360 dni).

Świadczenie rehabilitacyjne jest przyznawane, gdy po wyczerpaniu zasiłku chorobowego pracownik jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. W wyroku z dnia 26 marca 2009 r., sygn. akt II PK 245/08, Sąd Najwyższy podkreślił, że: „Rozwiązanie przez pracodawcę umowy o pracę w okresie między wyczerpaniem przez pracownika prawa do zasiłku chorobowego a rozstrzygnięciem ostateczną decyzją organu rentowego w przedmiocie świadczenia rehabilitacyjnego jest zgodne z prawem, chyba że z decyzji tej wynika, iż w tym okresie pracownik miał prawo do świadczenia rehabilitacyjnego (art. 53 § 1 pkt 1 lit. b K.p.). (...)".

Pracodawca w związku z tym może złożyć oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu długotrwałej choroby:

– począwszy od 183. dnia nieobecności pracownika w pracy z powodu choroby, jeżeli decyzja o odmowie świadczenia rehabilitacyjnego została wydana przed upływem okresu zasiłkowego, albo gdy pracownik nie będzie starał się o świadczenie rehabilitacyjne lub

– od dnia następnego po dniu otrzymania przez pracownika decyzji odmownej w sprawie świadczenia rehabilitacyjnego, jeśli zapadła po wyczerpaniu okresu zasiłkowego.

W przedstawionym w pytaniu stanie faktycznym pracodawca powinien wypełnić część wniosku o świadczenie rehabilitacyjne i czekać na decyzję ZUS w sprawie tego świadczenia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku, może wydać decyzję o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego za okres wsteczny, tj. poczynając od dnia następującego po dniu zakończenia pobierania zasiłku chorobowego. W związku z tym, w przypadku zaistnienia takiej sytuacji, pracownik będzie jeszcze chroniony przed rozwiązaniem umowy o pracę przez 3 miesiące od dnia następującego po dniu zakończenia okresu zasiłkowego, tj. do 18 września 2025 r.

2) Czy jeżeli ZUS przyzna pracownikowi świadczenie rehabilitacyjne, to do jego wypłaty zobowiązany będzie pracodawca, skoro wypłacał zasiłek chorobowy należny pracownikowi?

TAK, ale w razie zwolnienia pracownika – tylko za okres przypadający do ostatniego dnia zatrudnienia.

Skoro, jak wynika z pytania, pracodawca jest w 2025 r. uprawniony do wypłaty zasiłku chorobowego, powinien wypłacać swoim ubezpieczonym wszystkie pozostałe świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, tj.:

– zasiłek wyrównawczy,
– zasiłek macierzyński,
– zasiłek opiekuńczy i
– świadczenie rehabilitacyjne,

za okres przypadający w tym roku.

Mowa o tym w art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501), która jednocześnie zastrzega (w art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. d i ust. 3), iż osobom uprawnionym do ww. zasiłków i świadczenia rehabilitacyjnego za okres po ustaniu ubezpieczenia (np. po ustaniu zatrudnienia), prawo do tych świadczeń ustala i świadczenia te wypłaca ZUS, do którego płatnik składek zobowiązany jest dostarczyć (w formie papierowej lub elektronicznej przez PUE/eZUS) zaświadczenie zawierające zestawienie składników wynagrodzenia lub przychodu, stanowiących podstawę wymiaru zasiłku (formularz Z-3).

GOFIN
Formularz Z-3 dostępny w programie DRUKI Gofin w dziale Zasiłki i świadczenia

Jeśli zatem:

– pracownikowi, o którym mowa w pytaniu, zostanie przyznane świadczenie rehabilitacyjne, jego wypłatę będzie musiał podjąć pracodawca,

– z pracownikiem tym zostanie rozwiązana umowa o pracę, to za okres przypadający po ustaniu zatrudnienia płatność świadczenia pracodawca powinien przekazać do ZUS (przykład).

Iga Rój
Bożena Dziuba

Przykład

Załóżmy, że pracownikowi, o którym mowa w pytaniu:
- ZUS – w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika/komisji lekarskiej ZUS – przyzna świadczenie rehabilitacyjne na okres 4 miesięcy, tj. na okres od 21 czerwca do 18 października 2025 r.,
- po upływie 3-miesięcy pobierania tego świadczenia pracodawca złoży oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b) Kodeksu pracy i ostatecznie zatrudnienie ustanie w dniu 22 września 2025 r.

W tej sytuacji płatności należnego pracownikowi świadczenia rehabilitacyjnego powinien dokonać odpowiednio za okres przypadający:
- w zatrudnieniu, tj. od 21 czerwca do 22 września 2025 r. – pracodawca,
- po ustaniu zatrudnienia, tj. od 23 września do 18 października 2025 r. – ZUS, m.in. na podstawie przedłożonego przez pracodawcę zaświadczenia Z-3.

Obowiązki wobec KRS i urzędów, gdy w spółce pojawi się spadkobierca

Prowadzimy działalność w ramach spółki z o.o. Na początku sierpnia 2025 r. zmarł nasz główny udziałowiec. Jego najbliższą rodziną jest wyłącznie dorosły syn. Na mocy testamentu otrzymał on cały spadek, w tym udziały spółki z o.o. Uzyskał on właśnie notarialne poświadczenie dziedziczenia.

1) Czy prawidłowo postąpiliśmy, czekając ze zgłoszeniem zmian do KRS na notarialne poświadczenie dziedziczenia?

TAK. Udziały spółki z o.o. podlegają dziedziczeniu. Jednak umowa spółki może ograniczyć lub wyłączyć wstąpienie do spółki spadkobierców na miejsce zmarłego wspólnika. Jest to dopuszczalne pod warunkiem określenia zasad spłaty spadkobierców niewstępujących do spółki. Umowa spółki może też wyłączyć lub w określony sposób ograniczyć podział udziałów między spadkobierców w przypadku, gdy zmarły wspólnik miał więcej niż jeden udział (por. art. 183 K.s.h. – Dz. U. z 2024 r. poz. 18).

Gdy umowa spółki nie wyłącza (nie ogranicza) skutecznie wstąpienia spadkobierców do spółki, oznacza to, że spadkobierca staje się udziałowcem spółki z mocy prawa. Nie składa żadnego oświadczenia o przystąpieniu do spółki. Należy jednak doprecyzować, że spadkobierca zmarłego wspólnika z momentem otwarcia spadku (tj. z chwilą śmierci spadkodawcy) nie ma potwierdzenia statusu wspólnika spółki z o.o. Uprawnionym z udziału lub udziałów w spółce jest tylko ten spadkobierca, który ma uregulowane kwestie dziedziczenia, tj. legitymujący się postanowieniem sądu o stwierdzeniu nabycia spadku lub notarialnym potwierdzeniem dziedziczenia. W świetle art. 187 § 1 K.s.h. spadkobiercy są zobowiązani w pierwszej kolejności poinformować spółkę o przejściu udziałów. Przekazanie tej informacji musi być połączone z przedstawieniem dowodu przejścia udziałów. Przejście udziałów jest skuteczne wobec spółki od chwili, gdy otrzyma ona od zainteresowanego (tu: spadkobiercy) zawiadomienie o tym wraz z dowodem dokonania czynności.

Zarząd spółki nie jest uprawniony do rozstrzygania o uprawnieniach osoby podającej się za spadkobiercę wspólnika, który nie legitymuje się wymiernym dowodem potwierdzającym dziedziczenie. Wymogi te dotyczą także sytuacji, kiedy to np. członkowie zarządu mają powody sądzić, że dana osoba jest spadkobiercą (wyrok SN z dnia 26 maja 2011 r., sygn. akt III CSK 221/10). Sam testament nie stanowi bowiem wystarczającego dowodu na wykazanie praw do spadku przez daną osobę.

2) W jakim terminie spółka powinna zgłosić zmianę głównego udziałowca do KRS i CRBR?

W razie zmiany głównego udziałowca spółki z o.o. e-wniosek o wpis zmian powinien nastąpić nie później niż w terminie 7 dni od dnia zdarzenia uzasadniającego dokonanie wpisu. Zdarzeniem takim w omawianych okolicznościach jest zawiadomienie spółki o nabyciu udziałów zgodnie z art. 187 K.s.h. (tu: wraz z przedstawieniem notarialnego poświadczenia dziedziczenia). Poza tym, nie czekając na wpis do KRS, który w tym przypadku nie przesądza o zaistnieniu zmian, spółka powinna też zaktualizować zmiany w CRBR w terminie 14 dni od dnia ich dokonania. W mojej ocenie termin ten należy liczyć także od wspomnianego już dnia zawiadomienia spółki.

3) Jakich formalności musi dopełnić spadkobierca, aby nie płacić podatku od spadków i darowizn?

Zasadą jest, że nabycie przez osoby fizyczne własności rzeczy znajdujących się na terytorium RP lub praw majątkowych wykonywanych na terytorium RP (w tym m.in. udziałów polskiej spółki z o.o.) podlega podatkowi od spadków i darowizn. Co istotne, syn spadkodawcy znajduje się w kręgu osób wymienionych w art. 4a ustawy o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2024 r. poz. 1837 ze zm.). Dzięki temu może on skorzystać ze zwolnienia od podatku, pod warunkiem, że zgłosi nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie wskazanym w tej regulacji. W opisanych okolicznościach będzie to 6 miesięcy od dnia zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, z zastrzeżeniem art. 4a ust. 2 i ust. 4 powołanej ustawy. Pierwsza z wymienionych regulacji dotyczy sytuacji uzyskania informacji o nabyciu m.in. spadku po tym terminie, a zatem nie ma zastosowania do omawianych okoliczności. Z kolei na mocy wspomnianego ust. 4 obowiązek zgłoszenia nie obejmuje przypadków, gdy:

1) wartość majątku ostatnio nabytego doliczona do wartości majątku nabytego dotychczas od tej samej osoby lub po tej samej osobie w roku, w którym nastąpiło ostatnie nabycie, i w okresie 5 lat poprzedzających ten rok nie przekracza kwoty 36.120 zł lub

2) nabycie następuje na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego albo w tej formie zostało złożone oświadczenie woli jednej ze stron (nie dotyczy aktu poświadczenia dziedziczenia).

Jeśli zatem wartość majątku nabytego na podstawie testamentu przekracza wskazaną kwotę, to w celu skorzystania z opisanego zwolnienia należy złożyć zgłoszenie na druku SD-Z2.

Ewelina Mentel-Wyrzychowska

Druk ZUS ZWUA w razie umowy o pracę przedłużonej do dnia porodu

Zatrudniamy pracownicę, która ma przedłużoną umowę o pracę do dnia porodu. Poród został wyznaczony na połowę września 2025 r. Od kiedy należy ją wyrejestrować z ubezpieczeń w ZUS oraz jak należy wypełnić blok V. w druku ZUS ZWUA?

Osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. W razie przedłużenia umowy do dnia porodu, dzień porodu jest zarówno ostatnim dniem trwania stosunku pracy, jak i ostatnim dniem, w którym pracownica jest objęta ubezpieczeniami w ZUS z tytułu zawartej umowy o pracę. Pracodawca powinien więc wyrejestrować ją z ubezpieczeń na druku ZUS ZWUA dopiero od następnego dnia, w którym urodzi ona dziecko, w ciągu 7 dni od momentu ustania stosunku pracy. Jako kod przyczyny wyrejestrowania powinien wpisać 100, oznaczający ustanie tytułu do ubezpieczeń/ubezpieczenia. Natomiast jako datę wyrejestrowania z ubezpieczeń należy podać w tym druku następny dzień po dniu, w którym umowa o pracę została rozwiązana.

Wyrejestrowując pracownika z ubezpieczeń w związku z rozwiązaniem stosunku pracy, w druku ZUS ZWUA trzeba wypełnić także blok V., wpisując w nim w polu:

– 01. – datę rozwiązania/wygaśnięcia stosunku pracy/stosunku służbowego (tu: dzień porodu),

– 02. – kod wygaśnięcia/kod trybu rozwiązania stosunku pracy/stosunku służbowego (tu: 28R – z upływem czasu, na który była zawarta umowa o pracę),

– 03. – kod podstawy prawnej rozwiązania/wygaśnięcia stosunku pracy/stosunku służbowego (tu: 407 – art. 30 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy),

– 05. – informację (w postaci kodu cyfrowego) z czyjej inicjatywy doszło do rozwiązania stosunku pracy, tj.: 1 – z inicjatywy pracownika (nawet gdy rozwiązanie następuje w drodze porozumienia stron) lub 2 – z inicjatywy pracodawcy.

Jeśli – tak jak w omawianym przypadku – nie można ustalić, która ze stron wystąpiła z inicjatywą rozwiązania stosunku pracy, w polu 05. należy wpisać cyfrę 2. Pole 05. pracodawca wypełnia tylko wtedy, gdy w polu 02. podał kod trybu rozwiązania stosunku pracy/stosunku służbowego. Z kolei pole 04. w bloku V. pracodawca wypełnia tylko w przypadku, gdy w polu 03. jako kod podstawy prawnej rozwiązania/wygaśnięcia stosunku pracy/stosunku służbowego podał 550.

Przykład

Pracownica miała zawartą umowę o pracę na czas określony do dnia 31 maja 2025 r. W dniu upływu końcowego terminu tej umowy była ona już w 5. miesiącu ciąży, dlatego umowa ta została przedłużona do dnia porodu. Zakładamy, że urodzi dziecko w dniu 3 września 2025 r. Pracodawca powinien ją wyrejestrować z ubezpieczeń na druku ZUS ZWUA od 4 września 2025 r. wpisując w bloku V. w polu:

– 01. – datę rozwiązania/wygaśnięcia stosunku pracy/stosunku służbowego, tj. 3 września 2025 r.,

– 02. – kod wygaśnięcia/kod trybu rozwiązania stosunku pracy/stosunku służbowego, tj. 28R – ustanie stosunku pracy z upływem czasu, na który była zawarta umowa o pracę,

– 03. – kod podstawy prawnej rozwiązania/wygaśnięcia stosunku pracy/stosunku służbowego, tj. 407 – art. 30 § 1 pkt 4 ustawy – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277),

– 05. – stronę, z inicjatywy której nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy, tj. 2 (pracodawca).

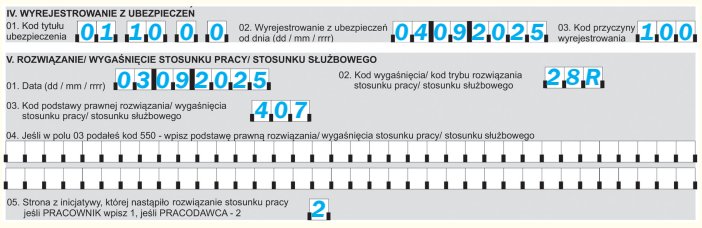
IV. WYREJESTROWANIE Z UBEZPIECZEŃ
01. Kod tytułu ubezpieczenia 0 1 1 0 0 0
02. Wyrejestrowanie z ubezpieczeń od dnia (dd / mm / rrrr) 0 4 0 9 2 0 2 5
03. Kod przyczyny wyrejestrowania 1 0 0
V. ROZWIĄZANIE/ WYGAŚNIĘCIE STOSUNKU PRACY/ STOSUNKU SŁUŻBOWEGO
01. Data (dd / mm / rrrr) 0 3 0 9 2 0 2 5
02. Kod wygaśnięcia/ kod trybu rozwiązania stosunku pracy/ stosunku służbowego 2 8 R
03. Kod podstawy prawnej rozwiązania/ wygaśnięcia stosunku pracy/ stosunku służbowego 4 0 7
04. Jeśli w polu 03 podałeś kod 550 - wpisz podstawę prawną rozwiązania/ wygaśnięcia stosunku pracy/ stosunku służbowego
05. Strona z inicjatywy, której nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy jeśli PRACOWNIK wpisz 1, jeśli PRACODAWCA - 2 2

Dorota Wyderska

Złożenie wniosku o obniżenie etatu przez pracownika uprawnionego do urlopu wychowawczego

Pracownica zatrudniona na pełny etat na czas nieokreślony po urodzeniu dziecka wykorzystała urlop macierzyński, a bezpośrednio po nim korzysta z urlopu rodzicielskiego. Poinformowała pracodawcę, że po tych urlopach zamierza przez jakiś czas pracować w obniżonym wymiarze czasu pracy. Co powinna wpisać we wniosku o czasowe obniżenie etatu i w jakim terminie powinna go złożyć pracodawcy?

Możliwość czasowego obniżenia etatu pracownikowi uprawnionemu do urlopu wychowawczego wynika z art. 186^7 § 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277). Regulacja ta stanowi, że pracownik uprawniony do urlopu wychowawczego może złożyć pracodawcy wniosek w postaci papierowej lub elektronicznej o obniżenie jego wymiaru czasu pracy do wymiaru nie niższego niż połowa pełnego etatu w okresie, w którym mógłby korzystać z takiego urlopu. Wniosek pracownika jest wiążący.

Pracownik składa wniosek o obniżenie wymiaru etatu w terminie 21 dni przed rozpoczęciem wykonywania pracy w obniżonym wymiarze czasu pracy. W razie niezachowania wskazanego terminu na złożenie wniosku, pracodawca obniża wymiar czasu pracy nie później niż z upływem 21 dni od dnia złożenia wniosku. We wniosku o obniżenie etatu należy podać:

– imię i nazwisko pracownika,

– imię i nazwisko dziecka, na które mógłby być udzielony urlop wychowawczy,

– okres, przez który pracownik zamierza wykonywać pracę w obniżonym etacie,

– wymiar czasu pracy, w którym pracownik zamierza wykonywać pracę.

Do wniosku o obniżenie wymiaru czasu pracy należy dołączyć dokumenty określone w § 20 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wniosków dotyczących uprawnień pracowników związanych z rodzicielstwem… (Dz. U. z 2025 r. poz. 322), tj.:

– odpis skrócony aktu urodzenia dziecka (dzieci) lub zagraniczny dokument potwierdzający urodzenie dziecka (dzieci) albo kopie tych dokumentów,

– oświadczenie o okresie, w którym pracownik dotychczas korzystał z wykonywania pracy w obniżonym wymiarze czasu pracy w okresie, w którym mógłby korzystać z urlopu wychowawczego.

W przypadku gdy pracownik już wcześniej skorzystał z części urlopu wychowawczego, może skorzystać z obniżonego wymiaru czasu pracy przez okres odpowiadający pozostałemu do wykorzystania wymiarowi urlopu wychowawczego, nie dłużej jednak niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. rok życia. Korzystanie z obniżonego wymiaru czasu pracy nie obniża wymiaru urlopu wychowawczego.

Przykładowy wzór wniosku o obniżenie wymiaru czasu pracy pracownika uprawnionego do urlopu wychowawczego

DANUTA RYDLIK
(oznaczenie pracownika)

KRAKÓW, 1.09.2025 R.
(miejscowość i data)

XXXXXXXXXXXXXX
(oznaczenie pracodawcy)

Wniosek o obniżenie wymiaru czasu pracy pracownika uprawnionego do urlopu wychowawczego

Jako uprawniony(a) do urlopu wychowawczego na CÓRKĘ MALWINĘ RYDLIK
(stopień pokrewieństwa, imię i nazwisko dziecka(i))

ur. 2 PAŹDZIERNIKA 2024 R. (data urodzenia dziecka(i)) proszę o obniżenie wymiaru czasu pracy do 1/2 (wielkość) etatu w okresie

od 1.10.2025 R. (data) do 30.09.2026 R. (data)

Danuta Rydlik
(podpis pracownika)

Załączniki:
1) SKRÓCONY ODPIS AKTU URODZENIA DZIECKA
2) OŚWIADCZENIE PRACOWNIKA

Ewa Madejek-Nowakowska

Przeprowadzenie zgromadzenia wspólników w celu zarządzenia dopłat

Prowadzimy działalność w ramach spółki z o.o. Potrzebuje ona chwilowego zastrzyku gotówki. W związku z tym wspólnicy chcą ją dofinansować dopłatami. Umowa spółki została zawarta w formie aktu notarialnego i przewiduje możliwość wniesienia dopłat przez wspólników. Czy do zaistnienia obowiązku ich wniesienia wystarczy podjęcie uchwały przez wspólników w zwykłej formie pisemnej? Jak spisać protokół ze zgromadzenia wspólników, na którym będą obecni wszyscy wspólnicy i zostanie ono zwołane telefonicznie?

Źródłem dofinansowania spółki z o.o. mogą być m.in. dopłaty wnoszone przez wspólników. Tak wynika z art. 177–178 K.s.h. (Dz. U. z 2024 r. poz. 18). Mogą być one zarządzone, o ile umowa spółki reguluje obowiązek ich wniesienia. Podstawowy warunek zarządzenia dopłat zgodnie z przepisami K.s.h. jest bowiem taki, że umowa spółki musi przewidywać możliwość wnoszenia dopłat w granicach liczbowo oznaczonej wysokości w stosunku do udziału. Wnoszone dopłaty powinny mieścić się w granicach określonych przez umowę spółki (art. 177 § 1 K.s.h.). W sytuacji gdy w spółce ma dojść do zarządzenia kolejnych dopłat, należy dodatkowo uwzględnić regulacje wynikające z art. 179 § 4 i art. 178 § 1 zd. 2 K.s.h. Zgodnie z nimi, gdy umowa spółki nie stanowi inaczej, zarządzone wcześniej dopłaty, które nie zostały zwrócone, muszą być uwzględnione przy żądaniu nowych, tj. przy określaniu kwoty, jakiej można żądać.

Ponadto dopłaty muszą być nakładane i uiszczane przez wszystkich wspólników równomiernie w stosunku do ich udziałów. Nie jest zatem możliwe, aby niektórzy wspólnicy zostali zwolnieni z obowiązku dopłat albo że będą one wnoszone w innej relacji niż wynikająca ze stosunku do ilości posiadanych udziałów. Zasada ta wynika z art. 177 § 2 K.s.h. i musi być przestrzegana w każdej spółce z o.o.

Wysokość i terminy dopłat oznaczane są w miarę potrzeby uchwałą wspólników. W uchwale należy wskazać wysokość dopłat jako konkretną kwotę przypadającą na udział albo jako np. procent wartości nominalnej udziału, a także termin uiszczenia dopłat. Można również podać cel, na który środki z dopłat mają zostać przeznaczone. Uchwała ta wymaga bezwzględnej większości głosów, o ile umowa spółki nie ustanawia surowszych wymogów (art. 245 K.s.h.). Gdy umowa spółki zawiera już opisane wcześniej postanowienia dotyczące dopłat, uchwała taka może mieć postać pisemną. Gdy zostanie podjęta podczas zgromadzenia wspólników, wówczas powinna być podpisana przez obecnych lub co najmniej przez przewodniczącego i osobę sporządzającą protokół (por. art. 248 § 1 zd. 1 K.s.h.).

Dzięki spełnieniu warunków wniesienia dopłat określonych w przepisach K.s.h. dopłaty przekazane przez wspólników nie będą stanowiły przychodów spółki (art. 12 ust. 4 pkt 11 ustawy o pdop – Dz. U. z 2025 r. poz. 278 ze zm.). Dopłaty, co do zasady, mają charakter zwrotny (art. 179 i art. 228 pkt 5 K.s.h.). W spółkach bez udziału publicznego wniesienie dopłat wymaga rozliczenia PCC. Podatek ten należy wyliczyć według stawki 0,5% od kwoty dopłat.

Przechodząc do odpowiedzi na drugie pytanie wskazać należy, że w protokole ze zgromadzenia wspólników zwołanego telefonicznie zawrzeć trzeba informacje, które potwierdzą, że mogło się ono odbyć bez formalnego zwołania, tj. w trybie art. 240 K.s.h. (patrz ramka, informacje pod porządkiem obrad). Zgodnie z nim uchwały można powziąć pomimo braku formalnego zwołania zgromadzenia wspólników, jeżeli cały kapitał zakładowy jest reprezentowany, a nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia lub wniesienia poszczególnych spraw do porządku obrad.

Druk protokołu z nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników odbywającego się w trybie art. 240 K.s.h. dostępny w programie DRUKI Gofin w dziale Umowy i pisma

Ewelina Mentel-Wyrzychowska

Przykład wypełnienia początkowej części protokołu ze zgromadzenia wspólników

POZNAŃ 28.08.2025 r.

Protokół z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki z o.o.
ABCDE SPÓŁKA Z O.O.
z siedzibą w POZNANIU

W dniu 28.08.2025 r. w siedzibie spółki odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki ABCDE spółka z o.o. wpisanej do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy POZNAŃ-NOWE MIASTO I WILDA W POZNANIU VIII WYDZIAŁ GOSPODARCZY pod nr KRS 0011111111

Na przewodniczącego zgromadzenia w głosowaniu tajnym jednomyślnie wybrano pana/panią ANNĘ NOWAK, po czym jednomyślnie zaakceptowano następujący porządek obrad:

1. PODJĘCIE UCHWAŁY W SPRAWIE NAŁOŻENIA DOPŁAT NA WSPÓLNIKÓW
2. ZAMKNIĘCIE OBRAD
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Przewodniczący/-a zarządził/-a sporządzenie listy obecności oraz stwierdził/-a, że zgromadzenie odbywa się w trybie przewidzianym w art. 240 Kodeksu spółek handlowych i jest zdolne do powzięcia uchwał w zakresie spraw objętych porządkiem obrad, bowiem cały kapitał zakładowy jest reprezentowany na niniejszym zgromadzeniu, a nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia lub wniesienia poszczególnych spraw do porządku obrad.

RACHUNKOWOŚĆ (pytanie nr 1529056)

Znaczne koszty remontu środka trwałego w księgach

Jednostka dokonała dużej i kosztownej naprawy środka trwałego. Jak należy ująć wydatki na taki remont w księgach rachunkowych? Czy mogą one zostać zaliczone bezpośrednio w koszty podstawowej działalności operacyjnej, czy należy odnieść je na zwiększenie wartości początkowej środka trwałego jako nakłady na ulepszenie?

Nakłady poniesione na środki trwałe mogą być kwalifikowane jako remont lub ulepszenie. Wydatki poniesione przez jednostkę, o której mowa w pytaniu, na naprawę środka trwałego, nawet jeśli była ona znacząca i kosztowna, gdy miała na celu przywrócenie jedynie pierwotnej wartości użytkowej tego środka trwałego, powinny zostać zaliczone w księgach rachunkowych bezpośrednio do kosztów działalności operacyjnej w momencie ich poniesienia. Ulepszenie polega na przebudowie, rozbudowie, modernizacji lub rekonstrukcji i powoduje, że wartość użytkowa środka trwałego po zakończeniu ulepszenia przewyższa posiadaną przy przyjęciu do używania wartość użytkową. Zasadniczo skutkuje zwiększeniem wartości początkowej środka trwałego.

Celem remontu jest utrzymanie środka trwałego we właściwym stanie technicznym i użytkowym (lub przywrócenie tego stanu), który składnik ten może stopniowo tracić na skutek upływu czasu i eksploatacji. Przeprowadzenie remontu nie skutkuje zmianą charakteru i funkcji remontowanego obiektu ani sposobu jego użytkowania, przeznaczenia i konstrukcji. Podczas remontu wymieniane są zużyte elementy techniczne, przy czym mogą być stosowane inne materiały niż użyto pierwotnie, odpowiadające aktualnym standardom technologicznym.

Jak wynika z pkt 7.20 Krajowego Standardu Rachunkowości nr 11 „Środki trwałe" (Dz. Urz. MRiF z 2017 r. poz. 105), remont to wykonywanie robót polegających na przywróceniu stanu pierwotnego istniejącego środka trwałego, w jakim został on wprowadzony do ewidencji środków trwałych, które nie stanowią bieżącej konserwacji. Remont nie staje się ulepszeniem w razie stosowania materiałów innych – także lepszych niż zawarte w środku trwałym w momencie jego przyjęcia do użytkowania, o ile nie powoduje to istotnej zmiany wartości użytkowej środka trwałego. Mimo że kapitalny remont środka trwałego jest kosztowny lub jego zakres jest znaczący, to nakłady te nie zwiększają wartości użytkowej środka trwałego, ponieważ nie zmieniają się jego parametry charakterystyczne oraz parametry techniczne lub użytkowe, także wtedy, gdy do przeprowadzenia remontu wykorzystano nowocześniejsze materiały i części od pierwotnie użytych do budowy tego środka trwałego.

Na kwalifikowanie nakładów ponoszonych w czasie użytkowania środka trwałego – do kosztów bieżących lub na zwiększenie jego wartości początkowej – wpływają także kryteria określające okres ekonomicznej użyteczności środka trwałego (por. pkt 7.8 KSR nr 11). Gdy jednostka, wyznaczając ten okres, uwzględniła, że w jego trakcie poniesie nakłady na wymianę istotnych części składowych o krótszym okresie ekonomicznej użyteczności od pozostałych części, to nakłady poniesione na taką wymianę stanowić będą koszty okresu. Odtworzenie to nie przyczynia się bowiem do wydłużenia pierwotnie przyjętego okresu ekonomicznej użyteczności środka trwałego. Jeżeli jednak jednostka określiła okres ekonomicznej użyteczności środka trwałego na podstawie okresów użytkowania istotnych części składowych, o krótszym okresie ekonomicznej użyteczności względem pozostałych części składowych, wówczas nakłady na odtworzenie takiej części w toku użytkowania środka trwałego stanowić będą jego ulepszenie.

Wśród remontów można wyróżnić remonty okresowe, które są powtarzane regularnie. Okres międzyremontowy mierzony jest w jednostkach czasu lub pracy wykonanej przez środek trwały, np. w kilometrach. Koszty remontów okresowych mogą być rozliczane przez cały okres międzyremontowy jako czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów. Jeśli jednostka rozliczałaby w czasie koszty remontów okresowych, to odpowiedni zapis dotyczący stosowania takiego rozwiązania powinien zostać zawarty w polityce rachunkowości.

Karolina Paszkowska

Przykład

Założenia

1. W lipcu 2025 r. jednostka zakończyła remont środka trwałego polegający na wymianie wielu zużytych już części składowych. Zgodnie z otrzymaną od usługodawcy fakturą wydatki na ten remont wyniosły brutto 98.400 zł (w tym VAT 18.400 zł).
2. Koszty działalności operacyjnej w jednostce rozliczane są tylko w układzie rodzajowym.

Dekretacja

Opis operacji	Kwota	Konto	
		Wn	Ma
1. Faktura dotycząca remontu środka trwałego:			
a) wartość brutto	98.400 zł	**30**	**24**
b) VAT naliczony podlegający odliczeniu	18.400 zł	**22-2**	**30**
c) wartość netto	80.000 zł	**40-2**	**30**

Księgowania

Konto 22-2
„VAT naliczony i jego rozliczenie"

1b)	18.400		

Konto 24
„Pozostałe rozrachunki"

		98.400	(1a

Konto 30
„Rozliczenie zakupu"

1a)	98.400	18.400	(1b
		80.000	(1c

Konto 40-2
„Usługi obce"

1c)	80.000		

SKŁADKI ZUS (pytanie nr 1532258)

Ubezpieczenie zdrowotne byłego pracownika na świadczeniu rehabilitacyjnym

Pracownik, który został zwolniony z pracy z powodu długotrwałej choroby, obecnie przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym. Czy prawo do nieodpłatnych świadczeń zdrowotnych nabędzie on dopiero po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego jako członek rodziny przez pracującą na umowie o pracę żonę?

NIE. W omawianym przypadku prawo do nieodpłatnych świadczeń zdrowotnych przysługuje zwolnionemu pracownikowi przez cały okres przebywania na świadczeniu rehabilitacyjnym i pobierania z tego tytułu świadczenia.

Zasadniczo u osób, u których ustaje obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego (np. z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia umowy o pracę), wygasa jednocześnie prawo do korzystania z nieodpłatnej opieki zdrowotnej. Z tym że prawo do takiej opieki nie wygasa od razu, na co wskazuje art. 67 ust. 4 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146 ze zm.), zwanej ustawą zdrowotną. Z jego treści wynika, iż prawo do tych świadczeń ustaje po upływie 30 dni od dnia wygaśnięcia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego.

Okres nieodpłatnej opieki zdrowotnej może zostać jednak wydłużony w stosunku do osób, które po wygaśnięciu obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego pobierają z organu rentowego zasiłek przyznany na podstawie przepisów o ubezpieczeniu chorobowym lub wypadkowym, którego nie zalicza się do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne. Co istotne, z nieodpłatnej opieki zdrowotnej mogą też korzystać członkowie rodziny osoby pobierającej taki zasiłek, którzy zostali wcześniej zgłoszeni przez nią do ubezpieczenia zdrowotnego. Taki zapis zawiera art. 67 ust. 6 ustawy zdrowotnej (patrz ramka).

Trzeba zwrócić uwagę, że ilekroć w przepisach o ubezpieczeniu społecznym, o ubezpieczeniu zdrowotnym, o emeryturach i rentach, a także w przepisach, które uzależniają uprawnienia od dochodu rodziny, jest mowa o zasiłku chorobowym, należy przez to rozumieć również świadczenie rehabilitacyjne. Reguluje to art. 21 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501).

Należy przypomnieć, że każda osoba podlegająca ubezpieczeniu zdrowotnemu jest zobowiązana zgłosić do tego ubezpieczenia członków swojej rodziny uprawnionych do takiego zgłoszenia, którzy nie posiadają własnego tytułu do tego ubezpieczenia. Za członka rodziny – dla celów ubezpieczenia zdrowotnego – uważa się m.in. małżonka (art. 5 pkt 3b ustawy zdrowotnej).

Z pytania wynika, iż żona zwolnionego pracownika podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę (jako pracownik). Powinna była go zatem zgłosić do ubezpieczenia zdrowotnego jako członka rodziny. Takiego zgłoszenia należało dokonać od następnego dnia po ustaniu zatrudnienia, a nie po upływie okresu pobierania zasiłku z tytułu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Wtedy, po zakończeniu pobierania ww. zasiłku, będzie on nadal miał prawo do nieodpłatnej opieki zdrowotnej z NFZ.

Aneta Dąbrowska

Prawo do świadczeń zdrowotnych, pomimo wygaśnięcia obowiązku ubezpieczeń

Osoba podlegająca obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego uzyskuje prawo do świadczeń opieki zdrowotnej.

Osoba, o której wyżej mowa, pomimo wygaśnięcia obowiązku ubezpieczenia ma wraz z członkami rodziny prawo do świadczeń opieki zdrowotnej w okresie pobierania przez tę osobę zasiłku przyznanego na podstawie przepisów o ubezpieczeniu chorobowym lub wypadkowym, którego nie zalicza się do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne.

WSKAZÓWKI DLA PRZEDSIĘBIORCY (pytanie nr 1531983)

Młodociany pracownik a praktyki absolwenckie

Chciałbym przyjąć do pracy osobę, która nie ukończyła jeszcze 16. roku życia (ukończy go w październiku 2025 r.). Czy mogłaby ona odbywać praktyki absolwenckie? Jeśli tak, to na jaki okres można zawrzeć umowę w tym zakresie?

W myśl art. 190 § 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277) młodocianym jest osoba, która ukończyła 15 lat, a nie przekroczyła 18 lat. Zgodnie z art. 191 § 2 K.p. pracodawca może zatrudniać młodocianych nieposiadających kwalifikacji zawodowych w celu przygotowania zawodowego. Młodociany może też zostać zatrudniony na podstawie umowy o pracę przy wykonywaniu prac lekkich (art. 200^1 § 1 K.p.). Za pracę lekką uważa się czynności, które nie powodują zagrożenia dla życia, zdrowia i rozwoju psychofizycznego młodocianego, a także nie utrudniają mu wypełniania obowiązku szkolnego. Warto zwrócić uwagę, że nie jest dopuszczalne zawarcie z osobą młodocianą umowy o pomocy przy zbiorach. Wynika to z art. 6 pkt 2a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 197 ze zm.), który stanowi, że pomocnik rolnika to osoba pełnoletnia (z którą rolnik zawarł umowę o pomocy przy zbiorach).

Jeśli zaś chodzi o kwestię praktyk absolwenckich, to zasady ich odbywania regulowane są w ustawie o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244 ze zm.). Jej art. 2 ust. 1 przewiduje, że osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej może przyjmować na praktykę osobę, która ukończyła co najmniej gimnazjum lub ośmioletnią szkołę podstawową i w dniu rozpoczęcia praktyki nie ukończyła 30. roku życia. Umowa o praktyki absolwenckie jest przede wszystkim typową umową dedykowaną praktykom celem zdobycia doświadczenia. Z przywołanego przepisu wynika, że praktykant musi spełniać jedynie warunek wieku oraz ukończenia co najmniej gimnazjum lub ośmioletniej szkoły podstawowej.

Zatem, jeżeli osoba małoletnia, o której mowa w pytaniu, spełnia warunek dotyczący ukończenia co najmniej ośmioletniej szkoły podstawowej (nie dotyczy to gimnazjum, bo obecnie w polskim systemie oświaty gimnazja już nie funkcjonują), to dopuszczalne jest odbycie przez nią praktyk absolwenckich.

Zawarcie umowy o wykonywanie praktyki absolwenckiej jest możliwe również z osobami, które posiadają świadectwo ukończenia szkoły za granicą, uznane za równorzędne świadectwu ukończenia polskiej ośmioletniej szkoły podstawowej zgodnie z art. 93 ustawy o systemie oświaty (Dz. U. z 2025 r. poz. 881). Co istotne, w przypadku osoby małoletniej na taką praktykę zgodę musi wyrazić rodzic/opiekun prawny.

Warto wskazać, że praktyka taka może odbywać się zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie, jednak w przypadku odpłatności, wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać dwukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Umowa o praktykę absolwencką musi być zawarta na piśmie, nie może dotyczyć pracy szczególnie niebezpiecznej w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Kinga Romas

NIERUCHOMOŚCI

Uciążliwości z powodu roślinności posadzonej przy granicy posesji

Spółdzielnia mieszkaniowa, z którą sąsiaduje moja działka, posadziła przed laty blisko granicy posesji rośliny. Po latach, wraz ze wzrostem roślin, pojawiły się problemy. Na moją posesję przechodzą z sąsiedniego gruntu gałęzie, co utrudnia mi zagospodarowanie działki, ale też skutkuje m.in. tym, że w okresie jesiennym liście zaśmiecają mój teren. Duża część mojej niewielkiej nieruchomości została zacieniona przez tę roślinność. Czy przepisy regulują minimalną odległość, którą należy zachować przy sadzeniu roślin na prywatnych posesjach?

W obecnym stanie prawnym nie ma przepisów powszechnie obowiązujących określających minimalną odległość, którą należy zachować przy sadzeniu roślinności przy granicy nieruchomości. Z powyższego wynika, że drzewa, krzewy można sadzić w dowolnej odległości od granicy, z jednym istotnym zastrzeżeniem. Należy pamiętać, że z czasem roślinność będzie się rozrastać, co w zależności od jej rodzaju może doprowadzić nie tylko do poważnych uciążliwości dla sąsiada w korzystaniu z nieruchomości, ale może również powodować wymierne szkody w jego mieniu. Zdarza się, że na skutek posadzenia drzewa bardzo blisko granicy posesji i (lub) braku staranności przy przycince, gałęzie uszkadzać będą elewację budynku na sąsiedniej posesji bądź korzenie przechodzące na sąsiedni grunt uszkodzą podmurówkę ogrodzenia czy nawet posadowione na posesji budynki.

Zgodnie z podstawową zasadą regulującą korzystanie z nieruchomości właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymywać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych (tzw. immisje). Przeciętna miara to pojęcie niezdefiniowane. W uproszczeniu jest to norma określonego postępowania występująca w danym czasie, na określonym terenie. Za immisję, która przekracza wspomnianą przeciętną miarę, można uznać przykładowo sadzenie drzew osiągających znaczne rozmiary, zwłaszcza o bardzo dużej gęstości, blisko granicy nieruchomości i blisko okien budynku mieszkalnego.

Jeśli dochodzi do immisji przekraczających przeciętną miarę, pokrzywdzony właściciel może żądać zaniechania tych naruszeń oraz usunięcia stanu niezgodnego z prawem. Niezależnie od powyższego, może obciąć i zachować dla siebie korzenie przechodzące z sąsiedniego gruntu. To samo dotyczy gałęzi i owoców zwieszających się z sąsiedniego gruntu – jednak w takim wypadku właściciel powinien uprzednio wyznaczyć sąsiadowi odpowiedni termin do ich usunięcia.

Dawid Szwarc

PRAWO CYWILNE

Wysokie ryzyko poręczającego weksel

Siostra poprosiła mnie, abym poręczył weksel, który wystawiła w celu zabezpieczenia zawartej przez nią umowy. Twierdzi ona, że to tylko zwykła formalność, bowiem weksel nie zostanie przez wierzyciela nigdy wykorzystany (siostra zamierza w terminie wykonać zobowiązanie wynikające z umowy). Na czym polega odpowiedzialność osoby poręczającej weksel?

Odpowiedzialność poręczającego weksel jest niezwykle szeroka, trudno zatem udzielenie poręczenia określić mianem zwykłej formalności. Poręczenie wekslowe, określane również jako awal, służy zabezpieczeniu zapłaty długu wekslowego. Zgodnie z przepisami poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Stanowi o tym art. 32 Prawa wekslowego (Dz. U. z 2022 r. poz. 282). Co istotne, zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiejkolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Poręczyciel weksla, który zapłacił weksel, nabywa prawa, wynikające z weksla, przeciw osobie, za którą poręczył, i przeciw tym, którzy wobec tej osoby odpowiadają z weksla. Należy pamiętać, że zapłatę weksla można zabezpieczyć poręczeniem zarówno co do całości sumy wekslowej, jak i co do jej części.

Trzeba również zwrócić uwagę, aby nie poręczyć weksla przypadkowo. Poręczenie umieszcza się na wekslu albo na przedłużku. Poręczenie oznacza się wyrazem „poręczam" lub innym zwrotem równoznacznym. Wyraz ten (zwrot) podpisuje poręczyciel. Poręczenie powinno wskazywać, za kogo je dano. W braku takiej wskazówki uważa się, że poręczenia udzielono za wystawcę weksla. Co więcej, sam podpis na przedniej stronie weksla uważa się za udzielenie poręczenia (nie dotyczy to sytuacji, gdy podpis ten należy do wystawcy weksla lub trasata). Poręczenie wekslowe może nastąpić w każdym czasie.

D.S.

SPRAWY OBYWATELSKIE

Wydatki na mieszkanie pokrywane dodatkiem mieszkaniowym

W związku z pogorszeniem się sytuacji finansowej mojej rodziny zamierzam ubiegać się o przyznanie dodatku mieszkaniowego. Które wydatki brane są pod uwagę przy ustalaniu wysokości tego dodatku? Czy poniesione wydatki uwzględnia się w pełnej wysokości czy obowiązują w tym zakresie jakieś limity?

Wydatki, które brane są pod uwagę przy ustalaniu wysokości dodatku mieszkaniowego, określa art. 6 ust. 4 ustawy o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1335 ze zm.). Wydatkami poniesionymi przez osobę ubiegającą się o dodatek mieszkaniowy są świadczenia okresowe ponoszone przez gospodarstwo domowe w związku z zajmowaniem lokalu mieszkalnego. Chodzi w szczególności o:

1) czynsz,

2) zaliczki na koszty zarządu nieruchomością wspólną,

3) odszkodowanie za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego,

4) inne niż wymienione w pkt 1–3 opłaty za używanie lokalu mieszkalnego,

5) opłaty za energię cieplną, wodę, ścieki, odpady i nieczystości ciekłe,

6) wydatek stanowiący podstawę obliczania ryczałtu na zakup opału.

Jednocześnie w art. 4a ustawy wskazuje się wydatki, które nie stanowią wydatków, o których mowa (tj. w rozumieniu ust. 4 ustawy). Nie są zatem tymi wydatkami:

1) ubezpieczenia, podatek od nieruchomości, opłaty za wieczyste użytkowanie gruntów,

2) roczne opłaty przekształceniowe, o których mowa w ustawie o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów,

3) opłaty za gaz przewodowy, energię elektryczną, dostarczane do lokalu mieszkalnego (domu jednorodzinnego) na cele bytowe.

Jeżeli osoba ubiegająca się o dodatek mieszkaniowy zamieszkuje w lokalu mieszkalnym lub domu niewchodzącym w skład mieszkaniowego zasobu gminy, do wydatków przyjmowanych dla celów obliczenia dodatku mieszkaniowego zalicza się wydatki, które w wypadku najmu lokalu mieszkalnego byłyby pokrywane w ramach czynszu, lecz wyłącznie do wysokości czynszu, jaki obowiązywałby dla danego lokalu, gdyby lokal ten wchodził w skład zasobu mieszkaniowego gminy oraz opłaty, poza czynszem, które obowiązywałyby w zasobie mieszkaniowym gminy, gdyby lokal ten wchodził w skład tego zasobu.

Wysokość dodatku mieszkaniowego stanowi różnicę między wspomnianymi wcześniej wydatkami przypadającymi na normatywną powierzchnię użytkową zajmowanego lokalu mieszkalnego a kwotą stanowiącą tzw. udział własny. Wysokość udziału własnego zależy od liczby osób tworzących gospodarstwo domowe. Przykładowo, w gospodarstwie 2- do 4-osobowym udział ten wynosi 12% dochodów gospodarstwa domowego. Wysokość dodatku mieszkaniowego, łącznie z ryczałtem na zakup opału, nie może zasadniczo przekraczać 70% wydatków przypadających na normatywną powierzchnię zajmowanego lokalu mieszkalnego.

D.S.

WYKROCZENIA

Warunki odstąpienia od wymierzenia kary za wykroczenie drogowe

Policja zatrzymała mnie do kontroli drogowej. Zostałem ukarany mandatem karnym oraz punktami karnymi w związku z przekroczeniem prędkości. Starałem się przekonać funkcjonariusza do tego, aby mandatu nie nakładał. Policjant stwierdził jednak, że nie może odstąpić od nałożenia kary i musi wymierzyć ją zgodnie z obowiązującymi taryfikatorami. Czy faktycznie nie ma możliwości zaniechania ukarania w razie popełnienia wykroczenia drogowego bądź np. nałożenia mandatu w wysokości o połowę niższej niż przewiduje to taryfikator?

W przypadku wykroczeń istnieje możliwość odstąpienia od wymierzenia sprawcy kary. Chodzi o tzw. zasadę oportunizmu, określaną mianem zasady celowości. Prawo wykroczeń opiera się w pewnym sensie na założeniu, że popełnienie wykroczenia nie zawsze musi pociągać za sobą ukaranie sprawcy w postępowaniu sądowym bądź w postępowaniu mandatowym. W myśl art. 41 Kodeksu karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 734), w stosunku do sprawcy czynu (wykroczenia) można poprzestać na zastosowaniu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub na zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego.

Również w przepisach proceduralnych wspomniana zasada oportunizmu znajduje swój wyraz. Przewiduje się bowiem, że można odmówić wszczęcia postępowania, a wszczęte umorzyć, m.in. wtedy, gdy wobec sprawcy zastosowano środek oddziaływania w postaci pouczenia, zwrócenia uwagi lub ostrzeżenia, a środek ten jest wystarczającą reakcją na wykroczenie.

Jeśli natomiast funkcjonariusz Policji uznaje, że wspomniane pouczenie nie będzie wystarczające i zamierza ukarać w trybie mandatowym sprawcę wykroczenia, wówczas, nakładając mandat, musi stosować się do obowiązującego taryfikatora. W niektórych przypadkach przewiduje się sankcje w wysokości stałej – np. mandat w kwocie 100 zł za niekorzystanie z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy, a w innych w sposób widełkowy, np. mandat w kwocie między 300 zł a 500 zł za niezachowanie przez kierującego pojazdem wymaganego minimalnego określonego w przepisach odstępu między pojazdem, którym kieruje, a pojazdem jadącym przed nim na tym samym pasie ruchu (podczas przejazdu autostradą i drogą ekspresową). W tym drugim przypadku Policjant ma zatem możliwość pewnego wpływu na wysokość kary.

Od ukarania za wykroczenie można czasem odstąpić stosując w miejsce kary inne środki pozakarne.

D.S.

MAŁŻEŃSTWO

Wypłata odszkodowania w związku z wypadkiem a wspólność majątkowa

Miałam wypadek samochodowy. Odpowiedzialnym za zdarzenie był kierowca drugiego pojazdu. Doznałam poważnego złamania trzonu kości udowej. Od sprawcy będę domagać się odszkodowania oraz zadośćuczynienia za doznane krzywdy. Pozostaję w związku małżeńskim. Czy kwoty, które otrzymam od sprawcy zdarzenia bądź jego ubezpieczyciela, stanowić będą składnik mojego majątku, czy będą objęte małżeńską wspólnością majątkową?

Niewykluczone, że część środków, które otrzyma Czytelniczka, stanowić będzie jej majątek osobisty, a część majątek wspólny małżonków. Co do zasady, rzeczy (prawa) nabywane w czasie trwania wspólności majątkowej przez jednego małżonka (bądź przez nich wspólnie) stanowią część majątku wspólnego. Od tej reguły przewiduje się wyjątki polegające na tym, że rzecz otrzymana (nabyta) przez jednego małżonka trafia do jego majątku osobistego, a nie do majątku wspólnego.

Jeden z tych wyjątków dotyczy przedmiotów uzyskanych z tytułu odszkodowania za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia albo z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (nie obejmuje on jednak renty należnej poszkodowanemu małżonkowi z powodu całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej albo z powodu zwiększenia się jego potrzeb lub zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość). Przewiduje to art. 33 pkt 6 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809).

Oznacza to, że środki wypłacone tytułem zadośćuczynienia za cierpienie, krzywdę, ból, należeć będą do majątku osobistego Czytelniczki. Z kolei środki uzyskane tytułem odszkodowania za uszkodzenie mienia (np. samochodu, bagażu itp.), które stanowiło składnik majątku wspólnego, również zasili ten majątek. Oczywiście odszkodowanie wypłacane za szkody w mieniu, które stanowiło składnik majątku osobistego małżonka, wejdzie – na zasadzie surogacji – do majątku osobistego tego małżonka. Zdarza się, że osoba pokrzywdzona na skutek wypadku nie może wykonywać pracy w taki sposób, jak miało to miejsce przed zdarzeniem. Gdyby przyznano Czytelniczce wspomnianą powyżej rentę cywilną np. z tytułu częściowej utraty przez nią zdolności do pracy zarobkowej, podobnie jak wynagrodzenie za pracę bądź inne dochody z działalności zarobkowej małżonka, będzie ona stanowić część majątku wspólnego małżonków. Taka renta zastępuje bowiem bądź uzupełnia wynagrodzenie (dochody), które małżonek otrzymywał przed zdarzeniem, a które utracił bądź którego wysokość uległa na skutek zdarzenia obniżeniu.

D.S.

Więcej aktualnych wskaźników i stawek w serwisie

www.wskazniki.gofin.pl

✓ aktualizowane na bieżąco
✓ usystematyzowany podział tematyczny
✓ widoczne ostatnie zmiany

PODRÓŻE SŁUŻBOWE

Diety i ryczałty

	od 1.01.2023 r.
Dieta	45 zł
Ryczałt za nocleg	67,50 zł
Ryczałt na dojazdy	9 zł

Stawki za 1 km przebiegu

	od 17.01.2023 r.
samochód osobowy o poj. silnika:	
• do 900 cm³	0,89 zł
• powyżej 900 cm³	1,15 zł
motocykl	0,69 zł
motorower	0,42 zł

Podróże zagraniczne (wybrane państwa)

Państwo	Waluta	od 29.11.2022 r.	
		Dieta	Limit na noclegi
Austria	EUR	57	150
Belgia	EUR	55	200
Dania	DKK	446	1.430
Finlandia	EUR	53	180
Francja	EUR	55	200
Grecja	EUR	50	160
Hiszpania	EUR	50	200
Holandia	EUR	50	150
Irlandia	EUR	52	160
Luksemburg	EUR	55	200
Niemcy	EUR	49	170
Portugalia	EUR	49	150
Szwecja	SEK	510	2.000
Wielka Brytania	GBP	45	220
Włochy	EUR	53	192
USA	USD	59	200
w tym:			
– Nowy Jork			350
– Waszyngton			300

PODRÓŻE SŁUŻBOWE (przydatne strony)

www.rozliczeniedelegacji.pl
www.przepisy.gofin.pl
www.kodekspracy.pl

WPŁATY NA PFRON

podstawa 8.748,63 zł

za wrzesień, październik i listopad 2025 r.

Kwotę stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w II kwartale 2025 r.

ROZLICZENIA PIENIĘŻNE PRZEDSIĘBIORCÓW

od stycznia 2017 r. 15.000 zł

ODSETKI

Ustawowe

	od 8.05. 2025 r.	od 3.07. 2025 r.
za opóźnienie	10,75%	10,5%
kapitałowe	8,75%	8,5%

Maksymalne

	od 8.05. 2025 r.	od 3.07. 2025 r.
za opóźnienie	21,5%	21%
kapitałowe	17,5%	17%

Ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych

	od 1.01. 2025 r.	od 1.07. 2025 r.
podmiot publiczny będący podmiotem leczniczym	13,75%	13,25%
podmiot inny niż publiczny będący podmiotem leczniczym	15,75%	15,25%

Od zaległości podatkowych

		od 8.05. 2025 r.	od 3.07. 2025 r.
podstawowe		13,5%	13%
obniżone	(50%)	6,75%	6,5%
podwyższone	(150%)	20,25%	19,5%

SKŁADKI ZUS

Miesięczna podstawa wymiaru składek społecznych w 2025 r. dla przedsiębiorców opłacających je od 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia wynosi 1.399,80 zł (tj. 30% z kwoty 4.666 zł).

Składki za 2025 r.

Rodzaj ubezpieczenia	Stawka	Kwota
emerytalne	19,52%	273,24 zł
rentowe	8%	111,98 zł
chorobowe	2,45%	34,30 zł
wypadkowe	x*)	x*)

Miesięczna podstawa wymiaru składek społecznych w 2025 r. dla przedsiębiorców i osób współpracujących opłacających je od 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek emerytalno-rentowych ogłoszonego na dany rok kalendarzowy wynosi 5.203,80 zł (tj. 60% z kwoty 8.673 zł).

Składki za 2025 r.

Rodzaj składki	Stawka	Kwota
emerytalna	19,52%	1.015,78 zł
rentowa	8%	416,30 zł
chorobowa	2,45%	127,49 zł
wypadkowa	x*)	x*)

*) (Dz. U. z 2022 r. poz. 740 ze zm.)

Składki na FP, FS i FGŚP na 2025 r.

Zgodnie z ustawą budżetową na 2025 r.

FP i FS 2,45%
FGŚP 0,10%

Roczne ograniczenie

Ograniczenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w 2025 r. wynosi 260.190 zł.

Dobrowolne ubezpieczenie chorobowe

W 2025 r. podstawa wymiaru składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe nie może przekraczać miesięcznie kwoty 21.682,50 zł.

UBEZPIECZENIA ZUS

Składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych

za wrzesień, październik i listopad 2025 r.

Wyszczególnienie	Podstawa wymiaru składki	Ubezpieczenie	Finansowanie	
			płatnik	ubezpieczony
I rok nauki	699,89 zł	emerytalne	68,31 zł	68,31 zł
		rentowe	45,49 zł	10,50 zł
		chorobowe	–	17,15 zł
		wypadkowe	x[1]	–
	603,93 zł	zdrowotne	–	16,42 zł[2]
				7,92 zł[3]
II rok nauki	787,38 zł	emerytalne	76,85 zł	76,85 zł
		rentowe	51,18 zł	11,81 zł
		chorobowe	–	19,29 zł
		wypadkowe	x[1]	–
	679,43 zł	zdrowotne	–	29,17 zł[2]
				20,67 zł[3]
III rok nauki	874,86 zł	emerytalne	85,39 zł	85,39 zł
		rentowe	56,87 zł	13,12 zł
		chorobowe	–	21,43 zł
		wypadkowe	x[1]	–
	754,92 zł	zdrowotne	–	42,09 zł[2]
				33,59 zł[3]
przyuczenie do wykonywania określonej pracy	612,40 zł	emerytalne	59,77 zł	59,77 zł
		rentowe	39,81 zł	9,19 zł
		chorobowe	–	15,00 zł
		wypadkowe	x[1]	–
	528,44 zł	zdrowotne	–	3,50 zł[2]
				nie wystąpi[3]

Uwaga:
[1] Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalana jest zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 740 ze zm.).
[2] Przy założeniu, że młodocianemu przysługują podstawowe koszty uzyskania przychodów (250 zł) i złożył pracodawcy oświadczenie o stosowaniu kwoty zmniejszającej zaliczkę na podatek dochodowy w wysokości 300 zł.
[3] Przy założeniu, że młodocianemu przysługują podwyższone koszty uzyskania przychodów (300 zł) i złożył pracodawcy oświadczenie o stosowaniu kwoty zmniejszającej zaliczkę na podatek dochodowy w wysokości 300 zł.

ODPIS NA ZFŚS DLA NAUCZYCIELI W 2025 R.

Wysokość odpisu		
dla nauczyciela zatrudnionego w pełnym wymiarze zajęć	110% kwoty bazowej	5.978,30 zł
dla nauczycieli będących emerytami, rencistami lub nauczycielami pobierającymi nauczycielskie świadczenie kompensacyjne	42% kwoty bazowej	2.282,62 zł

DOBROWOLNE UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE

Składka na dobrowolne ubezpieczenie zdrowotne obowiązująca w **III kwartale 2025 r.** wynosi miesięcznie nie mniej niż **802,79 zł**.

Przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w **II kwartale 2025 r.** wyniosło **8.919,94 zł**.

CENY TOWARÓW I USŁUG

w lipcu 2025 r. 100,3
(wzrost cen o 0,3%)

w II kwartale 2025 r. 100,6
(wzrost cen o 0,6%)

w 2024 r. 103,6
(wzrost cen o 3,6%)

WYNAGRODZENIA

Minimalne wynagrodzenie za pracę **w 2025 r.** 4.666 zł

Minimalna stawka godzinowa **w 2025 r.** 30,50 zł

Przeciętne wynagrodzenie miesięczne **w lipcu 2025 r.**
- w sektorze przedsiębiorstw 8.905,63 zł
- bez wypłat nagród z zysku 8.904,55 zł

PRZYDATNE SERWISY SPECJALISTYCZNE

www.urlopypracownicze.pl
www.urlopywychowawcze.pl

Uwaga: najnowsze zmiany zaznaczono kolorem.

Opracowała: Małgorzata Wala

TABELA KURSÓW ŚREDNICH NBP

Nazwa waluty	Kod waluty	Tabela nr 161/A/2025 z dnia 21.08.2025	Tabela nr 162/A/2025 z dnia 22.08.2025	Tabela nr 163/A/2025 z dnia 25.08.2025	Tabela nr 164/A/2025 z dnia 26.08.2025	Tabela nr 165/A/2025 z dnia 27.08.2025
bat (Tajlandia)	1 THB	0,1119	0,1127	0,1123	0,1131	0,1133
dolar amerykański	1 USD	3,6483	3,6786	3,6421	3,6716	3,6793
dolar australijski	1 AUD	2,3437	2,3654	2,3659	2,3780	2,3807
dolar Hongkongu	1 HKD	0,4670	0,4705	0,4663	0,4707	0,4726
dolar kanadyjski	1 CAD	2,6292	2,6450	2,6342	2,6495	2,6569
dolar nowozelandzki	1 NZD	2,1249	2,1384	2,1367	2,1442	2,1446
dolar singapurski	1 SGD	2,8360	2,8545	2,8397	2,8546	2,8559
euro	1 EUR	4,2521	4,2670	4,2627	4,2657	4,2639
forint (Węgry)	100 HUF	1,0743	1,0770	1,0734	1,0725	1,0759
frank szwajcarski	1 CHF	4,5307	4,5452	4,5416	4,5511	4,5623
funt szterling	1 GBP	4,9123	4,9341	4,9180	4,9432	4,9468
hrywna (Ukraina)	1 UAH	0,0884	0,0890	0,0878	0,0886	0,0890
jen (Japonia)	100 JPY	2,4718	2,4748	2,4728	2,4881	2,4875
korona czeska	1 CZK	0,1733	0,1736	0,1737	0,1738	0,1739
korona duńska	1 DKK	0,5697	0,5717	0,5711	0,5715	0,5712
korona islandzka	100 ISK	2,9652	2,9756	2,9726	2,9747	2,9776
korona norweska	1 NOK	0,3581	0,3604	0,3606	0,3605	0,3614
korona szwedzka	1 SEK	0,3807	0,3817	0,3827	0,3820	0,3831
lej rumuński	1 RON	0,8404	0,8445	0,8435	0,8439	0,8428
lew (Bułgaria)	1 BGN	2,1741	2,1817	2,1795	2,1811	2,1801
lira turecka	1 TRY	0,0889	0,0898	0,0888	0,0894	0,0896

Tabele kursów średnich Narodowego Banku Polskiego aktualizowane w każdy dzień roboczy po godzinie 12[15] dostępne w serwisie Wskaźniki i stawki – ostatnie zmiany.

GAZETA PODATKOWA

Redakcja
Owocowa 8, 66-400 Gorzów Wielkopolski
tel. 95 720 85 40
e-mail: redakcja@gazetapodatkowa.pl
gazetapodatkowa.pl

Redaktor Naczelna
Agnieszka Zając

Z-ca Redaktor Naczelnej
Magdalena Staszek

Biuro Obsługi Klienta
tel. 95 720 85 40

Biuro Reklamy
tel. 95 720 85 50

Wydawca
Wydawnictwo Podatkowe GOFIN sp. z o.o.
Owocowa 8, 66-400 Gorzów Wielkopolski
gofin.pl
Prezes Zarządu
Czesław Sławski
Dyrektor Naczelna
Małgorzata Kłos

Druk
Wyborcza sp. z o.o.

Zamówienia na prenumeratę
Zamówienia przyjmują placówki pocztowe na terenie całego kraju oraz prywatni kolporterzy w tym Kolporter sp. z o.o., Garmond Press SA.
Szczegółowe informacje na stronie sklep.gofin.pl w zakładce: Gazeta Podatkowa » **Zamówienia u kolportera**.

NAKŁAD KONTROLOWANY

Prenumerata bezpośrednio u Wydawcy
sklep.gofin.pl, tel. 95 720 85 40

Wpłata na prenumeratę
Wydawnictwo Podatkowe GOFIN Gorzów Wlkp.
nr konta: 14 1030 1133 0000 0000 3533 0000

AUTOPROMOCJA

Już w następnym numerze (czwartek, 4.09.2025 r.)

praktyczny dodatek

Leasing operacyjny samochodu osobowego w ujęciu podatkowo-księgowym

Zamów prenumeratę,
a nie ominie Cię żaden dodatek!
tel. 95 720 85 40,
sklep.gofin.pl